

I augusti 2990 storebror till Oskari, Epix Kivinen, avled till bukcancer. Han var mycket uthållig och envis gubbe som inte ville ha vård utan envisades sig hemma på landsbygden i sin lilla slitna stuga utanför Vuolijoki. Frugan avled några år sedan. Nu liemannen hämtade Epix Kivinen.

Oskari och Hissu åkte till begravning med egna bilen, en vinröda Roll5Head personbil, men han orkade inte köra hem på grund av gråtanfall. I bilen inte finns någon automatstyrning, inte ens servo så man verkligen får vrida ratten för att fordonet skulle svänga till önskat håll. Roll5Head är Rolls Royce billigaste bilmärke, kontrastöt mot japanska Hayosiko bilar men Roll5Head modellen blev fullfiasko, till och med Hayosikos är bättre men Hayosikos vinner inte sina välkända föregångare, Datsun-bilar.

Oskari ringde från Vuolijoki till Antti att han skulle hämta honom och mamma hem. Antti flög till Vattula och sedan tog Uber-taxi till Vuolijoki.

Vuolijoki har vuxit till en mellanstor stad. Staden har vuxit tack vare Vattula. Det finns inte kvar så mycket av kajanaländska urskogar, speciellt här i södra och västra delen av landskapet det är tätt byggt. I öster det finns kvar mycket skogar medan i mellersta Kajanaland det är ett fult kalhygge som förorsakade forna gruvan Terrafame. Numera gruvan är stängd eftersom all uran är slut. På gruvområdet det har byggts nöjesparken Tiia Park. Grundaren var en kvinna som heter just Tiia. Hon var utbildad klasspedagog som grundade i Kajana och i Uleåborg en välkänd uttryckskonstnärliga gymnasiet, idén hon hade fått från Virtaus i Tammerfors. Sedan hon grundade tillsammans med sin sverigefinska kusin nöjesparken eftersom en sådan saknas i Kajanaland. Lagom Terrafame lade ner sin gruvverksamhet så att området såldes extra billigt. Det var långt innan republik Skandinavien grundades. Det ryktas att denne sverigefinne är den populära nätförfattaren The JT. Även han grundade massor av företag både i Finland och dåtida Sverige. Många av företag finns fortfarande kvar.

Eftersom Antti Kivinen är en stark man så han fick bära farbrors kista. På kistan det var en stor Europaflagga eftersom Epix var en stor europé som ofta drömde om europeiska drömmen och att göra Europa stor igen.

Antti hade otur nämligen nyckelhålet råkade sitta alldeles framför näsan så att hemsk döds lukt fastnade i kläderna så han hade obekvämt souvenir. Epix luktade inte så bra då han levde och ännu sämre nu när han är stendöd.

Efter begravning det var arvskitte. Bond huset gick till Matteus ägo eftersom Oskari inte ville ha huset. Han har ju sommarstugan i Pargas. Matteus ska ge huset till sin fullvuxna dotter som sommarstuga. Huset har lågtaxeringsvärde eftersom den ligger mitti kvarvarande urskogar, enda större skogsområde i sydvästra Kajanaland.

Först Matteus kommer storrenovera och senare huset eftersom det är rent sagt skitigt. Kanske det ligger en människoskit i hörnet, precis som han uttryckte det.

Matteus och Leya har tre vuxna barn som är från äldsta Arska, Aki och Anu.

Araska spelar rugby i laget *Oulu Play Sands* i Uleåborg. Han är bäst i laget och är mästare göra mål. Han har många gånger intervjuats i teve så att släktingar är stolta över honom.

Aki är arbetslös arbetssökare eftersom han har gått specialskolan det vill sägas samma öde som Johanna. Anu arbetar som radiopratarare på Lite DAB som sänder i hela Kajanaland.

Några år sedan Oskari och Hissu körde i diket strax utanför Vieremä i norra Savolax då de var på väg till Vattula fast det blev omväg men de ville kolla den lilla staden Vieremä. Det ryktas att där inte finns en enda alkoholbutik. Detta betyder inte alls att Vieremäborna skulle vara nykterister utan tvärtom; invånarna själv tillverkar spriten så de inte behöver fabriksstillverkade drycker.

Även då Antti fick hämta sina föräldrar hem. Anledning till dikeskörning var att Oskari brukar babbla massa strunt medan han kör bil och inte tittar fram på vägen. Ofta Hissu får svära att sonen Antti är bättre bilförare. Då brukar Oskari bli ledsen i sinnet och börjar grina.

Oskar bil blev trasig så den fick lämnas till den lokala Rolls Royce märkesverkstad. Bärning skulle ha kostat skjortan. Sådan tur det inte blev personskadorna.

I augusti 2000 Johanna började tredje årskursen i gymnasiet. Detta betyder att hon är i halvvägs i sina studier. Yrkesmässigt det inte är någon nytta av gymnasiestudier eftersom detta är gymnasiespecialskola. Syftet är att man utvecklas personligt och där han hon utvecklat sig väldigt mycket. På konsumtionsutbildning man lär sig vardagliga sysslor som bland annat tvätta, ekonomi och laga mat. Johanna inte är så intresserad för matlagning fast hon skulle vilja vara det.

I september hon hade fyra veckors prao på det federala elverket Europower som är en sammanslagning av flera europeiska energibolag som bland Vattenfall och Fortum. Europower ägs av samtliga delstater i europeiska federationen.

Johannas arbetsplats var digimästeriet där man underhåller e-postservrar och delar ut pappers post, brev som inte går skicka elektroniskt fast detta är ett elverk.

På digimästeriet arbetar fem personer; storbröstad och korpulenta digimästarinna Pertta, spinkiga Jonna, brunhåriga Markus, Mauno med ljus igelkottsfrisyr samt tjocka kopieringstekniker Iiro.

Pertta blev Johannas kontaktperson som är mycket humoristisk. På torsdagskvällar Pertta brukar jobba ideellt på den halvlokala Radio Luontoilta. Det är ett underhållningsprogram som sponsras av nykterhetsrörelsen.

Radio Luontoilta är grundat för länge sedan i Esbo och grundare var en webbradioman, ivrig anhängare av högerpopulister. Han hette Mikko *DjPois* Rouhiala. År 2004 han grundade radiokanalen på amatörwebbradioserver. Sedan om flera år han lyckade få sändningstillstånd i FM-nätet på huvudstadstrakten så kanalen blev en riktig radio med busar program som sände högerpopulisternas fejkade nyheter i samarbete med nynazistiska webbsajt. Efter Mikkos död radiostationen förnyades och gjordes rumsren. Då det blev riktiga pålitliga nyheter och fick en ny ägare, skandinaviska JT Media med huvudsäte i Tvåstad på Västra Götaland. JT Media äger även nordfinska Radio Pohjola med huvudsäte i Uleåborg. Kajanalands lokalstudio ligger i gamla vattentornet i Vattula, där Elisabeth Karjalainen bor. Radiostudion ligger våningen ovanför.

Mikko Rouhiala var gift med Heli Kuusikumpu från Vattula som upplevde mirakelbot. Innan dess hon satt i rullstol och var multihandikappat. Han blev botat av skeppsredarens son, Jim-Adolf, med distansbot. Han tänkte på henne tills hon kände hur elströmmen gick genom ryggraden och blev uppmanat resa sig upp och gå. Det gick fint. Fröken Kuusikumpu promenerade precis som om hon skulle ha alltid ha gjort. Hon har suttit i rullstol ända från födelse men kring 20–30 års ålder hon äntligen kunde lämna rullstolen. Sedan tysken Jim-Adolf körde henne till ett köpcenter i Esbo och det var där hon mötte Mikko Rouhiala. Det var Jim-Adolf som hade ordnat blinddate för de två. Detta hände början av 2000-talet.

I centrala Esbo, utanför Mikkos första hem, det står en bronsstaty som föreställer honom.

Grönvänneraktivister brukar ofta pissa på statyn eftersom han hade stöttat dåtida sannfinländare.

I så småningom Radio Luontoilta fick fler frekvenser i östra Tavastland och på Forssa trakten. Då på Forssa frekvensen det blev lokala sändningar. Ett av programmen är det som Pertta och en tillnyktrat alkoholist leder. Lokalstudion finns inne i Forssa kulturhuset i centrum.

Stationen är ett slags privat närradio utan vinstintressen men finansieras av reklam.

Stationen inte tävlar direkt med Public Service, EBU Radio Three Town utan sänder lokala förenings och församlingars program. I Forssa finns också en allmän närradio som också sänder kyrkliga program samt kommunfullmäktigemöten. Den allmänna närradion sänds från Radio Café bredvid stadshuset.

Ett tag sedan Radio Luontoilta hade även Kajanaland sällskapets informationsprogram. Några gånger Kaarlo Kivinen läste föreningens meddelanden och däremellan berättade tvetydliga vitsar så att tanter med blomsterhattar drog ärta i näsan det vill sägas blev ledsna i sinnet. På grund av detta Kajanaland sällskapet miste sändningstid. Detta roade Antti och Vernereri men Oskari och Hissu blev sura eftersom den yngsta sonen är så fräck i radion. Det finns gott om fräckisar i hans familjesida på Kivinen Arenan. Visst Oskari och Hissu vet att yngsta sonen har ärvt fräckheten av dem själva.

Perttas assisterande programledare är en nykter alkoholist, Leena Hefner, en långväxt spinkig blond kvinna med smittande skratt. I radiosändningen Pertta och Leena skrattar och skojar friskt så det är rena undret att tanter med blomsterhattar inte blir irriterade.

Programmets huvudsponsor är federala nykterhetsrörelse *No Alcohol* så man inte bör berätta fyllovitsar i ett program som sponsras av rörelsen.

Eftersom Pertta är humorist och eldsjäl så hon fick äran att leda programmet. Hon är bra programledare för nykterhetsrörelsens radioprogram eftersom man kan skratta även utan sprit. Hon har härlig porrig röst, en riktig whiskyröst.

Dagens före den 21 september Johanna råkade nämna att imorgon hon fyller tjuogoett år, eftersom hon är barnslig. På födelsedagsmorgonen då hon stod utanför huvudentrén till Europower så hon hörde gratulationssången från porttelefonen. Arbetskompisar sjöng i reception i mikrofonen. Då hon hade kommit in så hon skrattade: "Oj då, jag som trodde det var brandkåren som är på väg!" då arbetskompisar gapskrattade: "Vi är väl inte så dåliga på att sjunga?" Johanna svarade: "Åtminstone nästan!" Arbetskompisar hade köpt till henne som present en musik-USB-samlingskloss full av dagens hetaste schlagerhits.

Johanna också fick av arbetskompisarna en axelväska med Europower logga. Nu när hon hade fått dessa presenter så hon bestämde sig att aldrig mer ska berätta om sin födelsedag på arbetsplatsen fast hon skulle vilja ha massor av prylar. Hon blev blyg att vad mamma och pappa skulle säga då hon kommer hem med Europower väska och en musik-USB-kloss. Detta hon funderade i bussen på väg hem. Hon bestämde sig att påstå att arbetskompisar hade råkat se födelsedatumet i databasen.

Dagens före födelsedagen Pertta bad henne lyssna på kvällsprogram där hon lovade gratulera henne. Johanna bad henne att inte nämna namnet men hon kunde säga initialer. Detta bara för att mamma och pappa inte skulle få reda på att hon hade babblat om sin bemarkelsedag.

Visst även Anna och Antti själva brukar skicka födelsedagsgratulationer till ett kajanaländskt torsdagskvällsprogram på regionala Radio Three Town. Det är ett magasinprogram med kajanaländska aktualiteter, kultur och gratulationer för kajanalänningar som bor i Tavastland. Detta program Kivinen brukar lyssna varje torsdagskväll. Syftet med programmet är att numera det inte utkommer kajanaländska tidningsläsplattor i Tavastland.

Numera Johanna har svårigheter att välja vilken radiostation hon skulle lyssna; Radio Three Town eller Radio Luontoilta? Tidigare hon brukade lyssna den förstnämnda. Dagen före födelsedag, en torsdag, hon rattade radion till Radio Luontoiltas frekvens. Hon sa inte ett ljud om programmet. Knappast de skulle ha blivit intresserat av Luontoilta eftersom Radio Three Town är bättre och sakligare fast de kajanaländska programledarna brukar vara språkhandikappade som kacklar och förvirrar sig i sina ordar, precis som Antti brukar ofta säga. Johanna gillar ungdomsprogramledarna Nino Hyrsky och Kassu Pulkkinen. Mest om den förstnämnda på grund av kåta förnamnet. Anna och Antti avskyr dessa två unga grabbar eftersom de hyllar knark i sina sändningar, i alla fall sådan uppfattning man får av musikvalet. Torsdagskvällsprogrammet liknar lite grann på programmet på Radio Luontoilta men är sakligare eftersom den sänds på Public Service. Programmet på Luontoilta lyssnas det mesta av infödda tavastlänningar om det inte finns speciellt i teve. Nu Johanna lyssnade på Perttas program i smyg för att höra gratulationer. Hon inspelade detta och sparade i lösenordskyddat mapp på sitt eget krypin på Kivinen Arenan. Nyligen hon har lärt sig hur man lösenordskyddar mappar på nätet. I mappen hon sparar sina berättelser som handlar om allt som har hänt i skolan och hemma på fritiden. Speciellt händelser i skolan hon inte vill att mamma och pappa skulle få reda på. Såklart Anna och Antti misstänker att dottern har all sannerligen babblat om sin födelsedag på prao, knappast digimästarna skulle söka efter födelsedagsbarn i databaser.

Kanske någon gång i framtiden Johanna kunde ta bort lösenordet från berättelsemappen men bara då hon bor i egen lägenhet och hon skulle ha familj. Tanken besvär henne; hur bildar man en familj? Det är svårt att hitta gubbe, vem vill ha mig som en gumma, brukar hon ofta fundera.

I radion Pertta började gratulera så här: "Förra gången du sa någonting på kajanaländska... Jag har försökt öva men klarar inte... Det blir bara på tavastländska och riksfinska..." sade Pertta medan hennes stol knakade hotfullt eftersom hon väger som ett slakteriavfall. Assisterande programledare Leena framställde frågan: "Vad har du lärt kajanaländska?" då Pertta: "Det är lite speciellt... sen vill jag gratulera en brud för 21 årsdagen men hon vill vara hemlig..." Leena avbröt: "Vem är hon, initialer?" då Pertta: "Detta avslöjar jag inte, hon vill vara hemlig... om de vill vara hemliga så absolut vi avslöjar ingenting... i alla fall imorgon på jobbet vi ska fira henne, det ska vi göra!" och spelade fanfarer.

Johanna tyckte det lät kul att få anonyma gratulationer via radion. Hon var sprudlande glad så att hon pillade på överläppen och näsan, precis som hon brukar då hon är mycket glad.

Här och med på torsdagskvällar hon började lyssna på programmet. Hon lyssnar på den kajanaländska program då mamma och pappa har skickat gratulationer till någon i familjen eller till släktingar som bor i Forssa trakten. Antti och Anna brukar skicka gratulationer via e-post för att slippa stamma i radion. De tycker att det räcker utmärkt att programledarna stammar och virrar sig så inte vill själva kackla i radion.

Häromdagen Anna bestämde sig ringa till en telefontävling i programmet. Man fick gissa vad är den populära schlagersångare *Pepsi Peralas* riktiga namn. Hon visste svaret så hon bestämde sig ringa för att få hans senaste musik-USB-kloss samt få smarta kvinnas rykte. Hon sade i direktsändningen: "Jo, sångaren heter Pekka-Aake Tommi Perala!" programledare Hermanni Honkanen skrattade: "Hur i sjutton då gissade... är våra tävlingar alltid så enkla fast vi försöker slå våra kloka huvuden i samman här i studiopalatset och hitta på tävlingar som alltid någon skulle gissa men inte direkt?" Anna skrattade: "Haha, för mig det var busenkelt!" Sedan Hermanni frågade vad heter Peralas band. Det visste inte Anna men på bakgrunden Johanna viskade att det är *Peralan kori*. Programledaren hörde viskningen och skrattade: "Där viskaren sa någonting..." då Anna: "Jo, yngre generation verkade veta svaret att det är Peralan kori." Programledare Honkanen spelade fanfar. Anna vann Pepsi Peras senaste musik-USB-kloss.

Efter fyra veckor prao slutade så en kväll Pertta ringde hem till Johanna och frågade om hon skulle vilja följa med till kontorsmessa i Åbo. Såklart hon ville det. Hon har alltid gillat mässor eftersom där man kan få massa gratisprylar och godis. Hon fick ledigt från skolan eftersom mässor också är pedagogiska.

Med på mässan var den tjocke kopieringstekniker liro, tjockare än Pertta. Johanna tänkte på Raija på stadshuset att det verkar att samtliga kopieringstekniker är tjocka. Så verkar det, tänkte hon. Även digimästarna verkar vara feta, tänkte hon. Sådan tur hon klarar sig tänka tyst inom sig medan de flesta funktionshindrade tänker högt så att det kan bli konflikter.

På grund av övervikten Pertta fick blodpropp i foten strax innan mässan men kunde i alla fall åka till denna viktiga kontorsmessa som arbetsgivaren betalar. På mässan hon gick med hjälp av specialhydrauliska kryckor.

Mässan var på mässcentret *Finnish Fair* på Kuppis i Åbo. Mittemot det är nöjesparken Jussi Vares Park, Åbo stolthet.

På mässan det stora europeiska skogsbolaget *Big* delade ut genmanipulerade granplantor. Även Johanna fick en. Plantan hon kommer plantera i hemträdgård. Inte i den nuvarande utan Kivinens blivande nämligen familjen har beviljats en villatomt på den lilla villaområde, Tallvirkeslund, mellan Estbacka och Halvor. På tomten det har tidigare varit kolonilotter. Det kan hända att gamla plantor finns kvar i marken så det blir trevlig överraskning.

Antti Kivinen blev trött på hyresgästers gnäll. Speciellt förbannat blev han på Eeka Palmuniemi som gnällde på allt. En söndagskväll han kom hos Kivinens för att klaga om allt möjliga. Han påstod att man har gömd dolda kameror och mikrofoner i hans lägenhet samt kokplattan liknar på en boll. Han stank gammalt sprit och förstod inte att gå ut tills Anna hade antydd att vissa har jobb att sköta på måndag. Då Palmuniemi gick sakta ut och skulle ha velat se hyresvärdens bokföring. Såklart Antti och Anna inte vill visa bokföring för all världens socialgrodor sådan Eeka egentligen är. Han inte gillar arbeta. Han ligger hellre på soffan och dricker öl. Däremellan han grejar med sin gamla Hayosiko som är ännu sämre än Eeka Karjalainens bil. Ett tag sedan Eeka Palmuniemi hyrde garage i samma hus, bredvid Kivinens garage. Garagehyran sades upp på grund av hemska lukter som gick till lägenheten ovanför. Därför Oskari och Hissu köpte villan eftersom man inte visste vad som förorsakade lukten. Man misstänkte att skitstövel skulle tillverka narkotika. Man inte har några bevis på detta men fortfarande golvbrunnen i garaget luktar som apa fast där inte har funnits några apor utan en riktig socialgroda. Det var tufft för Eeka att mista garaget så nu han får greja med bilen under barhimmel. Eeka påstod att Kivinens villa byggs med hans pengar eftersom nyligen Antti har höjd hyran. Han var tvungen höja hyran eftersom fastighetsskatt har gått upp. Även detta påstående gjorde Antti rasande arg och sade på rakt att vår ekonomi inte tillhör för odågor.

Då Eeka gick kvickt ut och ropade från brevinkastet: "Sug kuk!" och stängde hastigt luckan så att det skramlade och gick stampande ner till sin lya. Om Kivinsens inte skulle ha fått tomten så all sannerligen Antti skulle avhysa denne odåga men nu han inte orkade börja en sådan cirkus.

På helgerna Kivinsens brukar röja ris och sly på tomten. Johanna planterade granplantan vid tomtgränsen, bredvid en låg berghäll. Bakom den blivande villan det är en liten naturlig park som hamnar mellan de kommande villor och vägen Gamla Tammelavägen. Parken kommer hetta Bevingadeparken efter vägen Bevingadevägen. Kivinsens tomt ligger på nummer 6.

Hissu och Oskari var full av liv att sonens familj börjar bygga en villa och gav tips och råd att var man ska plantera växter då huset är byggt. Huset inte byggs av lösvirke utan det är ett färdigt villapaket.

En höstdag Johanna köpte till sin spelkonsol Ullet64 en adapter för nya spel-USB-klossar och för ett dikteringsprogram som hon också köpte. Det inte finns så många billiga uppläsningsapplikationer för Ullet64 men äntligen hon hittade en sådan som heter *Star Talker* från leksaksbutiken på affärshuset Öhman. Det är lite pinsamt att Ullet64 spel och nyttoprogram säljs av en leksaksaffär.

Då PRAO på Europower slutade så elevassistent Reijo Rikilä frågade Johanna om han skulle fråga om hon skulle få fastanställning eftersom det såg ut att hon trivdes bra. Johanna svarade att hon först vill gå gymnasiet till slut innan hon skulle söka arbete. Där gjorde hon ett stort fel som hon kommer senare ångra. Kanske det skulle ha varit bra tillfälle att få fastanställning. Johanna lätt fastnar i gamla rutiner så att inte klarar göra annorlunda. Hon kunde tänka sig sluta i gymnasiet eftersom detta bara är en gymnasiespecialskola. Ändå hon vill fortsätta i gymnasiet eftersom så hon har en gång bestämt sig. Hon irriterar sig på konstiga typer i specialskolan. Vanliga elever på normalgymnasiet ofta brukar generalisera samtliga specialskolelever att de skulle vara korkade. Detta verkligen är tufft. Johanna brukar försöka ignorera sådant men det är svårt när man går på skolkorridoren så elever från normalklasser brukar håna och vifta sina slappa armar ovanför bröstet. Speciellt Johanna tycker det känns tufft även snygga eurohanar hånar mot specialskolelever. Hon skulle hellre gå i en normalklass och vara som normal störd för att få bästa chanser att få arbeta med bra lön. Visst hon skulle klara sig i en normalklass förutom på matematik. Just därför hon hamnade i specialskolorumban. Alltså nu när PRAO slutade så hon gjorde stora felet att inte låt elevassistenten påbörja anställningsdiskussioner.

Just nu utbildningsbolag Suner AB förhandlar med Tavastlands regionparlament att privatisera specialskolor och Daily Activity. Suner redan har skaffat lagerbyggnad från småindustri- och handelsområde Zumila. Bolaget ska se om det går centralisera skolor och dagverksamhetsgrupper i denna byggnad eller ska man bygga större byggnad. Först politiker ska godkänna idén. Sådan tur att i Tavastlands regionparlament har borgerlig majoritet. Det är lättare att samarbeta med borgerliga än med Workers Party. Ännu sämre är The Left Party. The Greens annars är lätta att förhandla med men då man måste garantera att huset skulle vara extra miljövänlig.

Mitten av november Janette Kivinen fyllde 20 år. Anna började fundera att vilken önskelåt hon skulle välja till fadderbarnet. Gratulationer hon skickade via det kajanaländska radioprogrammet som åtminstone Asta brukar lyssna. Johanna föreslog för mamma att hon skulle skicka gratulationer till Radio Luontoilta där kärringen från Europower kunde läsa upp gratulationer och spela fanfar. Så där viset Johanna brukar kalla människor. Bara farbror Kaarlo hon kallar på riktiga namn men Frida kallar hon för Kaarlos kärring.

Mamma och pappa hörde Perttas röst några veckor sedan då hon ringde hem till Johanna angående om mässan. Hon ringde till familjens kommunikationsapparat eftersom Johanna inte än har egen mobiltelefon. Inte heller Jaana-Mari har egen mobil. Anna och Antti funderar om de skulle skaffa mobiler för döttrarna nu när de börjar vara stora gummor.

Anna inte ville skicka gratulationer till denne hemska bullerkanalen precis som hon kallar Radio Luontoilta för. Hon förstår inte varför man måste gapskratta i radion. Ofta hon har hört från dotters rum hur Radio Luontoilta låter; vuxna kärringar gapskrattar till varandras historier och tar emot telefonsamtal. Musiken är helt okej men inte fånskrattande. Det kan inte Anna och Antti inte förstå. Anna tycker att Radio Three Town är många gånger bättre fast även där finns amatörmässiga programledare, speciellt i kajanaländska redaktionen, riktiga språkhandikappade.

Den tvåspråkiga grattis programmet mitt på dagen har lagts ner och istället det har kommit den helkajanaländska magasinprogrammet samt helt engelskspråkiga grattis programmet *Congratulation* som är kvar mitt på dagen. Anna brukar också lyssna den engelskspråkiga för att hålla uppe engelskan samt där det önskas och spelas annorlunda musik. I det kajanaländska programmet det spelas det mesta kajanaländsk schlager.

Lördagar på samma radiostation det är ett kajanaländskt underhållningsprogram utan gratulationer. Ibland Johanna brukar lyssna lördagsprogrammet samt ett likadant kajanaländskt kvällsprogram på Åbo lokalradio. Även den är Public Service.

Även Oskari och Hissu grattade Janette via samma radioprogram. Detta visade sig vara den sista gången för Oskari nämligen dagen innan, onsdagskväll, han svimmade i sin vardagsrummet. Hissu blev chockat och ringde Antti eftersom inte klarade ringa nödnumret och stamma på kajanaländska. Så sonen Antti fick ringa ambulansen till Estbackavägen 10 och sedan rusade dit för att vänta sjuktransporten. Det var tur att mor och far bor så nära.

Oskari Kivinen fördes till Forssa-Jokioinen sjukhuset i stadsdelen Skogsbacka. Där man håller på och bygger villor och små flerbostadshus.

Nästa dag släktingar hälsade på den medvetlöse Oskari. Hissu var helt chockat. Hon försökte prata till sin medvetlöse make att det står fina blommor på bordet och bad honom ens titta på dem men gubbe rörde sig inte. Hissu sa att hon inte än vill bli änka men Oskari reagerade inte men var vid liv, i alla fall hjärtfilmen var helt okej. I hjärnfilmen man såg röda fläckar på vitt samt på mitten det stod kryptiska bokstäver som bildade ordar med fem bokstäver samt korta sifferkombinationer.

Oskari hade inte blödningar i hjärnan som förorsakades av blodproppar. Han har enorm ölmage samt dålig blodcirkulation. Dagen före blodpropp han hade fått nya blodförtunnande mediciner som gjorde att förkalkningar i blodåder lossnade och bildade blodproppar som förstörde de tunna blodkärl i hjärnan. Onsdag, på dagen, Oskari hade besökt hos Antti och snackat. Då han måste mycket bra och kände hur blodet flödade i kroppen. Han funderade om han skulle bygga en tunnbastu till salu. Några år sedan Matias och Kakadu hade beställt av honom en tunnbastu som transporterades i släpkärran till Viborg. De har nuförtiden en sommarstuga i Björkö utanför Viborg. Detta bastubygge hamnade i den lokala nyhetsläsplattan Forssa Aviisi.

Det var Eeka Palmuniemi som ville göra en artikel om bastubyggarna. I rubriken det stod att i Forssa man kan basta i en tunna.

I bilden poserade Antti och Oskari. Sedan Eeka fock sparken från tidningsläsplattan eftersom han hade skrivit illa om tavastländska idrottare och skälld ut Estbacka idrottsplatsen. Om allt den här sonen och far pratade på onsdagseftermiddag och de inte kunde ens ana att detta var deras sista snack.

Torsdagskväll då det kajanaländska radioprogrammet började så Hissu lade miniradion bredvid makes öra för att han skulle höra sondotters gratulationer. Kanske han skulle höra och bli pigg. Hissu tog honom i handen och bad ge en gest om han hör.

Lite grann gubbe böjde sina fingrar då Hissu fick hoppnista att make skulle friskna sig.

Visst han hörde radioprogrammet men inte klarade sig tala, bara lite grann böja fingret.

Lite grann gubbe böjde sina fingrar då Hissu fick hoppnista att make skulle friskna sig.

Visst han hörde radioprogrammet men inte klarade sig tala, bara lite grann böja fingret. Beröring av frugan gav honom en konstig association till unga blonda kvinnan Elin fast han inte känner någon som heter så. Sådan tur att denna tanke inte kom till hjärnmonitorn men han fick erektion så fort Hissu hade tagit honom i handen. Det ser ut att mellankroppen fungerar mycket bra. Hissu såg att det blev en höjning i täcket. Även detta gav henne hopp att han skulle klara sig och vakna. Hon tänkte att gubbe har bra utrustning fast han är 64 år.

Oskari Kivinen avled sent på fredagskväll. Enligt läkarna han inte hade smärtor. Då han avled så det kom i hjärnmonitor texten; *Do not do anything, the brain will turn itself off*. Detta läkarna undrade på att vad är det här för något eftersom vanligtvis monitorn visar raka linjen precis som hjärtfilmen. Då det kom denna hjärninformation så hjärtat stannade och startade inte mer. Efter hjärninformation hjärnmonitorn sloknade och Oskari är död.

Då Oskari Kivinen dog så såg han en lång tunnel med starka ljusen i andra ändan. Starka kraften styrde honom mot ljuset. Halvvägs han såg en röd dörr men han inte hade möjlighet gå dit utan kraften styrde honom mot ljuset i andra ändan. Där framme han såg otroligt vacker blomsteräng.

På blomsterängen, bakom den stora gränsen, mötte han broder Epix som skrattade: "Haha, vem är det som kommer?" då Oskari: "Nå, det är den lilla spöke Laban som kommer!"

Sedan kom en gråskäggig man som önskade Oskari välkommen till himmelriket paradiset. Oskari la märke på ett rykande hål lite längre borta bland blommorna. Han frågade den gråskäggige mannen att vad det är som ryker så där viset. Då den gråskäggige svarade att det bara är helvetesskorsten men den behöver man inte bry sig om. Oskari blev förvånad att han hade lyckats leva syndfritt. Förmodligen lyssnande av porrlåtar inte räknas som synd, tänkte han.

Lördagsmorgon i novembergråa Forssa släktingar besökte i sjukhuset för att lämna sista farväl till Oskari och titta hans livlösa kropp. Hissu såg att erektion är borta så hela kroppen är stendöd. Sedan kroppen flyttades till sjukhusets liktorn i väntan av flytten till krematoriet.

Blommor låg ovanpå bröstet och stearinljuset brann bredvid. I sängändan filmade multimediekamera för att släktingar och bekanta som bor på övriga orter kunde se honom för sista gången. Numera man föddes och dör i direktsändning på nätet.

Johanna och Jaana-Mari inte ville till sjukhuset eftersom de ville behålla levande minne av farfar.

Om några dagar efter Oskaris bortgång även Hissu fick blodpropp i hjärnan men sådan tur att inte lika illa utan hon blev tankspridd så att hon inte riktigt klarade sig hushållssysslor samt koncentrera sig till någonting. Hon pratade nattmössa som till exempel att en gång Oskari hade tillverkat kaffe av urin och sedan hänflinat. Knappast detta stämmer eftersom han hade gott hjärta. Visst han och hon hade meningsskiljaktigheter men alltid man blev i sams då den andre gick till ett annat rum. Då Hissu blev ledsen så hon gick till det lilla smala rummet bredvid sovrummet och började spela med spelkonsol Xbox spelet där man ger stryk till elaka gubbar. Hon inte vill klä upp sig i datadräkten eftersom hon tycker att den är för svettig. Detta beror på hennes övervikt.

Början av december det var Oskaris begravning. Han ville bli kremerad eftersom inte ville bli mat för maskar. Askan ville han ha i en urna som skulle begravas i gravplatsen. Han inte ville att askan skulle spridas i minneslund för att inte bli blandat med konstiga typers aska.

Han välsignades till gravvilan i kapellet på Zumila begravningsområde. Bredvid det är krematoriet. Begravningsområde ligger mellan Forssa nya centrum och Eurola. Mitti området det är en gråskulle. Mellan kapellet och kullen det är en vacker ankdamm. Oskaris gravplats ligger i gråskulles södra slutning som vetter mot Eurola, man ser punkthusen längre borta.

Bredvid gravplatsen det växer en stor ek.

I gravstenen man monterar vädertålig bildskärm där det syns samtliga livefilmer som sänds på Kivinen Arenan så att man kan sitta framför graven och titta på livesändningar och släktingar filmar vid olika sammanhang. Bildskärmen fungerar med en liten solpanel. De flesta av solpaneler för gravar är tillverkade i Tammerfors förort Virtaus. Även många andra gravstenar har en likadan bildskärm med kontakt till olika släkters videosajter.

På begravningsdagen Hissu mådde bättre men saknade känsel och styrkan i handen. I kapellet hon råkade tappa psalmläsplattan på stengolvet men den inte gick sönder. Psalmläsplattor är byggda för att tåla stötar.

Vänster om Johanna satt lillasyster och högersida satt sjuårige Jeesus. Så fort den långhårige pastorn hade nämnd Jesus Kristus så lille Jeesus var nära komma till altaret.

Sist den lokala kajanaländsk kyrkokör sjöng psalmen Kristallfloden som är mycket gammal psalm och mycket vacker så att man får gås hud.

På altaret i kapellet, precis som i moderna kyrkor, det är en stor bildskärm där gick åldringarnas hemvideo direkt från släktens videosajt. Emellanåt på bildskärmen det var livebilden från kapellet så att man såg det som gick direkt ut på nätet. Nedanför altarskärmen det låg kista av ljust ek.

Efter begravningen gästerna samlade sig till kyrkans gård i Sandbo för minnesstund. Mittemot kyrkans gård, andra sidan av Stamkullevägen det är en automatkiosk med kvarterskrog och snabbmat. Därifrån Kivinens ofta brukar hämta pizzor eller fyllda tunnbröd då Anna inte orkar laga mat. Vägen börjar från T-korsningen med Gamla Tammelavägen vid Estbacka idrottsplatsen och slutar här mellan automatkiosken och kyrkans gård.

Begravningsgästerna var Oskaris bröderna Matteus, Ville och Esko. Ville bor väster om Uleträsk och är pensionerad agronom. Esko är skogsarbetartekniker och bor i centrala Vattula.

Efter minnesstunden man samlades hos änkan Hissu för att titta digitalfoton och dricka begravningskaffet. Hissu var chockat att ofrivilligt blev änka. Hon sov hos Vernereri eftersom hon inte vågade sova hemma. Hon var orolig om gubbe skulle börja spöka. Hon inte vågade gå ensam i sin egen källare eftersom hon inbillade sig att där skulle lura humanoider.

Direkt efter Oskaris bortgång när hon hade varit i tvättstugan i källaren så plötsligt bakom hörnet uppenbarade sig en silverfärgad varelse med känselspröt. Varelsen sa med hesa halsläte: "Hiss... Hiss... Hissu, kom och torka!" Hissu blev chockat och kunde fråga att vad ska hon torka, då varelsen svarade med pipande metalliska läte: "Torka min digitala rumpa!" Då varelsen försvann lika fort som den hade kommit. Hissu sprang tillbaka till bostadsvåning och låste källardörren.

Senare hon berättade om detta till sina söner men de inte trodde på henne utan trodde att modern bara yrar. Sedan Hissu berättade en annan konstig sak som händer häromdagen inne i sovrummet nämligen hon råkade höra porriga låten och kände igen som Oskaris älsklingsporrlåt. Ofta de hade tillsammans lyssnat låten i sängen vid läggdags men nu Hissu tyckte låten kändes hemskt eftersom den verkar komma bakom gränsen.

Vernereri undersökte saken och hittade från hurtsen, i nattduksbordet på Oskaris sida, en mp3-spelare som spelade om och om igen samma fräcka låten. Spelaren har en solcell som fick så pass mycket ljus att den kunde få ström. Vernereri gav spelaren till mamma medan han skrattade: "Här är ditt spöke!" Hissu tittade förvånad spelaren och stoppade den i fickan och senare gav den till Johanna eftersom hon är släktens första barnbarn samt alltid har gillat musikspelare.

Jämt Johanna grejar med radioapparater och musikspelare. Hon gillar inspela musik från radion samt inspelar radiojinglar som hon sparar på USB-minnen. Johanna är en riktig radiotokig, precis som Anna och Antti brukar ofta säga.

Jämt Johanna grejar med radioapparater och musikspelare. Hon gillar inspela musik från radion samt inspelar radiojinglar som hon sparar på USB-minnen. Johanna är en riktig radiotokig, precis som Anna och Antti brukar ofta säga. Hon ofta brukar inspela bästa bitar från programmet på Radio Luontoilta. Häromkvällen hon hörde att klasskompis Milton Miinala ringde till programmet. Han var på prathumör. Pertta skojade om hans förnamn och förvrängde den hur som helst och sedan skrattade åt hans efternamn: "Lustig efternamn... Kiinala, är du kines? Haha!" då Milton sa undrande: "Det är MIINALA och inget annat." Då programledarna gapskrattade i direktsändning- Även Johanna började skratta så att mamma i köket undrade på att vad är det som är så roligt och kikade in i dotters rum. Då hon såg att hon bara skrattar åt den där bullerprogrammet så hon ruskade huvudet och sa: "Det kunde jag nästan gissa, det där meningslösa galna programmet!"

Hon hann inspela Miltons samtal till radioprogrammet. Inspelningen hon sparade i molntjänsten och länkade till sin hemsida samt krypterade ljudmappen där inspelningen finns för att mamma och pappa inte skulle höra *skjutskillen* röst, precis som hon kallar honom för sina föräldrar.

På julafton Hissu var hos Anttis familj. Hon var det mesta i sina egna tankar och funderade sitt öde som änka att hur nu hon skulle klara sig utan Oskari. Sådan tur hon har körkort så hon kan enkelt ta sig till affären. Den vinröda Roll såldes eftersom den hade stelratt. Söner hjälpte sin gamla mor att köpa en vit Honda personbil med automatstyrning. Den senaste tiden hon inte har kört bil så mycket eftersom hon är tankspridd, bäst så.

Hissu tycker att det känns tryggt att hon har tre härliga söner och trevliga barnbarn. Bara synd att hon inte orkar gå hos yngsta sonen eftersom där det är jämt himla tjo och tjim; Fridas mun går hela tiden. Barnen blandar kajanaländska och tavastländska hur som helst så det låter som svintyska.

Antti och Anna gav till Hissu som julklapp varma morgontofflor och en svart skinnkjol med aluminium i under sidan.

Oskari och Hissu hade hunnit köpa till samtliga söner fruktfat i marmor med LED-lampor på kanten. Barnbarnen fick hundra euro för att de kunde köpa det som de vill ha. Det är svårt att köpa julklappar till vuxna barnbarn som redan har allt.

På nyårsafton Hissu var hos Vernereri. På dagtid hon fikade hos Kaarlo och Frida. Varje gång Hissu blir förskräckt av den röra som finns hos dem. På borden är fulla av skräp och tomma pizzalådor och Ugri Cola burkar. På golvet det ligger läsplattor så man ska gå försiktigt att inte trampa på läsplattorna.

I matsalshörnet det är fullautomatiska drönare som hela tiden är i luften. Då och då drönare landar på laddningsdockan.

En vinterdag år 2991 Hissu fick magont. Hon smsade till en pensionärsbekant och klagade om magsmärtor. Bekanta bad ta det lugnt och dricka ett glas kallt vatten samt andas lugnt för att mage skulle lugna sig.

Magont fortsatte så hon gick till Estbacka vårdcentral. Där distriktsläkare, *Anatoli Hulttio* trodde att magont beror på sorgen. Hissu är säker på att det är livmodercancer som blev i samband med sorgen. Då läkaren fnös: "Åh, cancer finns i dina byxor!" Hissu blev sur och sade till denne klumpige läkare: "Sug kuk, läkare jävell!" och tog bussen till centrum där finns stadens bästa privata läkarstation, *City Doctors*. Där hon togs emot sakligt och undersöktes mycket noga utan att gissa. Där jobbar den mest omtyckte läkartekniker i Forssa, Martti Saarinen, som tidigare har skrivit långa sjukskrivningar för Brandcar anställda till Insurance Cash byråkrater klagade om de långa sjukskrivningarna. Förmodligen Brandcars ledning har reklamerat till federala socialstyrelsen.

Martti Saarinen superröntgade Hissu och upptäckte att hon har livmodercancer alltså hon hade rätt. Det hjälpte inget annat än att justera laserskalpellen och avlägsna livmodern. För henne det spelar ingen roll eftersom hon redan har tre barn samt fortplantaren har gått bort. Superröntgen är mycket skarp kroppsinre fotografering. Bilderna har samma klass som vanliga foton så det är busenkelt att skilja inre organen eftersom dessa får var sin färg. Hjärtat ser ut precis som hjärtecken.

Livmoder borttagningen gick bra och hon kunde gå omgående hem på samma dag. Operation skedde på läkarstationen under samma läkarbesök. Martti Saarinen gjorde ett litet snitt i buken med laserskalpellen och helt enkelt tog bort livmodern. Sedan han lagade med hjälp av lasern operationssåren. I vissa fall man skickar i kroppen mikroskopiskt förminskade läkare som flyger med rymdfarkost inne i blodåder och tarmar samtidigt tar bort oönskade saker. Detta görs bara i större sjukhusen. Hos City Doctors det inte finns sådana apparater. Kanske Oskaris hjärnblödning kunde ha klarats bota med mikroskopiska läkare men man hann inte göra detta. Döden kom så fort.

Häromdagen Hissu blev målarsugen och målade om köksstolen och sedan råkade sätta sig i den nymålade stolen. Då hade hon på sig julklappsskinnkjol som blev förstörd. Hon blev ledsen och sur att den fina kjolen blev förstörd och började banka och sparka mot köksskåpen. Hon fräste av ilska.

Senare Vernereri bad sin gamla mor att låta bli laseruppskärare och pappas lasersåg för att det inte skulle inträffa tragiska olyckor. Då Hissu skrattade: "Nä, laseruppskärare och lasersåg inte är farligare än förut!" då sonen Vernereri svarade att den eventuella användaren har blivit tankspridd. Då änkan Hissu fnös: "Tankspridd finns i dina byxor!"

Vårvinter Antti och Anna började bygga villan på adressen *Bevingadevägen 6*. Tomten har bra läge, bakom det är en liten naturlig parkstrimla. Parken finns mellan Gamla Tammelavägen och Bevingadevägen. Vid Gamla Tammelavägen, alldeles mittemot Kivinens bakgård, det är en busshållplats. Den lilla område Tallvirkeslund ligger mellan Estbacka och Halvor. Norr om villan det blir en lekplats och bakom den det byggs en gruppboende för funktionshindrade. Några närboende förutom Kivinens är oroliga om där kommer bo värstingar eller busfrön. Kivinens inte är oroliga eftersom Johanna klassas som funkis, alltså på läkarens databaser. Inom familjen hon är helt vanlig normalstörda tjej.

Andra sidan av villan, i söder, det blir närmaste granne, ett barns familj, familjen Kotkala. Anna och Antti beställde ett färdigt villapaket från Team Reindeer. I villapaketet ingår mycket material som till exempel toppmodern centraldator som sköter samtliga elektriska prylar, värme och har koll på vattenbrukning. Datorn styr även inbrottslarmet som kopplas inom tjugo sekunder till polisen. I villapaketet ingår också en bubbelpool som man kan programmera att fyllas vid önskat tid och sedan tal röst talar när poolen är klar att bada. I villapaketet ingår också elektroniska badbalja som värms automatiskt. Såklart det finns även fullautomatiska bastu.

Mittemot fasaden, andrasidan av Bevingadevägen, bygger familjen Nukku en nästan likadan villa. I familjen ingår pappa Tuukka Vornanen, mamma Kukka Nukku samt lilla Doris som är jämgamla med Gaga-Sisko det vill sägas fem år.

Pappan är Kaijas äldsta son och arbetar som provbilförare på Brandcar. Han kör ut från monteringen splitternya bilar och parkerar på den stora nybilsparkeringen för att vänta transport till bilhandlare världen över. Bilarna transporteras i tåg och biltransportlångträdare.

Tuukka är ofta sjukskriven på grund av besvärliga höften men det besvär inte då han shoppar på det stora handelsområdet i Loimo men han kånkar sig med sina kryckor hos läkaren för att bli förtidspensionerat. Kryckor behöver han inte då han skulle handla. Även Kukka är en riktig latmask och hellre arbetar svart än vitt. Hon är utbildad frisör och ofta jobbar svart på olika frisörsalonger. Visst några enstaka gånger hon jobbar lagligt men hellre jobbar svart för att få lön skattefritt. Så fort när den federala Work Office erbjuder henne arbete så hon klagat att hon har besvärligt brock i mage men brocken besvär inte då hon skulle jobba svart.

I praktik familjen Nukkus villa byggs av villabolag Murkkujärvi och Vernerki Kivinen. Tuukka inte ens hjälper att montera takpannor. Han bara sitter hemma i fåtöljen och spelar fantasyspel med Xbox. Kukka på sin tur sitter framför datorn och chattar på Facebook. Lilla Doris leker med en gammal tom WC-ankan och inte får gå ut eftersom föräldrar inte litar på henne fast snart hon fyller fem år.

Samma dag då Kivinen villapaketen kom så det började blixtkriget mellan Texas och USA. Nyligen Texas har utlyst sig självständig. Direkt därefter Texas anföll till Louisiana eftersom där har man hittat uran. Texas försökte ockupera Louisiana men misslyckade eftersom rest-USA ställde sig på Louisianas sida eftersom den fortfarande är en del av Förenta stater men även Louisiana har planer att gå ur federationen. USA ser allt mer som ett lapptäcke. Delstater i Mellanvästern har skapat ny fristående handelszon som ska ersätta gamla federationen. I Florida man har på allvar börjat sträva självständighet men detta kommer att bli svårt eftersom USA har flottbas i Key West.

USA trupper tvingade Texas dra sig ur Louisiana. På gränsen man bildade internationell flygförbudszon. Kriget tog bara några månader eftersom USA har fortfarande stark armé. Texas president heter Sergio Hutchson som har krokiga svarta Zorro-mustascher. Han är ivrig radiopratare och har egen morgonprogram i den populära radiostation som bär hans namn. I Texas huvudstad han har byggt flera palats där han förvarar sötsaker, i alla fall så han påstår men USA misstänker att det skulle vara massförstörelsevapen och skulle vilja störta Sergio från makten men dessvärre FN inte tillåter detta. Man måste ha bevis på detta.

Sp kriget började så Anna suckade att vara det någon idé att bygga ett hus eftersom snart den ändå skulle bombas ner. Även många andra är deprimerade på grund av detta avlägsna krig långt bakom Atlanten men den syns tydligt i nyhetssändningar. Tur att kriget slutade snabbt, alldeles för fort som vissa tycker. Man borde ha störtat Sergio från makten och undersöka hans samtliga palats. Efter kriget Sergio blev allt mer kaxig och hota sina grannländer.

Just nu det finns tecken på lågkonjunktur. Många människor är skuldsatta efter de goda åren som kallar för kasinoekonomi men nu det ser ut att sötebrödsdagar är över, även i Europa eftersom handel mellan EF och USA har blivit störd på grund av det korta kriget. Europeiska federationen inte vill göra handel med krigförande land. Istället man undersöker om man kunde binda nya handelsavtal med de nya länderna i Nordamerika, utbrytarstater. I USA det finns ändringar och reformer på gång som kallas för *The Reforms*. Europa ska koncentrera sig på handel med afrikanska federationen och Ryssland.

Kivinen villan blev flyttfärdig slutet av maj. Denna gång de inte har lång flyttning.

Då den gamla lägenheten var tömt så Johanna filmade varenda vrå i huset, alltså allmänna lokaler, som minne och sparade givetvis på Kivinen Arenan.

Så fort farmor Hissu dör så Johanna får fullansvar om släktens videosajt. Redan nu hon bekantar sig på sajten struktur och dess innehåll. Hon är på väg lära sig hur skapar man artificiell intelligens men har oerhört stort intresse lära mer.

Efter farmors död hemsidservern flyttas till Johannas rum. Redan nu hon sköter om sajten eftersom farmor har blivit tankspridd och har svårt komma ihåg lösenord. Det har även Johanna men sådan tur hon har antecknat samtliga lösenord i ett litet häfte med vinröda pärmar som liknar på federationens pass men en sådan den inte är utan bara ser ut så. Häftet hon förvarar ovanpå klädskaftet i sitt rum, det splitternya rummet, större än den gamla rum. Bakom väggen det är lillasystems rum. Båda rummen har ett fönster som vetter mot bakgården. Bakom den lilla parkstrimlan man ser förbipasserande bilar tak som kör på Gamla Tammelavägen. Man ser också busshållplatsen så Johanna inte har långt till bussen. Hon tar fortfarande samma buss till stan.

Bussen går mellan Halvor och den gamla centrum väster om ån Loimi ån. Bussen gör kort stopp på Adjutanttorget. På torget Johanna byter till Lexus-Hillo bussen som passerar gymnasiet. Hon har kvar en årskurs och sedan det blir dags söka arbete. Egentligen hon borde ha låtit elevassistenten fråga arbete på Europower. Det kommer hon ångra bittert.

Midsommar Kivins samlade sig på stugan i Pargas, första gången utan Oskari. Fortfarande Johanna och Jaana-Mari kallar stugan för farfars sommarstuga. Fast Hissu har körkort så hon åkte i Verneris bil. Det är bäst så eftersom hon har blivit tankspritt så hon kan lätt krocka. Hon kör bara lokalkörningar och även dessa är riktiga prestationer. Det är intressant att se hur länge den lilla Honda och dess förare är helskinnade.

Till stugan kom även Matias och Kakadu. Den femåriga Gaga-Sisko fäste sig med den okända gumman Hissu. Se satt i hammocken på vid fasaden och snackade ett och annat. Bakom gungan det är en stor björk. Björken står på ett litet backkrön så att giva en härlig skugga till gungan. Bredvid björken det skramlar en prydnads väderkvarn av metall som Vernereri har tillverkat, all sannerligen på jobbet av arbetsgivarens material. Antti på sin tur har gjort tillsammans med sina jobbkompisar en järn älg till en mackägare i Tammela. Ägaren är bekant med några jobbkompisar på Brandcar så Antti fick hjälpa till eftersom han är så händig. Tidigare prydnadsälgar har blivit stulna så mackägare bad sin kompis tillverka en ny, tyngre av gjutjärn. I älgens bakfoten Antti och kompani svetsade signatur; *Design by Antti & Co.*

Nu i hammocken satt Hissu och Gaga-Sisko. Lilla Gaga är lillgammal och pratar precis som vuxna. Hon beklagade Oskaris bortgång fast hon inte ens kände gubben. Hon såg Oskari i Johannas konfirmation men då hon var så liten att inte brydde sig om att bekanta sig med folk. Då hon ropade i Lexus kyrkan fiktiva superhjälte Fatman. Nu hon inte längre ropar efter Fatman utan hon sa till Hissu att hon ska sutta bort suraminer. Hissu tyckte att det lät lustigt av den femåriga tösen. Även mamma Kakadu och pappa Matias tyckte det lät lustigt. Bredvid gungan det är en liten fontän av glasfiber. På kanten av fontänen det står en pisspojke staty av brons som jämt pissar vatten i fontänen. Johanna roas av statypojkens pillessnopp och ofta brukar fnittra medan tittar på statyns kissande.

På stugan det var också familjen Nukku. Gaga-Sisko och Doris lekte tillsammans. De är jämngamla. Dessvärre de bor långt från varandra så de inte kan träffas. De två flickbarn lekte läkarlekar på översta våningen i stugan. Från vädringsbalkongen de viftade självsnickrade injektionssprutor som de hade gjort av tråklossar.

I juli Anttis och Annas familj började den sedvanliga semesterresan. Denna gång de åkte via Österbotten eftersom Anna ville snacka med sin enda syster.

Siiri bor numera i Laihela. Så länge hon har två bostäder; en i Vasa City och den andra utanför Laihela på landsbygden, vid en liten konstgjord insjö. Där finns ingen fisk så ingen idé ens försöka fiska. Man har tänkt plantera fisk men detta skulle bli alldeles för dyrt, så snåla Laihelabor inte har råd till sådant.

Ett tag sedan Siiri Ohimo träffade en bonde-robottekniker, Pera Katainen i centrala Laihela. Hittills hon har dragit låg profil med sin nya gubbe som är mycket smak och spinkig. Efter skilsmässan med Henkka hon har använd dennes efternamn eftersom barnen har blivit vana att hetta Ohimo. Nu Siiri och Pera har giftastankar men så länge de ska titta och se.

Kivins kom först till Siiris Vasa bostad eftersom de inte vet var i Laihela bor hennes nya gubbe. Anna skrattade med hoppande bröst då syster föreslog att de skulle besöka hos Pera: "Varför inte men hur snål är den där din nya gubbe?", då Siiri svarade: "Nä, Pera inte är speciellt snål, inte snålare än våra Volmar!" och skrattade ljuvligt så att bröstet och el-cigaretten mellan läpparna vibrerade.

Kivins körde efter Siiri. Hon har kvar sin lilla *Kia10 Nano* personbil som förbrukar otroligt lite biogas. På vägen till Laihela de stannade öster om Vasa på *Snålbo* vaxkabinettet som Siiri ville visa för Kivins. Vaxkabinettet är Österbottens största och den inte är som den heter utan mångsidig med alla Finlands och Europas största företagare och politiker som vaxdockor. På området det finns också lyxcamping och miniatyrlandet där Europa finns i miniformat under barhimmel.

Inne i vaxkabinettet Johanna filmade med multimediekamera varenda vaxdocka. Såklart det var direktsändning på videosajten och automatiskt blev sparad i arkivmappen. Hon blev förtjust i en vaxdocka med svarta mustascher som var en affärsman länge sedan. Bredvid dockan det står en liten bildskärm med beskrivning om dockan; Jim-Adolf Brander, allt i allo mannen, kusinläskare, före detta tokig. Johanna blev upphetsad då hon hade läst att denne Jim-Adolf har varit gift med sin kusin och bött i Vattula. Dessförinnan tjomme har varit inlagt i mentalsjukhuset. Johanna tänkte för sig själv att även hennes mentalhälsa är si och så samt hon också är helt galen till kusiner. Kanske även jag kunde bli stenhård affärskvinna, tänkte Johanna. Hon tycker att vaxdockan Jim-Adolf ser sexig ut, häftiga tjocka mustascher, tänkte hon. Här och med hon började fundera hur sexig hon själv skulle vara om hon skulle vara en pojke. Könnsbyte hon inte vill göra eftersom hon är alldeles för mycket homofobisk. Då hon tittar på teve och ser riksbögar och riksbisbiska så hon börjar gnälla att det känns obehagligt att se sådana galningar. Hon inte kan ens ana att vad komma skall.

Finlands mest kända lesbiska par är Jonna Kartelli och Marjo Edelmänn som bor i Helsingfors och funderar adoptera ett barn. Även de var i början mycket homofobiska tills de träffade varandra. Varje gång när Johanna ser paret så hon blir hotfull och gnällig att dem borde elimineras. Såklart Anna och Antti blir irriterade av sådana rasistiska uttal och är rädda i fall hon skulle babbla sådant i skolan eller på nätet då kan underrättelsetjänsten reagera och börja kontrollera hennes och hela familjens sysslor. Såklart hon inte vill skada någon på riktigt, inte ens bögar och lesbiska. Fast hon är homofobisk som ändå hon blir upphetsad av tanke att vara pojke som har namnet som börjar med J precis som vaxdockan Jim-Adolf. Kanske någon gång hon kunde skriva en berättelse där hon skulle vara i pojkes roll, tänkte hon medan hon tittade vaxdockan och filmade.

Bredvid vaxkabinettet det är köpcentret *Calypso Park*. Såklart de småhandlade där. Antti skulle ha velat köpa till Pera fint bärvin men det ville inte Anna eftersom så länge man inte ens känner tjommen att hurdan han är i berusat tillstånd. Såklart Antti blev sur att en vuxen man inte få köpa sprit till en annan vuxen man så direkt kärring gnäller mot.

Istället för vinet han köpte det senaste numret av tidningsläsplatta Kingi. Anna tittade surt när gubbe lade läsplattan i shoppingvagnen och sa att den är bra gåva till Pera. Anna tänkte att trots allt publikation är bättre än sprit. Kingi är ju ingen porr utan maskulina erotiska noveller, ungefär som forna tiders kvinnliga Harlekin böcker. Numera Anna inte läser lika ofta porrläsplattor. Hon har blivit trött på det eviga nakenhet.

På eftermiddag de kom till Pera Katainens hemman som inte är speciellt stor men Kivinens tyckte den ser ut paradiskt. Pera inte har egna åkrar inte heller boskap utan bara bärbuskar och örtagård samt elektronikverkstad där husbonde programmerar och grejar med nöjesrobotar. Huset är en gul tvåvåningsvilla. På trappan utanför ytterdörren det står en svartgrå klumpig nöjesrobot med en bildskärm på långsidan. I skärmen det står nöjesrobotens namn; *Kaarlo Robotti*. På stranden av den konstgjorda sjön det står en mindre nöjesrobot som heter *Miisu Tronic*. Siiri lyfte från bilen sin egen nöjesrobot, *Hani Robo*. Kaarlo Robotti är Peras äldsta nöjesrobot och är som hus vakt. Så fort en bil kör i trädgården så roboten börjar pipa. Den pep förfärligt mycket nu när Kivinens körde i trädgården så att Johanna och Jaana-Mari trodde att det finns kycklingar.

Vid porten det står ett grönt bilgarage som är hälften täckt. Där inne står Peras *Nissan Moon Electric* som är under laddning. Bilen förbrukar mycket lite el så man kan köra väldigt långt, till Vattula räcker en laddning. Bredvid garaget det är Peras döde pappas bilskrot, en vit Hayosiko P6 med dålig biogasmotor som låter som susande fis, precis som man kan tänka sig av dessa billiga japanare.

Pera gillar spela Xbox spel. Han är helt besatt av fantasyspel och fantasyfilmer. Varje kväll hon brukar följa science-fictionserie Star FM Gate på TV6. I filmen konstiga typer är helt besatta av en narcissisk flicka. Huvudfigur Nylonman är helt besatt av denna narcissiska brud. Nylonman använder mot konstiga typer olika hemliga trollerier som han tillverkar av vardagliga saker.

Nästa dag Kivinens fortsatte semesterresa mot Vattula De valde småvägar för att upptäcka mer av Österbotten. I Kärsämäki de svängde österut. De stannade i Otanmäki för att handla mat. Otanmäki har vuxit till en mellanstorstad och där finns linbanebussar som går ovanför gatorna.

Då maten var färdig handlat så Kivinens fortsatte resan mot Vattula. Det var inte långt kvar. Där framme de var bara en vecka och besöksmålen var de samma gamla. De besöker hos familjen Porilainen om de blir sugna på detta. Hos farbror-Matteus de besöker bara en gång eftersom annars han och Leya skulle locka till deras sommarstuga i ön Årjänsaari, där det skulle vara risk för supningsrisk. Matteus är periodare. Dit man kommer endast med båt så Johanna skulle känna sig uttråkat för hon är en riktig citymänniska.

Det har otaliga gånger planerats att bygga bro till Årjänsaari men alltid någon gröngöling har fällt planerna. Numera på ön Årjänsaari det finns en liten semesterby så det skulle säkert finnas lite grann aktiviteter för city-Johanna.

Även Anna är mot att åka till Årjänsaari eftersom hon är orolig om gubbe skulle börja supa och sedan det kan hända olycka eller sjukfall. Några år sedan Hissu hade sagt till henne att hon hade märkt att spriten inte passar för Antti. Han bara surar då han är berusat det vill sägas spriten spänner i hjärtnerven. På grund av denna information Anna försöker allt för att gubbe inte skulle lova för farbror-Matteus att åka till stugan. Därför Anna försöker ordna grillfester hos Eeka. Såklart hon skaffar korb och grillkött. Även hon Eeka det finns liten supningsrisk eftersom tjomme har hembrännare i bastu. Spriten han brukar spetsa med cannabisblad.

Lustigast av allt, i granne bor pensionerad kriminalinspektör men han brukar ofta köpa hembränt av Eeka så han är med i noterna.

Varje gång när systems familj besöker så Eeka bjuder smakprov. Han skulle bjuda även till Johanna och Jaana-Mari om mamma inte skulle vara med. Han vågar inte heller berätta för sin egen mor om egna spriten eftersom hon är gammal-laestadian. Om hon skulle få reda på att hennes andhål sysslar med spriten så det skulle säkert bli himla predikat, så brukar ofta Eeka tänka.

Under semester Johanna anmälde sig i bilskolan för att få körkort före lillasyster. Kusiner redan har körkort.

Bilskolan ligger söder om centrum, på Riddargatan, i källaren av ett gult tegelhus. Bilskolebilen finns på innergård så först man ska kunna packa längs en smalgång till gatan.

Bilskolepedagog heter Lasse Elftonsson med ljust igelkottsfrisyr. Han verkar vara mycket ungdomlig. Inne i bilskolans reception jobbar medelårs Maija-Riitta som pratar byråkratiskt riksfinska medan Lasse pratar tavastländska. Bilskolan heter *Elftonsson's Traffic School*.

I höst började Johannas sista fjärde gymnasieår. Då det blir dags söka arbete men det finns alldeles för lite lediga arbete på grund av internationell lågkonjunktur.

Handel mellan EF och USA har upphört. Början av augusti Förenta Stater lades ner för gott. Istället det blev flera små stater. En av de största är Florida och Amerien. I södra Florida i Key West det finns kvar USA:s gamla flottbas som gick till Ameriens ägo. Florida godkände flottbasens existens och Amerien kan utnyttja den precis som hittills. Amerien är USA:s arvinge det vill sägas stark. Ameriens huvudstad är Washington DC och president bor i Vita huset som har renoverats och byggts om och om igen. Presidenten är en äldre alkoholiserad Ben Jesh som folket valde som president då USA slutade att existera. USA:s siste president Michael Gorge störtades från makten. Det var lätt match eftersom han var reformvilligt och själv hade startat reforms vågen. Då USA slutade existera så han var på semester i Key West. Undertiden konservativrepublikaner försökte statskupp för att förhindra USA:s sönderfall men den ännu mer reform villigare Ben Jesh viftade den nya flaggan med gulgrönroda ränder ovanpå en stridsvagn och folket hurrade. Flaggan blev Ameriens fana. Mitti flaggan det är ett rött hjärta. Det behövdes inget val. Nästan alla var ense att USA ska bort från världskartan. Bara de konservativrepublikanerna tyckte att detta var helt galet och blev förbannade sura att de hade tidigare gett stora befogenheter till Michael Gorge samt de råkade godkänna The Reform förnyelsepolitiken.

Ryssland lovade stödja den nya federationen Amerien. Ryska president heter nuförtiden Jurij Puskij senior. Nyligen han räddade Mongoliets självständighet från kinesisk ockupation. Det såg ut att Kina härmade Texas. I Mongoliet det finns stora guld och malmgruvor som Kina ville ockupera en sådan tur att Ryssland kom emellan. Ryssland hade hunnit göra handelsavtal med Mongoliet. Även den europeiska federationen gynnas av rysk-mongoliska avtalet.

Många kritiserade att Ryssland avslutade befrielsekriget för tidigt och inte störtade den kinesiske diktator Sax Hux. Han har avrättat massor av oliktankande. Hans förebild är Texas president Sergio Hutchson och de ofta brukar chatta på Facebook och smsa med varandra. Då någon av gubbarna har ont i mage så de brukar öppna sig för varandra.

I augusti 1991, samma dag då USA slutade existera, började skolorna i Europa. Johanna skulle ha velat ta bilskollektioner på skoltid men dessvärre pedagoger inte tillät detta. Efter skolan hemma hon gnällde till mamma att det är dåligt att man inte får göra precis som man vill och det är friare i USA. Anna skrattade: "Nädå, Förenta stater är här och nu historia!" Johanna gick till vardagsrummet och lade på nyhetskanal Euronews. Där politiska experter diskuterade och funderade att vad händer här näst och vilken väg kommer den nya Amerien välja. Dollar blir även Ameriens valuta men såklart mynt och sedlar förnyas. Så länge man inte vet vilken valuta kommer gälla de gamla delstaterna. Man vet att South och North Dakota nyligen har tagit helt ny valutaenhet som heter Cap. Även Minnesota har nyligen skapat en ny valuta som heter *Soil*. Så länge man inte vet dessa valutors värde. Ameriens Dollar har ungefär samma värde som tidigare.

Johanna såsom många andra européer blev förvånade att USA lades ner. Alla förmodade att förenta stater skulle ha varit evig. Allting är provisoriskt, precis som en urgammal finsk schlager låt låter.

Det hjälpte ingen annan än att Johanna var tvungen ta bilskollektioner utanför skoltiden. Bilskolan ligger inom gångavstånd från gymnasiet. Mellan det är Älgmosseparken. Mitti parken det är multiarena med friluftsgym. Andra sidan av parken det är en grupp av flerbostadshus och sedan kommer centrums genomfartsväg, Brudgatan som går nord-sydlig riktning. Väster om Brudgatan det finns flera sidogator. En av dessa är Riddargatan där ligger bilskolan. Nu hon är på väg bli vägarnas riddare. I bilskolan hon övningskör med en silverfärgad Volkswagen Passat. Lite senare bilskolans ägare, bilpedagog, Lasse Elftonsson bytte bil och samtidigt gjorde ett sponsoravtal med Brandcar. Nya bilen är en splitterny röda Brandia9000. Hela hösten Johanna tog körlektioner och i januari 1992 hon hade halkövning norr om Åbo i stadsdel Vassen. På närheten finns Åbo City Airport. Man planerar att flytta den till Åbo huvudflygplatsen som ligger i den västra stadsdelen Landala, mellan Åbo och Reso. Därifrån man kan flyga till nästan alla håll i världen.

Johanna fick ledig beviljat till halkkörning. Med på halkbanan var också andra körkortsaspiranter, ungefär jämgamla pojkar och flickor med Johanna som blev lite upphetsat men inte vågade göra närmare bekantskap. I bilen på väg till Åbo hennes arm ryktes till kram men hon var tvungen kämpa mot sina känslor och inte krama. Hon tycker att det är olyckligt att på högstadiet hon hade slösat kramar till Matti och Monni. Nu i bilskolbilen hon skulle ha varit avslappat eftersom i bilskolan hon inte har glasögon på sig. Detta blev vana eftersom vid anmälning hon råkade vara utan glasögon. På hemvägen de besökte på kexfabrik där hon köpte stora kassar mumsiga kakor busbilligt.

Körkortets teoriprov hon hade i april 1992. Hon klarade provet på andra försök. Nu uppkörning är kvar. Detta visade sig vara svårt för henne eftersom det inte får bli en enda fel. Teoriprovet och uppkörning finns i stadsdel Kaarlo, nära gymnasiet. Bredvid lokalen för teori- och uppkörning det är snabbmatställe Split Fastfood. Huset är ett rött avlångt flerbostadshus. Bredvid det står precis likadana hus. I huset bredvid det är en automatkiosk i gaveln som vetter mot Kaarlovägen. Andra sidan av teoriprov och uppkörningshuset det är vägporten Eurola porten som går under riksväg 2:an. Andra sidan av riksvägen det är bostadsområde Eurola.

Hösten 1991 på Johannas klass började många nya elever, gymnasieettor. En av dem heter Roope Jussila. Johanna blev förtjust i honom. Hans långa mellanljusa håret är kammat uppåt som ett monument. Hon tycker att Roope är många gånger snyggare än Matti, Monni och Milton. Roope har härligt porriga tal röst, porrigare som Milton har. Roope har normalvikt medan Milton är en riktig vandrande isterhög, i alla fall enligt Johanna. Såklart inte Roope heller vinner Ninos. Hon har inte sett på länge Nino Järvimerkki och Backman. Johanna saknar evigt Nino Backman så mycket att det gör ont. Snart hon fick reda på att Roope har en flickvän, någon Minea Erccala. Denna gång Johanna bestämde sig undvika de gamla misstag som till exempel att överdrivet glo idolen samt vara påträngande. Det blir svårt då Amor började reta med sina kärleksmissiler. Roope är en riktig buse och på flit upphetsar den förälskade Johanna genom att massera hennes lår medan de sitter vid bordet inne i hemkunskapssalen. Hon känner äggcellen aktivera. Sådan tur att Roope är förnuftigare än Monni och Matti när han vill vara bara som kompis det vill sägas samma kaliber som Milton men trevligare eftersom Roope inte har den översöta leende.

Johanna inte skulle behöva vara blyg för Roope om han skulle vara singel eftersom han är en riktig eurohane.

Johanna är också svag till en ljuskorthårig Viktor Erkkilä som också är en av de nya klasskompisarna. Viktor är långväxt och smal men i alla fall sötare än Christian Uridium eftersom Christian är alldeles för smal som ett skelett.

Johanna är lite rädd för Viktor eftersom han är busigare än Roope.

Mitten av september Johanna hade fyra veckors prao. Nu när hon går sista året i gymnasiet så hon kommer att vara ofta ute i praktik. Om ett år för hoppningsvis hon skulle ha anställning. Denna gång hennes praktikplats var i Tavastlands socialhälsocentralförvaltning i Jockis. Eftersom hon inte har körkort så hon tog bussen dit. Sådan tur att Jockis bussen kör på Gamla Tammelavägen och stannar bakom villan och parken.

Framme i Jockis hon lämnar bussen vid kommunikationsapparatfabriken. Fabrik ägs av ett stor nordisk elektronik- och mediekoncern JT Media som har en likadan fabrik i skandinaviska Mellerud.

Tavastlands socialhälsocentralförvaltning ligger bakom kommunikationsapparatfabrik i en rödbrun trevåningsbyggnad. Huvudingången sker via Ångvägen, kort vägstup mellan kommunrevisor, begravningsplats och socialhälsohuset.

I början regionens socialhälsoförvaltning låg i Tavastehus men sedan man splittrade ämbeten runt i landskapet. Jockis har blivit socialhälsohuvudstad för Tavastland.

Just nu utbildningsbolag Suner AB förhandlar även med Tavastlands socialhälsoförvaltning för att privatisera omsorgen för funktionshindrade. Enligt planer omsorgsreformen börjas först i Forssa eftersom den är en av de största städer i landskapet direkt efter Tavastehus.

Johannas arbetsuppgift blev att skriva etiketter för USB-minnen som sedan arkiveras inne i dammfria arkivet i källaren. Samtliga som besöker arkivet måste klä upp sig i vita skyddsrockar för att USB-minnen inte skulle bli dammiga.

Hon fick sitta i ett ledigt kontor och använda toppmoderna MBD-dator. Hon började känna sig som höjdare fast hon bara är en praktikant.

Hon skrev i överflöd marginal etiketter som vanligtvis kastas; *Kakkanen & Co* som hon klistrade på matsalsdörren. Hon fick äta i kommunikationsapparatfabrikens matsal. Hon fick lunchkupper från socialhälsoförvaltningens reception.

Hon började inbilla sig att hon skulle äga företaget. Om det här hon inte sa till någon eftersom hon bara ville leka i för sig själv. Man kan bara undra vad det rör sig i lilla Johannas huvud. Hon är alldeles för barnslig till vuxenvärlden. Detta är hennes funktionshinder fast hon inte vill erkänna detta. Hon vill hävda sig att vara en tuff och juste tjej. Hon inbillar sig att hon skulle vara stenhård affärskvinna.

Medan hon lunchade i kommunikationsfabrikens matsal så hon funderade och små fnittrade i för sig själv att vad människor tycker om klisteretiketten i dörren. Hon tänkte innehållet i etiketten;

Kakkanen & Co. Hon förmodar att inte har blivit avslöjat och det stämmer. Hon inte har blivit avslöjat men en sak hon inte kan tänka att egenmäktig farande bushumöret ökar och sedan lätt mopeden sliter sig loss, kontrollsläpp. Hon inte vågar klistra sina egna klistermärken på dörrarna av socialhälsoförvaltningen eftersom detta är hennes arbetsplats. Själva arbetsuppgifter hon gjorde felfritt och var mycket duktig för att få en hederlig arbetskvinnas rykte. Det kan hända at tom ett år hon får arbete härifrån. Johanna har hjärtat fullt av hopp men impulsiva barnsliga ryck kan skrota hennes goda rykten. Pedagogerna är säkra att detta arbete är perfekt för den duktiga Johanna. Så är det också men dessvärre vid sidan hon gör sådana barnliga extra sysslor.

Just nu socialhälsoförvaltningens chefer är förvånade att elev från gymnasiespecialskolan är så duktig, arbetsgivarens drömarbetare nummer ett som också kommer bra överens med folk, lagom social.

I socialhälsocentralförvaltningens kafé praktiserar samtidigt Johannas klasskompis Timo Temapoeg.

På fikarasten han och Johanna snackade ett och annat. Han är mycket pratsam, sjukligt pratsjuk.

Johanna och han fick från praktikplatsen vit ylletröja med vävda symbol för Tavastlands socialhälsoförvaltning. Johanna tänkte att tröjan liknar på gammaldags tvångströja men en sådan den inte är. Såklart hon inte sa detta högt men all sannerligen detta kommer med i hennes berättelser.

Om fyra veckor Johannas och Timos praktik var slut och de återvände tillbaka vid skolbänken. Då hennes olyckliga hjärta slog för den härlige Roope.

En höstlig fredag han lockade henne till föreningen TLNA disko i Jockis. Det är nationella förening för funktionshindrade barn ungdomar och vuxna.

Efter skolan Johanna bad pappa köra henne till disko. Såklart Antti gjorde det för att dottern skulle hitta den rätte och sedan man kunde dansa bröllopsvals, tänkte pappa Antti. Kanske äktenskap skulle lugna ner dottern så att hon skulle bli mer vuxen, precis som Antti och Anna brukar ofta fundera.

Diskot var i gymnasalen i stadsdelsskolan i sydöstra delen av Jockis. Johanna fick lov att dansa med Roope men dessvärre det bara var några enstaka diskodanser, inga tryckare eftersom hans flickvän, Minea, var på platsen och sålde förfriskningar. Därför hon inte kunde dansa med sin kille. Minea har en typisk Miss Universums kroppsbyggnad med kurviga linjer och Johanna var svartsjuk fast det behöver hon inte vara eftersom även hon är mycket vacker, bara om hon skulle skärpa sig och lämna barnligheter. Hon har haft otur i pojkfronten och det beror på hennes barnlig inställning mot andra människor samt ovana att ha glasögon på fritiden. Även i skolan hon är stel på grund av sina brillor. Hemma hon inte träffar snygga finnhanor och eurohanor men hon Matias och Kakadu hon blir mycket upphetsat mot Nino. Samma sak hos Eeka. Där hon blir kåt på stilige Joonas. På grund av den barnliga blygheten hon inte vågar göra närmare bekantskap med dessa unga killar. Hon bara klarar hälsa med handskakning, tyvärr inte krama precis som mamma brukar krama släkt och vänner. Den senaste tiden hennes handskakningar har blivit bättre men inte hälsningskramar. Johanna verkligen är känslhandikappat eftersom hon inte vågar närma en snygg kille på fritiden. I skolan hon är en aning modigare men dessvärre alla snyggingar verkar vara upptagna eller inte vill ha henne som gumma. All sannerligen killar ser genom hennes stelhet och barnligheten, som om hon skulle vara stressat.

Alla andra klasskompisar förutom dessa som hon tycker mycket om, hon kallar för konstiga typer. Alla dem som hon älskar, hon kallar för normala bra typer. Just nu Roope och Viktor är goda typer enligt henne. Timo är konstig typ, precis som hon själv brukar tänka för sig själv medan hon övar laga mat eller bakar. Hon inte är intresserat av matlagning eftersom först man måste skölja, skala och koka jättelänge, precis som hon tycker.

Senare på hösten hon pryade igen. Denna gången hon praktiserade på ett kontorsgross, inom gångavstånd hemifrån. Grossisten ligger på Kardanvägen 11, mittemot, andra sidan av vägen det är Volkswagen bilhandel som ett år sedan flyttade tillbaka i sina ursprungliga lokaler. Bara några år bilhandel var på småindustriområde Poppila, väster om Jockis, på gränsen mellan Jockis och Loimo. Poppila industriområde heter *Three Town Center*. Väster om Poppila i Skogsbo, det planeras en stor flygplats men miljöfolket är mot planer trots moderna flygplan är miljövänliga.

Johanna förespråkar flygplatsplaner men dessvärre hon bara är ett litet hjul i det stora maskineriet samt mycket blyg, gnällig och barnslig.

I skolan hon har sagt till andra gruppens pedagog, Gerhard Ryrri, att det vore kul om Skogsbo flygplatsen skulle bli verklighet. Då Gerhard fnös att man inte bör bygga någon flygplats alls eftersom då lugnet försvinner. Då Johanna blev sur och hade på tungan att säga några valda ordar eller ge stryk till denne utvecklingens bromskloss. Sådan tur hon inte slog pedagog Gerhard för då det skulle ha blivit himla liv. All sannerligen Johanna skulle ha fått mer diagnoser att hon inte skulle klara behärska sina känslor. Hon kände sig hur hon blev hetsat men sådan tur att hon kunde hålla huvudet kall. I för sig själv hon håller tummarna för Skogsbo flygplatsen. Hon bestämde sig att inte prata med denne ihilisten, inte i alla fall om politik och flygplatsplaner. Ibland hon demonstrativt säger till herr Ryrri att hålla tummarna för flygplatsplaner. Eftersom Gerhard är påläst och allmänbildad så han inte börjar käfta mot eftersom pedagoger bör vara så neutrala som möjligt. Han är aktivt med i den lokala Workers Party och före val han brukar göra smyg reklam för sitt parti och skäller ut andra partiets valtexter. Pedagoger avskyr den nybildade missnöjesparti, Nova demokrati, som vill komma till den finländska senaten och till federala parlamentet. Partiets finska huvudjehus är grevinnan Jaana Vaksi och affärskvinna Berit Kallela som äger sommarland i Valkeakoski.

Kivinens har besökt några gånger i vattenparken sommarland utanför Valkeakoski. Jaana-Mari är ivrigast att åka dit men Johanna tycker att det är främmande att roa sig i sommarland eftersom där finns det mesta vattenlek och hon har kvar sin fläskrumba.

Nu på hösten det är Finlands senatsval och Anttis och Annas familj röstade detta nya missnöjesparti. Johanna skissade med sin ritplatta hurdan samhället set ut i framtiden om Nova demokrati blir riktigt stor. Sådan tur att i skolan hon inte utövar politik. All sannerligen Gerhard inte skulle gilla det om elev skulle berömma konkurrenten. I skolan Johanna blev irriterade att pedagoger däribland Gerhard skällde ut Nova demokratios valreklam att det är jättesvåra att förstå. I alla fall Johanna förstår galant vad partiet står för. Partiet är mot höga skatter och förmyndarstat. Partiet hade valturné i Maria Allu parken i centrala Forssa, öster om Brudgatan.

Andra sidan av gatan det är den gråa baksidan av affärshuset Öhman.

Johanna besökte i parken för att lyssna på Jaanas och Berits valfläsk. Medan hon lyssnade partiledarna så Workers Partys ungdomsförbundet hade lagt antireklamläsplattor ovanpå hennes sparkbrädan. Johanna läste dessa hemma och blev sur som Zlatan att den där skit Workers Party sprider skräckhistorier om det nya fina partiet som har en fartfylld schlagerlåt som framkallar öronmask; *drag under galoscher så häng med...* I parken Johanna köpte partiets musik-USB-klossen med reklamlåten. På USB det finns bara två låtar; *drag under galoscher* och *hoppa som galen*. I båda låtarna partiledarna sjunger med sin mörka porriga röst. Hoppa som galen sjungs av Berit Kallela. Hon äger ett skivbolag i Valkeakoski som heter Marcello Records. Motståndarna kallar henne för grisen eftersom hon har stora näsborrar som verkligen liknar på tryne.

I pry Johanna fick ordna varor i hyllorna, öva använda att använda faktureringsprogram samt skicka elektriska kundefakturor. Mittibland kundefakturor hon såg typograf-kopieringstekniker Leena Lehtos namn. Förmodligen kvinnan har grundat egen kopieringsföretag. Enligt postadressen företaget ligger i Hietala, all sannerligen hemma hos henne, tänkte Johanna.

En annan dag hon träffade Leena inne i lagret. Leena köpte kopieringspapper, bläckpatroner samt tomma läsplattor. Först Johanna kände inte igen henne och blandade henne till digimaster assistent Jonna på Europower och därför skickade hälsningar till Pertta. Leena skrattade: "Vad i fitta, Pertta? Du menar väl den där fläsk Raija?", då Johanna kom på att denna spinkiga kvinnan är Leena: "Jo, hälsa Raija... jag blandade dig med en annan!". Johanna inte vet att även Leena känner Pertta eftersom hon är lokalkändis på grund av radioprogrammet.

Här på kontorsgrossist Johanna uppförde sig fint eftersom här fanns inga etiketter. Såklart det finns klisteretiketter till salu men såklart hon inte öppnar förpackningar, så dum blondin hon inte är. Hon inte heller glufsa i sig godis som företaget säljer för företagskunder. Såklart hon fick köpa godis och julklappar till familjen. Till mamma hon köpte en elektrisk ving-panna. Till lillasyster hon köpte en stor låda lösgodis. Pappa fick av henne trådlösa bormaskin.

En arbetsdag faster Asta handlade på grossisten och såg gudflickan. Denna gången Johanna flytta inte utan ett kort stund snackade med faster. Hon har i sin färskminne farmorsrumba i Coop Konsum. Fast även nu hon hade på sig glasögonen så hon hälsade faster. Även nu Asta såg att gudbarnet verkade vara stressat fast hon vet att på en arbetsplats det inte alls är så konstigt att det är stressigt. Senare på fikarasten Johanna berättade för några arbetskompisar att kvinnan där ute var hennes faster. Då jobbkompisarna skrattade ljuvligt eftersom kvinnan såg utseendemässigt ut som en typisk tant; mungiporna går nedåt samt blonda krulliga håret som ser ut som lödder.

Under julen Hissu var det mesta i sjukhuset eftersom livmodercancer hade spridit sig överallt i mage och det inte går operera så det hjälper ingen annan än att invänta liemannen om inte läkarna skulle hitta på mirakel. Mikroskopiska läkare skulle kosta alldeles för mycket och det skulle vara osäkert om hen heller skulle kunna röja bort cancer.

I sjukhuset varannan dag hon var förvirrat av smärtor. En dag hon var så förvirrat av smärta och morfin att hon inte kunde förstå att var fanns hon i. Hon klarade i alla fall ringa med mobiltelefon till Antti eftersom hans nummer står överst på grund av alfabetisk ordning. Gamla Hissu grät att var i sjutton hon har hamnat i. Sonen förklarade för sin gamla mamma att hon är i sjukhuset och är i goda händer. Sedan hon berättade att bredvid henen ligger någon estniska som hela tiden visar upp sina operations ärren och babblar om sitt testamente som hon hade testamenterat till sig själva. Antti förklarade att även hon är en patient med sina egna problem och bad ta det lugnt. Sedan Hissu påstod att under sängen det finns mycket barr, då Antti skrattade: "Åh, det verkar att ni har en julgran i rummet, det är trevligt!" Då Hissu fnös: "Helvete, julgran finns i din byxa!", då Antti: "Åh, jag tittar, nä, där finns ingen julgran utan en stor snopp, haha!"

Häromnatten Hissu såg konstigt dröm från en avlägsen planet där man pratade kajanaländska. I drömmen det var tavastländska text och i drömbildens högra övre hörnet det stod på rött; *Dream Net*. I drömmen den mörka mansrösten berättade på breda amerikanska; "Your complete Dream net!" Då hon hade vaknat så hon undrade på drömmen att finns det en sådan planet i avlägsna universum där man pratar kajanaländska. Om den finns så det vore trevligt åka dit och snacka lite med utomjordningar, tänkte Hissu medan hon låg i sjukhussängen. I kudde och lakan det står symboler för Tavastlands socialhälsoförvaltning. Så står det även i nyfödda bebisars BB kläder så det låter lustigt; tillhör socialhälsoförvaltning.

Vårvinter 2002 Hissu Sarah född Kekkonen gick bort. Då det blev igen begravning. Hon begravdes i samma grav med maken Oskari.

Begravningsceremonin var exakt likadan som Oskari hade. På altarbildskärmen det visades igen hemvideos direkt från Kivinen Arenan. Det var senaste tillägg från sommaren då hon sitter i hammocken tillsammans med Gaga-Sisko.

I begravningen deltog också Matias, Kakadu och Gaga-Sisko. Så fort när lilla Gaga-Sisko hade sett sig själva på videon så hon började gråta eftersom hon insåg att den där eviga kompiserna har dött.

I arvskifte Johanna fick farmors guldringen. Hon är mycket stolt över ringen och kommer förvara den i ett låsbart smyckeskrin. Även skrinet är farmors arv. Den är ett gammalt godisfodral som ser ut som skattkista. I samma skrin hon lade också konfirmationsgåvan, en halsbandskors och ett bröstsmykke. Hon inte är vana att bära smycken. Om hon har armringer på sig så hon känner som om hon skulle ha handfängsel på sig. Ofta släktingar undrar på att varför lilla Johanna inte vill ha på sig halsbandet, inte ens den med horoskopmärke. Hon inte heller gillar ha på sig den smarta armbandsur men bara i skolan hon brukar ha armbandsuret med sig för att se tiden. I skolan hon har på sig klockan och glasögon. Hon har en fin smarta armbandsuret med musikspelare och pulsmätare. Den sistnämnda funktion hon inte använder men musikspelaren hon använder flitigt i skolan och smyg inspelar sina klasskompisar och pedagoger för att sedan hemma kunna skriva berättelser om händelser i skolan.

I januari på samma klass började en ny elev; svarthåriga Bella-Kerttu Kallela som kallas för Bella. Johanna trivs bra med Bella och ofta på rasterna de brukar promenera närheten av skolan. En dag de gick till stadshuset för att hälsa på Raija. Den egentliga anledningen var att försöka hämta teckningar från sommarjobbet men det gick inte alls. Den envisa Raija inte ville ta fram teckningar. Hon påstod att teckningar hon hade skickat till federationens kulturarkiv. Johanna inte tror på sådant. Hon känner alldeles för bra denna tjocka kvinnas bus.

Raija ville att flickor skulle kika in i postningsavdelningen där fortfarande Oili och Roope jobbar. Roope var iklädd i röda innerjacka och blev glad att den lustiga blondinen kom och hälsade på. Oili började rethosta eftersom hon är avundsjuk till Johannas skönhet. Oili själv har en riktig häxig näsa och rödaktiga slitet ansikte.

Bella tyckte att det var kul att se Johannas sommarjobb. Hon tyckte att den där tjocka kopieringstekniker såg lustig ut.

På rasterna Johanna och Bella brukar snacka allt från himmel och jord. En dag Johanna föreslog för Bella att hon kunde börja skriva eller diktera självbiografi. Hon svarade att hon inte är speciellt begåvat författare. Johanna själv blev ännu mer intresserat att skriva om sitt liv trots hon inte har ett bra dikteringsprogram. Hon ska försöka diktera med den krångliga Startexter-Talk men då det krävs superbra nerver.

I april det var igen TLNA:s diskokväll i Jockis. Även nu Roope lockade Johanna dit eftersom han vill vara en bra kompis. Det behövdes inte mycket övertala när hon sa ja. Hon är stormkär i honom fast han redan har en flickvän.

Även nu pappa körde dottern till Jockis för att hon skulle slippa ta bussen och kolla tidtabeller. Stadsdelen, Mariadalen, är en likadan som Eurola i Forssa men där finns mest villor, bara några enstaka höghuskvarter. Det är tryggt att roa sig i diskot eftersom detta är alkoholfritt. Detta beror på att föreningen är för funktionshindrade och många har olika sorts mediciner. Enda alkoholhaltiga drycken var lättöl men det är ju inte så farligt.

DJ utlyste att Roope Jussila och Minea Erccala har förlovat sig. Detta betyder att Johanna blev igen en god tvåa. Hon gratulerade honom fast under ytan det svällande svartsjukan och besvikelsen. Samtidigt förlovade sig även Timo med sin Nilla Kertsi. Det verkar att Timo inte förstår vad en förlovning innebär, att det är ett löfte att gifta sig. Han är mycket impulsiv och kan förlova sig med vem som helst och sedan gör slut så fort när kärleksförgiftning har lagt sig. Han inte klarar sig vara trogen och inte heller vet om han är varken fågel eller fisk.

Han har varit länge och är fortfarande förtjust i Johanna men hon inte noterar honom och inte vill notera eftersom han är överviktig och tillhör i hennes lista över konstiga typer.

Ibland hon har i för sig själv funderat om Timo skulle vara den rätta. All sannerligen han skulle jättegärna vilja gå med henne i sängen men knappast han skulle vara sällskaplig på äldre dagar, precis som Johanna brukar fundera.

I maj månad det var Johannas sista skolresa. Denna gången det gjordes en veckas resa till Stockholm. Inte nu heller hon tog glasögon med sig för att vara avslappat. Pedagoger inte mer orkade bry sig om hennes glasögonrumba.

På skolgården medan Johannas steg i bussen så Antti sade till elevassistenten att tösen klarar sig utan glasögon.

Bussen körde via Högfors där klassföreståndare Olli steg i bussen. Bussen de hade hyrt från egenföretagare Mallu Mazanen i Birkala. Mallu var som busschaufför. Bussen var ljusgrön med gul text; *Mazanen Bus*. Bussen stannade utanför Saarinens vita villa.

Söder om Högfors det är stadsdelen Killebacken. Johanna som satt bredvid Bella, sade att där i Killebacken det finns säkert snygga killar. Bella skrattade ljuvligt.

Sedan Johanna filmade inne i bussen med multimediekameran som hon tog med sig. Hon filmade även Ollis hus. Så fort han hade sett henne filma så hon blinkade ögat. Senare i bussen Johanna hörde Olli säga till sina kollegor att det ser ut att hon igen är utan glasögon. Reijo viskade till honom att hennes pappa sade att hon klarar sig utan. Olli ruskade huvudet och inte kunde göra något åt saken eftersom Forssa är bakom. Sedan bussen körde västerut mot Åbo Slottshamnen. Därifrån går fortfarande bekanta båtar till Skandinavien det vill sägas till den gamla Sverige.

De åkte med Silja Lines M/s Aurora som trafikerar mellan Åbo och Värtan. Viking Line har katamaraner som går det mesta till Kapellskär medan Silja Line har traditionella båtar för att skärgårdsborna inte skulle gnälla om svallvågor.

Ombord Johanna delade hytten med Bella och Jaana. Johanna valde den översta bädden för att kunna sova ifred.

Man åt i en fin restaurang som heter Inter Restaurant. Det var mycket god linssoppa.

Efter maten Johanna filmade samtliga bordssällskap eftersom pedagogerna ville det för att man skulle få trevliga minnen. Roope och Viktor blev irriterade att pedagoger hela tiden bestämde sig vad hon bör filma. Killarna sade till Johanna att hon inte skulle lyda dessa Pink skallar.

Efter maten Johanna filmade ute på öppet däck medan Roope, Viktor, Kalle Körkkö och Timo rökte e-cigarett. De är storrökare och brukar röka starka patroner i sina e-cigarett.

Killarna började fnittra då de såg blondinen filma och jämt hon zoomade in Roope. Timo tog Roope i handen och marscherade framför kameran och sade: "Johanna, du är så sexig!"

Hon bestämde sig spara hela filmningen precis som den är. Såklart hon hade på Livesändning för att mamma och pappa skulle se hurdant är i Stockholm och på färjan.

Antti och Anna skulle så gärna besöka Stockholm men dessvärre de inte kan ett enda ord svenska det vill sägas skandinaviska. Inte heller Johanna kan språket men sådan tur att i Skandinavien man förstär även engelska och esperanto. Esperanto är federationens officiella språk direkt efter engelska.

Före skolresan i skolan man övade svenska glosor. Pedagogerna berättade att språket svenska heter bara svenska i Finland men i Skandinavien det heter bara skandinaviska.

På morgonen klockan åtta båten ankom till Värtahamn. Sedan åkte man till Kista i norra Stockholm. Där finns lägenhetshotellet, Ungkarshotellet Kista där de bodde en hel vecka.

Johanna delade rummet med busschaufför Mallu, Bella och Jaana. Mallu hade eget rum eftersom hon bör kunna sova ifred samt hon har arbetssamtal. Hon har en lustig becksvart trollfrisyr.

Gruppens lägenhet låg i den översta sjätte våning. Huset var mycket sliten men helt hyfsat fin. I köket Johanna hittade en DAB-radioapparat som klarar ta emot radiokanalen från Åbo, troligen tack vare den högsta våningen. Närmaste sändare finns på Åland som hörs även till Norrtälje men någorlunda räcker sig till norra Stockholm, i alla fall i höga husen.

Såklart de bekantade sig på Stockholms nya och traditionella sevärdheter. De besökte bland annat i Kaknästornet som har blivit ännu högre. Därifrån man ser långt. Nedanför tornet i foajén man kunde köpa ett halsband med glasskiva. In i glaset försäljaren svetsade in kundens porträtt.

Johanna köpte inte utan bara videofilmade medan klasskompis Markku-Luis Lehmuslehti köpte en sådan med sitt porträtt.

Nedanför Kaknästornet det är nuförtiden Abrahamssons Platsen. Torgets byggherre är den anonyme nätförfattare The JT som hade byggt denna fina torget till sin gamla skolkompis.

Bredvid torget det är en enorm varuhuset *Nina*. Då Johanna hade sett varuhusets namn så hon blev upphetsad eftersom tankarna gick till gotter Backman. Om hon skulle få bestämma så hon skulle ändra bokstaven A till O.

De besökte också i Anti-Europe museet. Där finns material av forna Europaskeptiker. I Norden det finns två Anti-Europe museer; en i Centstad och den andra här i Stockholm i forna kungliga slottets lokaler.

Numera Skandinavien är en republik och presidentslottet ligger i Centstad. Namnet Centstad kommer från Örestad, mellan Malmö och Köpenhamn.

I museet man kan se forna höger- och vänsterextremisters material samt studera hur den europeiska federationen har utvecklats till nutid. Europa har verkligen haft färggrann historia med glädjen och tårar.

2930-talet Europaskeptiker försökte våldsamt riva upp europeiska federationen och återställa nationalstater men sådan tur de misslyckades. Motståndarna byggde förintelseläger där de avrättade federationens förespråkare. Detta var Europas senaste inbördeskrig om man inte räknar det lilla tumultet i republik Karelen år 2917. Då samma mörka krafter försökte skilja Karelen från Norden och den europeiska federationen. Sådan tur att även karelska högerextremister misslyckades och på 2950-talet Karelen gick med i EF.

Mitten av 2800-talet organiserade brottsligor terroriserade runt omkring i Europa och inspirerade federationens motståndare. På Östersjön det fanns moderna pirater som rånade även passagerarfärjor.

Nordens mäktiga smäll inträffade i skandinaviska Hallonbo där federationens motståndare sprängde festpalatset. Man beslöt att bevara ruiner för att folk skulle komma ihåg att inte sympatisera med galna extremister.

Det var vänsterextremister och därför The Left Party är mindre i norra Skandinavien. Partiet har blivit mindre sedan 2986, direkt efter statsministermordet.

Idag i Finland och Skandinavien det finns borgerlig regering. I federala parlamentet det är ett så kallat Six pack-regering; Workers Party och Coalitions Party samt flera småpartier.

Finlands senator heter Kalle Ikonen som valdes höstas. Basic Finns och den nybildade partiet Nova Demokratio blev i vågmästarrollen men Coalitions Party och stödpartier inte vill samarbeta med dessa två missnöjespartier. Man har lärt sig att man inte bör samarbeta med Basic Finns. Politiker vet att forna sannfinländare är som rött plagg för folket. Finska folket har börjat hata denna bromsklosspartiet. Kanske därför denna nya Nova Demokratio fick mycket röster, halva röster från Basic Finns. Partiet Blue Future har förvunnit från den politiska kartan och nu det ser ut att även Basic Finns har samma öde.

Politiska experter förmodar att Nova Demokratio är Blue Futures arvinge fast den är paneuropeiska missnöjesparti som vill ha konstruktiv kritik och är mot det paneuropeiska högerextrema partiet Basic European. Några experter förmodar att Basic Europeans är grundat av personer från Basic Finns. Sådan tur att så länge Basic Europeans inte har fått skrällvinster.

Workers Party ledare i Finland är fortfarande långsmale Ilmari Kallela som förlorade massor av röster till de två missnöjespartier eftersom under hans mandatperiod många höjdare har fått fallskärmsavtal. Ilmari Kallela har fått kritik från sin namne, Europas statsminister Ilmari Saarela, att så där viset man inte bör regera eftersom detta inspirerar nynazister. Även han förlorade i federala valet samtidigt. Hans efterträdare blev konservativa Carlos Eskil Picture.

Nyligen federala regering har börjat förhandla och fundera om ett nytt statsförbund nämligen förena europeiska och afrikanska federationer. Man bör först fråga folket så det blir folkomröstning i båda kontinenter.

Johannas klass åt kvällsmat i flera restauranger runt omkring i Stockholm City och sedan tog Tunnelbanan tillbaka till hotellet.

Mitti torget i Kista det står en bronsstaty som föreställer någon okänd Nina som förmodligen har bott för länge sedan här i Kista. Såklart Johannas tankar gick till gotter Backman och tänkte att hon själv kunde hetta Nina och gifta sig med Nino.

En kväll, efter maten utanför Restaurant Wrede, plötsligt Roope frågade Johanna om han kunde hålla henne i handen medan de går till Tunnelbanestation i Vasastan som numera heter Adam's Town. Johanna tackade nej på grund av multimediekameraväskan men snart hon blev ångerfull då hon såg Bella och Jaana hålla honom i handen.

Hon kunde dölja sina svartsjukekänslor men det var obehagligt att se klasskompisar gå hand i hand med erotiska Roope. All sannerligen Roope blev kåt inne i restaurangen. Där inne det är romantisk atmosfär med massor av rörliga hjärtformade tavlor.

Torsdag de började hemresan. De åkte i samma båt till Åbo. På kvällen de åt i Restaurant Intermar som är finare än utresans restaurang fast båten är samma M/s Aurora.

Johanna köpte från båtens Bordershop ukrainsk fruktvin till pappa. Till mamma hon köpte polsk Walic Parfume som doftar sötsurt. I etiketten det poserar en likadan tjej med mulliga kinder som i den polska glasspappret. Troligen parfymtillverkare ingår i samma koncern som tillverkar glass, tänkte Johanna.

Till lillasyster hon köpte skandinaviska Marcello chokladkaka av godisfabrik *Farsan*. Johanna kom på att chokladmärket liknar mycket på Fazers Marianne godis, kanske skandinaver har plagierat, tänkte hon.

På skolavslutningsdagen det var vemodig stämning i klassen nämligen Johanna tar examen. Nu hon har gått den fyraåriga konsumtionslinjen men examen inte har någon större värde eftersom skolformen var gymnasiespecialskolan. I hösten man ska söka arbete men hur gör man detta, brukar Johanna fundera. Hon inte är så självständig att hon kan gå till Work Office och söka arbete. För henne allting ska bäras framför näsan och andra människor ska fixa arbete, ordna en drömkille och ge körkort. I alla fall hon klarade teoriprovet på andra försöket.

Hon tycker att det känns vemodigt att här och med hon inte mer kommer se den snygge Roope förutom på Facebook där han och Timo har godkänt vänförfrågan. Frågan är om detta räcker till henne?

Under sommaren det är ingen idé söka arbete eftersom många företag utnyttjar sommarjobbare med låga löner. Det finns alldeles för lite arbete eftersom det är ett djup lågkonjunktur men i Skandinavien krisen är ännu djupare som beror på att USA har slutat att existera så även handelsavtalen mellan Europa och gamla USA har slutat gälla. Det tar sin tid att skapa nya avtal med de nya staterna i Nordamerika.

Nyligen Europas statsminister Carlos Eskil Picture har befriat forna FM-nätet för vanligt folk. Om man har extra slantar så man kan köpa en liten FM-sändare som är lika stor som en klassisk mobiltelefon med antenner. Med sändare man kan grunda egen radiokanal. Detta är ett steg mot utökat yttrandefriheten, ett slags demokratiprojektet, precis som beslutsfattarna kallar folkradioprojektet.

Den som vill ha egen FM-radiokanal så man ska köpa ett Pre Paid -liknande radioanslutning så man får egen frekvens precis som man har egen mobiltelefonnummer.

Radioanslutning man kan köpa från kiosker som ägs av olika företag. Om man inte betalar kontantkortet så frekvensen makuleras.

Samma företag driver egna radiostationer på DAB-nätet men dit man inte vill släppa vanliga folk att babbla utan FM-nätet får duga. Företag som erbjuder Pre Paid FM-frekvenser har radiostationer i Finland som heter bland annat Radio Metropol, Radio Rix och Super Energy.

Radio Rix är den gamla hederliga nationella svenska musikradiokedjan som har blivit långlivat. Även Super Energy är långlovade före detta NRJ.

Hittills de som vill ha egen radiokanal, har fått nöja sig till lågeffekt FM-sändare men nu man kan köpa Pre Paid frekvenser som täcker hela stadsdelen medan lågeffektsändare täcker bara några kvarter.

Även Johanna är intresserat av egen radiokanal men föräldrar inte vill skaffa för henne egen radioanslutning eftersom all sannerligen hon skulle babbla massa strunt så att man skulle få skämmas. Det räcker utmärkt att tösen skapar innehåll på videosajten samt skriver berättelser om den där lustiga Akka Kakkanen. Alla avsnitt till berättelsen mamma och pappa inte kan läsa. Hon har krypterat resten av berättelsen från mamma och pappa samt av några nyfikna nära släktingar förutom kusiner. Samma sak på Facebook där familjemedlemmar hon har lagt i släktingslista1 som inte har åtkomst till vissa av hennes inlägg. Kusiner finns i släktingslista2 som kan se samtliga skrivelser.

För Johanna skulle passa perfekt Riihimäki folkhögskolan eftersom där finns medialinjen för funktionshindrade men Johanna är mycket blyg och osocial så hon inte vågar anmäla sig dit. På folkhögskolan i Riihimäki studenter brukar ha radiosändningar i en riktig radiostation, Radio Riihimäki som sänder på DAB. Kanalen hörs någorlunda i östra delar i Forssa.

Riihimäki folkhögskolan är för före detta specialscolelever och därför utbildningsbolag Suner är intresserat av detta. De vill ta hand om Daily Activity och specialsolorna i Forssa.

Slutet av juni Annas och Anttis familj fick sällsynta sommargäster nämligen Eeka, Martina och barnen kom på besök. Detta man har väntar liksom stigande måne. Alldeles för sällan det kommer gäster från Vattula. Annas och Anttis familj besöker varje år i Vattula men mycket sällan tvärtom. Orsaken är att många Vattulabor är för fega och ovana att resa. En annan orsak är snålhet och Elisabeths krånglande. Hon kräver att det ska vara just Eeka som besöker henne varje dag för att dosera mediciner i medicinautomat. Elisabeth vågar inte resa på grund av dödsskräck.

Nu äntligen Eekas gäng kom med tåget PendolinoX3000 eftersom han inte vågar köra med sin gamla slitna Hayosiko Rix på motorvägar, tänk om bilskroten skulle gå sönder mitti livligt trafikerade motorvägen, har han ofta sagt till sin syster Anna.

Nu Eekas gäng åkte först till Viborg för att hälsa på Matias och Kakadu. Där de var en vecka. Sedan Antti fick hämta gästerna ända från Viborg eftersom det inte går direkt tågförbindelse mellan Viborg och Forssa. Det skulle haft mening att Matias skulle ha kört gästerna till halvvägs, bland annat till Kotka men det blev ändrade planer då helt plötsligt Matias bilbromsar låste sig. Han har ljusgrön Ford Sims3000. Anna och Antti undrade på att hur i sjutton en modern bilbromsar kan låsa sig och misstänkte att säkert det är svepskäl nämligen säkert ihilist-Kakadu har förbjudit av honom skjutsa sommargäster, precis som Anna och Antti funderade.

Det hjälpte inget annat än att Antti skulle hämta gästerna ända från Viborg, inte förorten Kirstula utan Björkö sydöstra Viborg. Matias och Kakadu har flyttat permanent till sommarstugan för att spara pengar. Lägenheten i togs över Nino.

Nino Järvimerkki redan har en familj. Då Johanna hade hört om detta så hennes hjärta nästa grät att även denne eurohane har en lesbisk som flickvän, precis som Johanna tänker. Hon har börjat i för sig själv kalla alla härliga killars flickvänner för jäkla lesbiska.

Ninos sambo är chilenska Betty. De har en dotter, Michaela. En gång Gaga-Sisko hade skojat att halvbroders dotter heter nästan som bildäck. Hon syftade på Michel däck.

Våras Antti köpte en stor husbil av märket Peugeot Lémua XL. Han har kvar personbil Roll88 eftersom Anna inte är vana att köra med den stora husbilen. Husbilen drivs av biogas medan Roll88 är ren elbil. Husvagnen såldes eftersom den var sliten och komponenter var oxiderade samt elkablar inte gick byta eftersom Vernereri hade gömd sladdar under gamla kexburkar och nitat fast kablarna.

Husvagnens långsida det var blåvita ränder som gav till Johanna associationer till Janettes fläsk fast hon inte alls är tjock utan skelettlänkande smal. Kanske associationen kommer från stugan i Pargas då Johanna har sett ofta kusintjejen springa utan tröja så att bröstet har hoppat.

Johanna blir upphetsat varje gång hon ser släktingar vara utan tröja och även hon skulle vilja vara topless men det går inte på grund av fläskrumban.

Husbilen har ljusgula ränder på vitt grund som inte ger några associationer till Johanna. I bildelens dörrar det står på mörkblått; XL Pilot.

Johanna väntade pappa och sommargäster hemma med darrande knäna. Hon var spänd på grund av kusin Joonas. Hon är brinnande kär i sin kusin. All sannerligen förtjusningen är reflex från sångare Joonas Lakkamaa. Han har inte sjungit på flera år eftersom han är koncentrerat sig på basket spelande. Han är med i basketlag i Kervo.

Medan pappa hämtade sommargästerna så Johanna var hyper stressat och ordnade saker i hyllan i vardagsrummet så att mamma var irriterat att hela tiden hon pillade på allt. Anna var orolig om dottern skulle ställa längst fram en fräck träpastor, arv från Oskari och Hissu.

Då man lyfter upp pastorn från hatten så snoppen kommer fram. Då farfar och farmor levde så varje gång när Johanna hade besökt hos dem så hon var intresserad av denne spännande träpräst. Dp arvet delades ut så Johanna ville ha pastorn för att ha roligt.

Då pappa backade husbilen bredvid garaget så Johanna kom modigt ut och öppnade fasaddörren som Kivinsens kallar för paradörren. Ofta de går in och ut via garaget. De har nästan aldrig bil i garaget eftersom Anna inte är vana att krypköra i tallen så det skulle vara risk att hon skulle krocka med arbetsbänken längst bak i garaget.

Garagedörren öppnas med fjärrkontrollen samt med mobiltelefon appen. Anna och Antti är för lata att använda garaget till bilförvaring; först man ska gräva fram mobilen och sedan leta efter dörr appen.

Då Johanna hade öppnat paraddörren så hon stod spänd framför huset tills sommargästerna kom ut från husbilen. Då hon djärvt önskade morbrors barn välkomna till Forssa i Tavastland. Hennes armar rycktes till kram men vågade inte krama. Hon tycker att det är synd att på högstadiet hon hade slösat bort sina kramar till Matti och lite grann till Monni. Nu samtliga kramar har erotisk laddning. I gymnasiet hon har bara några enstaka gånger kramat Milton och Roope. Andra klasskompisar och pedagoger hon inte ville krama. Då någon, som hon inte tyckte om, ville krama henne så hon påstod att hon inte vill ha killbaciller. På sista årskursen klasskompis Suffeli Sussula ofta skrattade till hennes löjliga killbaciller. Suffeli var lite förtjust i henne men dessvärre hon inte tände i honom på grund av hans röda hår och fräkniga ansiktet. Kanske hon och han skulle ha blivit ett bra par eftersom de ofta skojade friskt. Ofta Suffeli brukade skoja att Johannas gubbe skulle vara skådespelare Kassu Karpo som har varit med i många filmer på 1950- och 1960-talen. Han avled mitten av 1980-talet till ålderdomens svaghet. Ofta Suffeli brukade öppet skoja att Johanna är brunstig flicka. Detta roade Johanna. Visst hon själv vet att hon är mycket kåt, speciellt till killar som heter Nino.

Anna, Antti och Jaana-Mari inte gillade Eekas barnens beteende. Man inte fick riktigt svar vid matbordet. De var tystlåtna. Man hörde bara mumlande att det gillar jag inte annars jag spyr. Vanligtvis Kivinens brukar skratta till en sådan replik eftersom även gamla Elisabeth brukar säga precis samma.

Eekas barn läste det mesta Johannas humorläsplatlor som de hittade i förrådshyllan bakom garaget. Johanna blev upphetsat att käre Joonas gillade hennes Hämeen Hullu och Kainuun Hullu humortidningsläsplatlor. Varje nummer har en irriterande omslagsbilden där fiktiva flicka ler irriterande. Flickans ansikte har lagts i olika kroppar. Flicka är läsplatlorans maskot som heter Alma E Newman.

På kvällen då gästerna hade gått och lagt sig i husbilen. Anna hade gjord nattlogi i husbilen eftersom den fungerar som friggebod. I villan det finns alldeles för lite utrymme. Så fort gästerna hade gått till husbilen så Anna och Antti kritiserade Eekas barnens beteende. Detta gjorde ont i Johannas hjärta att mamma, pappa och lillasyster kritiserar Joonas beteende och kallade honom för galens gök. Hon var nära börja gråta men lyckades svälja tårar för att familjen inte skulle märka förälskelsen. Hon är rädd för lillasysters möjliga retande att hon älskar galens gök.

På natten då Johanna sov i sitt rum så plötsligt hon vaknade till dörrknackning. Hon klädde upp sig i Preussen röda morgonrock och öppnade dörren. Joonas stod bakom dörren. Han hade på sig gröna nylonshorts och var utan tröja. Johanna började skaka och fötterna vispade. Hon var nära stänga igen dörren men någon inre röst sa att hon ska släppa honom in. Johanna viskade: "Kom in!" Joonas steg in i hennes rum. Hon tog av morgonrocken och sedan han stoppade snoppen in i henne. Johanna skrek fullt av kåt nu när äntligen hon kunde älska och få snoppen. Skriket väckte familjen som rusade in i Johannas rum och såg samlag. Johanna vaknade upp och skrek: "Skönt!" och tittade runt omkring. Hon såg ingen. Det var mörkt. Joonas och familjen var borta. Hon förstod att hon hade bara drömt, härlig dröm så att hon kände äggcellen aktivera sig. Någon knackade på dörren. Hon klädde upp sig i morgonrocken och önskade om drömmen skulle bli verklighet. Det inte var Joonas utan det var bara mamma som kikade in i dotterns rum att varför hon skriker mitti natten. Johanna rodnade och stammade att hon hade bara drömt och förmodligen skrek i sömn. Såklart hon inte vågade berätta vad hände i drömmen. Anna skrattade: "Jaha, det var makalös dröm!" och gick tillbaka till sovrummet för att fortsätta sova. Hon sa till sin make som också hade vaknat till dotterns skrik: "Hon skrek i sömn." Johanna blev orolig att vad hade hon skrikit i sömn. Hoppas inte kusins namn. Hon tog av morgonrocken och fortsatte sova. Numera hon klarar sova utan nattlinne barbröstat men så fort någon kommer in i rummet så hon drar täcket över sig för att ingen skulle se buken. Om hon skulle hinna så hon blixtnabbt klär upp sig i morgonrocken. Hon hoppas att hon skulle klara sig vara topless vid frukostbordet. Det är svårt eftersom hela tiden hon skulle tänka på sin bara mage. Hon somnade fort och önskade om den härliga drömmen skulle fortsätta. Hon vill älska med Joonas i dröm eftersom i verklighet hon inte klarar. Nu hon såg drömmen om hösten som kom fort och hennes bebismage växte. I drömmen hon trodde att det skulle vara fläsk men plötsligt kom ut ett välmående gossebarn som presenterade sig som Elon. Då hon vaknade igen och var alldeles blöt av svett. Hon tände nattlampan och tog fram skrivplattan och antecknade dessa lustiga drömmar.

Nästa dag Antti och Anna erbjöd för gästerna en utflykt till nöjesparken Jussi Vares Park i Åbo samt visade den underbara Åboskärgård i Pargas. Johanna följde inte med på grund av hennes stora känslor mot Joonas så hon inte orkade följa med, för annars hela tiden armen skulle ha ryckt till kram. Det var personbil eftersom så sätt det är lättare att hitta parkeringsplatser. Egentligen Johanna och Jaana-Mari inte skulle ha fått plats i den lilla Roll88. Jaana-Mari inte ville följa med eftersom hon var irriterat mot morbrors galens gökar. Johanna hade motsatta känslor, kärlekskänslor mot Eekas äldsta son.

På nöjesparken Eekas barn bara åt glass och inte ville åka i åken. Såklart Anna och Antti blev sura att gästerna inte visade tacksamhet. Eeka och Martina bara drack många flaskor Power öl medan ungarna åt glass.

Nöjesparkens årets stora nyhet är i år *Hand Over* karusell. Ingen ville åka i den heller. Inte heller Antti och Anna. Om barnen skulle ha roat sig så Anna kunde ha tänkt sig åka med brorsbarn i *Jussis kanot* som är en stock älv.

Om en vecka, början av juli, Kiviniens började årliga Vattula resan. I samma bil åkte även Eekas sällskap. Det var himla tjo och tjim på rastplatser när Eekas barn studsade runt precis som Jumping Jack Flash.

Johanna packade sina prylar i en blå textilsäck, sjömanssäck, som hon hade gjort i slöjd i skolan. Pappa brukar kalla dotters sjömanssäck för pillar påse eftersom hon alltid pillar någonting i säcken. I säcken hon har rit- och skrivplattor samt humortidningsläsplattor. Hon kontrollerade noga musik-USB-klossen att det inte finns låtar av Joonas Lakkamaa för annars hon skulle bara ha blivit kåt och sedan det skulle ha speglat sig till kusin Joonas. Hon hittade i husbilen sina humorläsplattor som Eekas barn hade tagit. Hon ställde dem tillbaka i förrådshyllan för att de inte skulle försvinna under resan.

Antti hade tänkt att Eeka kunde köra en liten bit men det gick inte, nämligen tjomme inte hade körkortet med sig. Istället han hade tagit med sig vinröda militärpassen fast en sådan behövs inte. Så klart han blev på dåligt humör att en vuxenman kan vara så förbaskade dum i huvud; sådan far sådant barn, tänkte Antti Kiviniens medan han satte sig bakom ratten. Visst han kör jättegärna eftersom han är en riktig bil man. Inte heller Martina hade körkortet med sig. Anna har alltid körkortet med sig men inte är vana köra så stor bil. Dessvärre Johanna inte än hade fått körkortet. Knappast hon kunde ha velat köra en stor husbil.

Till Vattula de åkte via Viborg eftersom de ville se ett stycke det vackraste Finland samt en del av Karelen. I Vaalimaa de stannade på rastplatsen Rose, metallbyggnad med dansbana. Där trollkarlen Joe Liero gjorde plånbokstricks; då han öppnade plånboken så det kom flammen ut och samtidigt de försvann mystiskt tio euro i samtliga plånböcker på närheten.

Lite senare samme trollkarl frågade Jaana-Mari som satt närmast: "It's Your boyfriend?" och pekade mot Joonas. Hon rodnade och svarade: "No, he is only my cousin!" Johanna blev kåt och avundsjuk att trollkarlen inte frågade henne så hon kunde ha enkelt sagt Yes. Hon märkte Joonas blyga miner. Vad betyder det, tänkte Johanna. Även Jaana-Mari blev upphetsat av trollkarlens fråga eftersom också hon är lite förtjust i Joonas fast hon har kritiserat hans beteende för mamma och pappa. Hon också är förtjust i kusin Misha och förra decenniet hon har några gånger kysst honom och sedan hon lät storasyster gissa att någon har pussat Misha. Det bara var barnlek, pussas på skoj. Johanna blev upphetsat fast hon inte vågade och vågar än idag ens sitta bredvid honom då man åkte i samma bil till stugan i Pargas eller några gånger till Valkeakoski sommarland. Alltid lillasyster fick sitta mellan Johanna och Misha för annars hennes armar skulle ha ryckt till kram samt hon skulle ha demonstrerat.

På rastplatsen Rose i Vaalimaa det finns en liten My Way butik som säljer fina karelska viner och kvalitetschoklad. Gottegrisen Johanna köpte mumsiga Kalevala chokladstänger.

Lite senare man fortsatte färden mot Björkö, hos Matias och Kakadu. Där Kiviniens och sommargästerna från Vattula var bara en natt. Eekas gäng övernattade i Gaga-Siskos rum eftersom i husbilen det inte finns tillräckligt med platser. Såklart Johanna kunde så gärna sova bredvid sin favoritkusin men det vågar hon inte ens tänka för då skulle lillasyster börja vissla som Urban.

Nästa dag man körde raka vägen till Vattula för att slippa sova i hotell. Sådan tur Eekas ungar sov det mesta ovanför förardelen.

På vägen mot Vattula de stannade på rastplatsen Diana² utanför Imatra. Johanna var ivrig när gamla minnen dök upp. Här stannade de senast när de flyttade från Nyslott till Villmanstrand år 2980.

Hon kollade i samma mataffär om det finns kvar likadana grova korvar som hon hade lagt mot framtanden. Det fanns flera stycken likadana länkorvar med grov yta. Denna gången hon inte lade korven mot tanden. Nu hon är 22 år. Då hon var bara 10 årig små flicka.

Då husbilen svängde till huvudvägen i Virtalehto i Vattula så Jaana-Mari och Johanna garvade åt den lilla kottebyn. Anna skämde eftersom brors gäng var med och var orolig om hans sällskap skulle bli ledsen. Hon viskade argt till döttrarna: "Pst, nu pratar vi inte om sådant." Johanna blev orolig om senare tillfälle det skulle bli hemskt predikat. Hon har svårt att ta emot kritik och lätt börjar pipa och vina så att mamma lätt bränner proppen och sedan det blir himla krig.

Nu Johanna skämde mer är mamma när hon kom på tanken att om Joonas råkade höra hennes och systers skojande och sedan det skulle vara färdig juckat, tänkte Johanna. Juckat innan hon och han ens har haft den första samlaget, alltså på riktigt.

Framme hos Eeka och Martina Kivinens fick parkera husbilen i trädgården, vid villas södra gavel. Eeka och Martina vill att grannar skulle se deras sommargäster med fin husbil med tavastländska skyltar. Tavastland har blivit Finlands ekonomilok, tack vare bilindustri.

Brandcar har grundats i Vattula tills företaget växte sig ur lokalerna och flyttade till Forssa. Detta förorsakade mycket protester och demonstrationer.

Varje år i augusti det ordnas stadskamp mellan Vattula och Forssa. Varannan år kampen hålls i bägge städer. I år stadskamp hålls på Lintula idrottsplatsen i Vattula och nästa är den hålls på Estbacka idrottsplatsen i Forssa.

Så fort Eekas gäng hade kommit hem till Waretajankatu så han körde barnen hem hos mamman för att Anne och Liebling inte skulle börja krångla.

Eeka planerar att bygga garage vid södra gavel, just där Kivinens parkerade husbilen.

Elisabeth var glad att äntligen hennes favoritandhål kom tillbaka. Under andhållets semesterresa Volmar hade besökt hon henne och doserat mediciner. Han är alldeles för hårdhänt och snål. Han inte ens har råd köpa glass till sin gamla mamma fast torget ligger nära vattentornet.

En gång Volmar hade hoppat i mammas säng så att botten lossnade då Elisabeth hade ruskat huvudet och upprepat: "Sicket folk det finns!"

Eeka köpte till mamma det finaste rom som finns. Hon kunde ta rom som medicin men hon inte ville ens ta på flaskan. Hon var livrädd att förlora plats i himmelriket. Nästa natt hon hade svårt somna när syndiga spritflaskan låg på matbordet. Nästa dag när Eeka kom för att dosera medicin så mamma gav flaskan tillbaka och fnös: "Helvete pojke, det får vara sista gången när du ger sprit till mig!"

Det hjälpte inget annat än ta tillbaka romflaskan som han gav istället till sin syster som tack för gästfriheten. Den kvällen Kivinens drack rom i Eekas trädgård medan de grillade härliga kajanaländska grillkorvar.

Kivinens tycker att korvar i Tavastland är alldeles för söta och mjöliga. Bara Jaana-Mari gillar tavastländska korvar. Hon är ju född i Tavastland. Familjens enda tavastlänning.

Elisabeth frågade Antti om han skulle kunna laga väggklockan som blinkar nollor. Han tog svärmors klocka och öppnade bakluckan och kollade batterier. Det fanns inga batterier så han justerade den rätta tiden och då klockan började gå som tåget. Elisabeth blev häpen att klockan inte alls var trasig utan den hade stannat på grund av elavbrott och sedan klarade sig inte automatiskt uppdatera sig eftersom denna modell saknar batterireserv. Klockan är inte heller radiokontrollerat.

På bakluckan Matias hade någon gång i sina ungdomsår skrivit sitt namn. Elisabeth tyckte det lät lustigt att yngsta sonen hade på förhand reserverat sin blivande arv.

I år Kivinens var i Vattula bara en vecka. Hemresan de åkte via Villmanstrand för att titta gamla bekanta platser. Hela resans gång Johanna hade multimediekameran påslagen och sände Live på nätet. Lillasyster blev irriterat att storsyster filmar hela tiden. Jaana-Mari är inte längre intresserad av multimediekameror. Hon har blivit intresserad av flugfiske och ofta metar vid ån Loimijoki. Hon gillar också åka med svävarbrädor. Hon drömmer på skoj att bli mästäråkare med svävarbrädor och flytta till Ryskland där svävarbrädorna är mycket populära.

Ofta på fritiden hon brukar umgås med sina skolkompisar, Anu Koistinen och Outi Routa. Anu bor i Sandbo och Outi bor i Halvor. Mamma till Anu, Fanni, arbetar som civilingenjör på Brandcars tekniska. Antti och Anna tycker att Fannis yrke låter fint så de inte vågar kontakta.

På Kivinen Arenans Liverutan man hör då och då Jaana-Maris svordomar. Elisabeth tittade precis som vanligt deras hemresa och blev orolig om barnbarns svärande och fick göra flera gånger korstecken för att lilla Jaana-Mari inte skulle förlora plats i himmelriket. Elisabeth brukar svära precis som Johanna nämligen använder ordar för könsorgan och avföring.

I Villmanstrand Johanna var kåt eftersom hela tiden hon tänkte på gotter Backman att vad gör han nuförtiden. Om han är singel samt var bor han, tänkte Johanna. Hon önskar att tjomme skulle vara singel men all sannerligen så snygg kille är upptagen, tänkte hon. Hon inte vågar säga dessa tankar högt. Hon kan nästan gissa hur lillasyster skulle börja busvissla och fråga; *Johanna, kan du vissla?* Bakom gränsen i Viborg nord en andre Nino. Även hans närhet upphetsade Johanna. Även på denna gången Kivinens snabb besökte hos Matias och Kakadu. Varje gång Johanna är orolig om Nino är hos sin mamma. Han är aldrig hos sin mamma då Kivinens besöker, kanske han har en aning att Johanna är svag till honom och inte vill göra stackars Johanna kåt helt förgäves. Såklart Nino saknar henne.

Herr Järvimerkki bor kvar på Väinämöinen gången i Kirstula, samma hus där Kakadu bodde tidigare. Sådan tur att morbror och Kakadu bor andra sidan av Viborg, tänkte Johanna. Några år sedan, då Kivinens besökte för första gången på stugan i Björkö då lilla Gaga-Sisko hade på sig sjömanströja med text *Navy*. Johanna fick associationer till Nino och blev kåt, bara för att ordet började med samma bokstav som Nino. Hon blir kåt av samtliga ordar som börjar med N så hon har gjort att bokstaven har erotiserat sig kraftigt.

Matias och Kakadu inte hade tid för sina gäster. Nästa dag Kakadu skulle hos doktor på grund av kvinnobesvär. Matias hade jobb av att sköta. Numera han jobbar som lastbilsförare och fick köra en last öl till Terijoki Bordershop på gränsen mellan Karelen och Ryssland.

Efter kaffet Kivinens fortsatte hemresan västerut. På kvällen de stannade på en badstrand, söder om Villmanstrand. Där det är skönt att bada och tvätta sig. På dagen det har varit jättevarmt. Johanna la bara tårna i strandvattnet och inte vågade vada på grund av fiskskräck.

På dagtid det debiteras en liten inträdesavgift till stranden men nu på kvällen det är gratisinträde. Just därför de övernattade på stranden för att ha bästa tvättmöjligheter och sedan på morgonen man kunde gratis bada eftersom man redan är på stranden. Här de ofta brukade bada då de bodde i Villmanstrand.

Johanna kollade röda betalstugan vid porten och tittade den digitala anslagstavlan. På tavlan det stod att lite längre borta det finns en dansbana och nästa helg det är stor dans. Som solist det är den populära dansorkester Ukko-Leevi som turnerar runt omkring i Norden.

Johanna tänkte att det vore kul dansa med Joonas eller Roope till Ukko-Leevis takter. Sedan hon komihåg Nino Backman och funderade att vad tjommen sysslar nuförtiden och det vore kul att träffa honom, tänkte hon medan hon tittade reklamvideos på anslagstavlan. Sedan hon fäste på mitten en liten papperslapp som hon hade skrivit i smyg i bilen; *Skicka musikönskningar till Radio Three Town*. I lappen hon hade skrivit radiostationens kontaktuppgifter till det kajanaländska programmet. Hon tänkte göra reklam för hemtrakten samt för kajanaländska dialekt. Hon fäste lappen mitti den digitala anslagstavlan. Hon hade en liten bit häftmassa som hon hade tagit i smyg från husbilen. Därefter hon gick från betalstugan mot den ödsliga dansbanan. Det fanns inte en enda själ.

Jaana-Mari såg att storasyster fäste någonting på anslagstavlan och gick dit för att kolla vad är det för något. Hon kände igen systers handstil och visade lappen till mamma.

Då Johanna hade kommit tillbaka till husbilen så syster gäspade: "Här har varit andra Forssabor och även dem gillar Radio Three Towns kajanaländska program!"

Anna visade lappen och sade argt så att e-cigarett vibrerade mellan läppar: "Helvete flicka, det var barnsligt gjort, varför du alltid måste skriva små lappar?" Johanna rodnade och stammade: "Eeeh, det har förmodligen varit andra Forssabor!" Anna känner alldeles för bra sin dotters hyss och inte tror på sådana bortförklaringar.

Antti satt bakom ratten och tittade navigatorn och blandade sig i diskussion: "Man inte ska ljuga om man är amatörlögnare... Om man vill ljuga så man måste kunna ljuga ordentligt!" Anledning till att hon skrev lappen är att hon ville göra reklam för Tavastland.

För några år sedan på semesterresan även Jaana-Mari hade skrivit nästan likadana lappar som hon kastade ut från bilfönstret. Hon hade skrivit hemadressen. Detta hade fastnat i Johannas minne och ville skriva likadana lappar. Hon skev inte hemadress utan den public service-radios kontaktuppgifter.

På morgonen, efter morgonbadet de fortsatte hemresan. Nästa stopp var på rastplatsen i Poralampi, väster om Kotka. Där de brukar ofta vila då de ska hos Matias och Kakadu. Ofta på rastplatsen det brukar vara jordgubbsförsäljare. Även nu det var jordgubbar till salu så de köpte en stor låda goda jordgubbar.

Då Forssa närmade sig så Johanna bad mamma ratta radion till Three Towns frekvens så lillasyster skrattade: "Haha, dit du ville skicka den där lappen!" Johanna skämde det hela eftersom syster påminde om saken. Hoppas Johanna kommer ihåg att man inte ska skriva små lappar men det glömmer hon fort.

I augusti Johanna gick till Work Office för att söka arbete. Svaret var precis som det brukar vara, tyvärr inga lediga jobb som inte kräver högskoleexamen. Väntan av besked hon fick gå tillbaka till skolbänken. Om hon inte skulle ha velat gå tillbaka till skolan så kanske hon skulle ha hamnat i Daily Activity eller till någon lustig kurs.

Johanna går så gärna tillbaka till skolan eftersom då ser hon igen den snygge Roope fast tjomme redan är förlovad. I alla fall som ögongodis, tänkte Johanna medan hon gick ut från Work Office som ligger på Killegatan, i centrum. Bredvid Work Office det är en vinbutik.

Då Johanna kom in i hemkunskapssalen så klasskompisar blev häpna att hon frivilligt kom tillbaka. Hon förklarade att hon inte ska mögla länge i skolan och sedan blinkade ena ögat till Roope och fortsatte att förhoppningsvis hon får snart ungdomspraktik. Roope sa att han inte skulle ha kommit tillbaka eftersom han har tröttnat på pedagogernas tjat.

Bella frågade om hon har börjat skapa sin självbiografi. Johanna svarade att hon har skrivit ungefär sju sidor med urgamla ordbehandlare och tangentbordet. Sedan Bella hjälpte henne att hitta på tacknamn för klasskompisar för att hon kunde publicera berättelsen på nätet.

Bella blev Isabella Carson och Johanna blev Josefiina Stonehill. Roope blev Digita Johnson.

Mitten av september yrkesvalspedagog, Ester Hannula, meddelade Johanna att hon får ungdomspraktik från socialhälsocentralförvaltningen i Jockis. Klart Johanna blev glad att hon fick arbete så fort så hon slapp mögla i skolan. Nu hon väntar precis som stigande måne att hon skulle få snart körkortet så hon skulle slippa vakna tidigt på morgonen. Hon har hjärtat fullt av hopp att få fastanställning. Det är fullt möjligt eftersom på socialhälsoförvaltningen man har möjlighet att gå vidare i hierarkin ganska högt, i alla fall om man lyckas spela sin poker rätt det vill sägas uppföra sig korrekt. Man vet aldrig hur det går för Johanna Kivinen, tjejen som är fruktansvärt barnslig som kan lätt tappa kontrollen.

Johanna hade tur att Jockis bussen går genom Estbacka på Gamla Tammelavägen via egnahems tätort Vargholmen mot Jockis centrum. Den östra stadsdel, Vargholmen, tillhör i Jockis kommun. Öster om Vargholmen finns naturreservaten Halleskog och Hunneskog. Där finns massor av rådjur och älgar samt friluftsområden. I Hunneskog brukar federationens president, Magnum Birch, jaga älg varje höst och detta är en stor mediehandling.

Jockis bussen stannar alldeles bakom Kivinens villa, andra sidan av parken, bakom Kivinens villa. Mitti parken det är kanjon liknande klippiga grop.

På fredag Johanna bjöd till sina klasskompisar goda kärleksmums som hon köpte på rasten från närliggande konditoriabageri Ritz. Efter fiket hon gick till Work Office för att fylla i nätformulär samt diskutera med arbetsterapeuten angående ungdomspraktik på fyra avdelningar under fyra veckor. Hon kommer praktisera på servicegruppens avdelningar som städ-gruppen, kopieringscentral, digimaster och dataarkivet. Praktiken slutar i mars månad om allting börjar rulla väl.

Måndag började Johanna Kivins första arbete, ingen prao eller pryö utan ungdomspraktik som kan bli anställning. Hon är mycket stolt över att hon fick arbete från öppna arbetsmarknad. Alldeles för stolt så hon fick igen i för sig direktörs tankar och har tillägnat sin egen barnliga företagarleken från förra hösten där hon påstår sig själv att äga företaget Kakkannen & Co.

I sina egna drömbilder hon sitter bakom arbetsbordet och röker en tjock e-cigarill medan planerar logotyper. Dessa drömbilder hon har ritat i sina ritplattor. Helt okej drömma och rita hemma men det finns allt för stor risk att hon skulle börja igen skriva etiketter till kommunikationsapparatfabrikens matsalsdörren. Inne i städ-gruppen hon inte har tillhands etiketter.

Hennes första arbetsuppgift på städ-gruppen är att lära använda moderna städrobotar som skurar förvaltningshusets korridorer samt i lediga kontor.

Först Johanna fick räkna ytor av omsorgsförvaltningens nyrenoverade lokaler som ligger på den gamla Jockis sjukhuset i sjunde våning. Hon räknade med miniräknare eftersom hon har dåligt räknehuvud.

Bakom det gamla sjukhusområdet det finns kvar barn- och ungdomspsykiatri. Nu Johanna känner stolthet att hon har blivit vuxen och lämnat bakom sig småflickors hyss men hon inte vet att fortfarande det förekommer hyss men sådan tur mindre men sådana impulsiva ryck förekommer men allt allvarigare versioner. En del av dagens hyss hon klarar dölja från föräldrarna och från andra människor men alltid förr eller senare rackartygen avslöjas som en bomb.

På omsorgsförvaltningens nyrenoverade lokaler Johanna och några lokalvårdare fick byggstäda. Hon fick justera orangea skurrobotar så att givare känner eventuella hinder. Under roboten det finns roterande rotborstar som sprutar ut skurmedel.

Johanna tyckte mycket om arbetsuppgiften eftersom man slapp sitta i samma ställe hela dagen. Hon börjar bli intresserad av robotar.

I byggstädargruppen ingår fem medelsåriga män som berömde henne eftersom hon torkar och putsar gummigolvlistor på korridorer. Hon gillade byggnadens talande hiss som önskade välkommen till hissresan och berättade våningar på finska och esperanto.

Om fyra veckor Johanna började på kopieringscentralen. Här finns fler arbetare än på Forssa stadshus kopieringen. Här finns fyra kvinnor och en spinkig man.

Hon lunchade på matsal för fabrik som tillverkar kommunikationsapparater precis som förra hösten. Hon såg att i toalettdörrar det finns kvar hennes Kakkannen & Co etiketter. Hon blev ännu mer intresserad av sin företagarleken och började skriva små lappar så fort det blev bra tillfälle. Lapparna hon lade diskret på matsalsdisken samt klistrade likadana etiketter på matsalsdörren. I samma dörr det redan står gyllene dekal av bevakningsföretag S-L Safety.

Johanna hade lust riva bort bevakningsföretagets dekal men det är svårt eftersom den sitter hård i dörrfönstret. I andra platser hon lyckas skrapa sönder vaktbolagets dekaler, bara S-L Safetys dekaler som hon hatar av hela sitt hjärta. Här vid matsalsdörren det skulle ta lång tid att skrapa så att någon kunde se detta. Det går fortare att klistra sina egna etiketter.

Hon har hört av pappa att förra decenniet det försvann pengar som var försett för bankautomater men fallet är olöst eftersom all sannerligen gärningsmän är värdetransportörer. Det är S-L Safety som ansvarar pengatransporter men polisen litat blind på denna multinationella bevaknings- och säkerhetsbolaget. Företaget har sina rötter i forna Securitas och dess dotterbolag Loomis. Därifrån kommer företagets bokstäver.

Johanna såg i foajén på socialhälsocentralförvaltningen en liten nätkiosk därifrån man kan snabbt och enkelt skicka e-post. Hon kikade in och hittade där inne notesblock bredvid e-postapparaten. Hon blev bushumör och började dagligen skriva i notislappar; *Byt er logga till Kakkannen & Co för jag, svarthåriga kvinna är era nya ägare, hälsningar Akka Kakkannen*. Lapparna hon stoppade i fickan och sedan på lunchrasten placerade på matsalsdisken medan hon köade maten. Hon förmodade att inte bli avslöjat av lappskrivande men om några veckor matsalpersonal kom på att vem är den som skriver dessa konstiga och barnliga lappar. I början de skrattade åt lapparna men sedan så småningom började tröttna på lapparna. Dagligen det kom nya lappar med ungefär samma innehåll skriven med barnlig handstil. Lapparna hon förde till matsalen i ärmen eller i fickan som om de skulle vara knark och sedan i hemlighet, precis som en agent, lade lapparna ovanpå brickorna i början av disken. På arbetsplatsen hon inte gjorde barnligheter eftersom hon vill få sakligt rykte men i matsalen hon inte klarar tänka logiskt att lapparna går spåra till socialhälsoförvaltningen eftersom hon köper lunchkuponer där.

Matsalpersonal sa aldrig till henne angående lapparna så hon trodde att hon inte hade blivit avslöjad. Där hade hon fel, nämligen personal höll ögat på denna blonda unga kvinnan med sneda glasögon.

Torsdagar det är ärtsoppa så på eftermiddag Johanna brukar fisa så att inne i kopieringscentralen det är tjockt dimridå så att kopieringsteknikerna kippar efter andan. Hon stenhård skyller på limningsmaskin att den förorsakar lukten. Snart kopieringstekniker, Krista Jussila, kalla fisande för limmande: "Limma inte nu!" Johanna bara gapskrattade utan det minsta självkontroll. Hon lätt tappar kontrollen så fort omgivningen skrattar till hennes upptåg. Här på kopieringscentralen hon fick göra ungefär samma som på Forssa stadshuset; håla och häfta. Hon fick också inplasta dokument med värmesvets. Den manliga kopieringstekniker skojade så fort det blev hål mitti plasten: "Haha, den liknar på Lasse Mahtisonnis mage!"

Lasse Mahtisonni är en populär finsk schlagersångare som ofta har på sig en tröja med hål på framsidan så att navel syns. Precis likadan hål lätt uppstår då man inplastat pappersbuntar med värmesvets. Lasses hittlåtar handlar ofta om dans i neonljus det vill sägas låtar som passar perfekt i disko.

Om fyra veckor det var dags gå till digimaster-avdelningen där Johanna fick polera och putsa e-postserverar samt olja sorteringsrobotar.

På avdelningen jobbar fyra digitekniker därav hälften män och kvinnor.

Även här Johanna pruttade, speciellt på torsdageftermiddagar så att nästan de metalliska sorteringsrobotarna började rosta sönder. Det var verkligen hemsk ägg-fis lukt inne på digimaster-avdelningen. Övriga dagar hon svalde luft för att kunna fisa. Detta bara för att hon skulle få skratta till arbetskompisarnas reaktioner. Folk brukar artighets skull låtsas skratta så det kan vara svårt veta om man ogillar fis lukten. Egentligen arbetskompisar borde ha sagt till henne att ajabaja, inte fisa men så gjorde dem inte. Inte heller Johanna Kivinen förstod att det är väldigt dumt och barnsligt att fisa på flit, det är minsann ingen olyckshändelse.

Annars hon är mycket duktig arbetare, arbetsgivarens drömarbetare som är mycket noga men dessvärre hon är så barnslig och gör sådana onödiga saker. I skolan hon har fått helt fel bild om uppförande att hur man uppför sig bland folk. Där pedagoger fjäskar och garvar så fort eleven fiser eller rapar.

Om fyra veckor, då Johanna skulle gå vidare till dataarkivet, så hon frågade digitekniker att kanske hon kommer tillbaka så denne fnös: "Icke sa Nicke!" då hon lite grann vaknade upp att hur olämpligt hon hade uppfört sig. Fisande upphörde men inte den egentliga företagarleken eftersom där hon fick skriva etiketter till fodralen för USB-minnen så hon såg de överflödiga marginaletiketter. Hon blev påfrestat att skriva i marginaletiketter Kakkanen & Co som hon klistrade på matsalsdörren. Detta tillfälle var för henne precis som spritflaskan för nykter alkoholist.

Förra hösten hon gjorde det samma så hon förmodar att detta inte är farligt. På väg till matsalen hon gömmer marginaletiketterna under armbandsuret så det går snabbt klistra på ytterdörren samt på toalettdörren vid garderoben. Hon såg att nyligen någon har tagit bort den förra Kakkanen & Co klistermärke så hon klistrade en ny. Nu hon borde veta att det är olämpligt att klistra etiketter på dörrarna men det klarar inte hon tänka. Hon tycker att det är en rolig grej.

På dataarkivet jobbar fem personer därav kvinnliga arkivchef, Pertta Carelia som ofta sitter i sitt kontor. Hon ser mycket sällan denna småtjocka och kortväxta kvinnan.

Johanna arbetar tillsammans med Arkivtekniker Iiro Vandell som brukar berömma henne eftersom hon är så duktig. Han har inget ont att säga om fröken Kivinen och inte ens vet att hon skriver sina egna snilleblixtar i överskottsmarginaler och i notislappar som hamnar i grannföretagets matsal.

Tisdag, en vecka före jul, Johanna skrev den sista lappen som visade sig vara den sista. Det var ödes ironi att hon råkade skiva; *Sista gången, byt era loggor till Akka Kakkanen annars polisen kommer!* Som hon lade precis som vanligt på matsalsdisken. Detta var sista droppen för matsalpersonal och kontaktade socialhälsoförförvaltningen och frågade att vem är denna unga blonda kvinnan som har ätit hela hösten i matsalen med lunchkuponger köpta på socialhälsoförvaltningen. Det var enkelt att nysta fram till henne med hjälp av serienumret. Sedan ärendet kom till servicegruppchef Anu Jussilas kännedom. Hon ansvarar samtliga fyra avdelningar där Johanna har jobbat. Det var en stor chock för Anu att Johanna inte alls är så pålitlig som hon verkar vara.

På tisdagseftermiddag Anu gick till kontorsavdelning för dataarkivet som finns mitten av ämbete huset och knackade på liros dörr där inne Johanna väntade honom och sedan de går ner till arkivet för att ställa färdiga USB-fodralen. Johanna hade fått färdigt sina fodral som hon väntade liro.

Anu sade kortfattigt till Johanna att torsdag hon ska hos yrkesvalspedagog för att diskutera om saker. Johanna stammade att vad är frågan fast hon lite grann anade.

Denna tjocka servicegruppchefen sade ingenting och fortsatte gå till flygeln bredvid, där finns hennes kontor. I samband med kontorsavdelning för dataarkivet det är ett litet arbetsplatsbibliotek med några enstaka vanliga pappersböcker som handlar om Tavastlands historia. De flesta är digitala läsplattor.

På fikarasten Johanna gick till chefs kontor för att fråga att vad handlar det om. Hon anade lite grann men såklart inte kunde veta hundra procent säkert.

Chefen med glasögon bad henne sätta sig ner och började dåna: Vad fan har du gjort där i matsalen?

Det är slut nu, din ungdomspraktik upphör nu vid årsskiftet!" Johanna rodnade och började stamma med starka kajanaländsk brytning: "Det kommer inte upprepa sig, inte alls, jag lovar! Ungdomspraktik upphör i mars månad..." då Anu svarade: "Hoppas det slutar även din ungdomspraktik för du har fläckt ämbetets fönster utåt." Johanna var nära börja gråta men lyckade hålla masken.

Kanske olycklig gråt skulle ha mjukat chefen men hon inte ville börja lipa men tårarna började rinna och i mage hon kände tunga klumpen som om hon skulle vara gravid. Hon försökte allt för att få en chans till men chefen var stenhård eftersom övre chefer hade berättat för henne denna tråkiga chocknyheten så därför hon inte kan ge upp och dra streck över det hela fast hon skulle vilja det.

Johanna ville att chefen skulle följa med hos Esteri för att det skulle vara någorlunda hopp att det hela skulle ordna sig. Anu lovade följa med. Sedan hon frågade orsaken till fisande på kopieringscentralen och på digimaster-avdelningen och sade att män är jättechockade. Johanna inte kunde svara någonting än att det bara var ett slags skoj eftersom alla skrattade. Chefen lugnade sig och frågade om hon har problem med mage. Kanske hon skulle ha förstätt om Johanna skulle ha någon slags tarmsjukdom. Hon vet att tjejen är lättfunktionshindrat eftersom detta hon har hört av Esteri.

Anu tänkte för sig själv att denna kvinna inte har alla Mumin i dalen. Såklart hon inte sa detta högt.

Avdelningschef bör inte gå till personangrepp. Johanna svarade att hon inte har magproblem och slog en blick mot mage men drog inte upp tröjan eftersom hon har glasögon på sig. Om istället för Anu det skulle vara en manlig chef så kanske hon kunde ha visat upp sina pappar och kanske juckat med honom så kanske hon skulle ha fått en chans till, tänkte Johanna. Sådan tur hon tänkte tyst inom sig. Många andra funktionshindrade tänker högt.

Johanna hade stress svett på pannan att det ser ut att hon får sparken, allra första sparken från en bra arbetsplats. Hur mamma och pappa kommer reagera, tänkte Johanna. Detta hon borde ha tänkt innan hon började leka företagsleken, tänkte hon.

Hon bestämde sig att inte berätta för föräldrar ikväll eftersom imorgon hon ska försöka övertyga chefen att få en chans till. Hon har gott om tid att fundera en bra förklaring för mamma och pappa att torsdag hon ska istället till gymnasiet för att prata om saker. Vad hon skulle säga som orsak, funderade hon.

Resten av tisdag hon var alldeles för lugn som liro lade på märke. Hon berättade för honom precis som saken är: "Det blev sparken på grund av skojiga små lappar i matsalen och torsdag jag ska hos yrkesvalspedagog för att utreda saken!" liro försökte trösta Johanna som var nära börja öppet gråta: "Jag tror att du får fortsätta när du har pratat med pedagogen!" liro inte kan veta att socialhälsoförvaltningens chefer tar ärendet mycket allvarligt.

Onsdag det var jullunch som visade sig vara Johannas sista jullunch på denna arbetsplats.

Samtliga arbetare i servicegruppen åt julmaten i en herrgårdsrestaurang i Vargholm, närheten av Hunneskog reservatet.

I Vargholm bor Raija Lillukka. Johanna var glad för att hon inte visste något om sparken för då hon skulle säkert ha börjat pressa. Nu Johanna känner bitterhet mot Raija eftersom hon hade hetsat henne att rita och skriva fantasier på sommarjobbet men på kommunikationsapparatfabrikens matsal och på socialhälsoförvaltningen ingen förstod och ville förstå hennes humor.

Egentligen hon inte kan skylla någon annan än sig själva. Ingen tvingade henne att börja den barnsliga och onödiga företagsleken bland främmande människor. På sommarjobbet hon hade typograf-kopieringsteknikernas tillstånd.

I herrgårdsrestaurangen Johanna satte sig mittemot chefen och sade att hon vill fortsätta ungdomspraktik till mars månad precis som det var meningen. Då den tjocka kvinnan i medelår svarade: "Nu pratar vi inte om detta, nu äter vi!" och hade besticken höjd med pannan och sedan stack gaffeln i den stora skinkskivan och glufsade den i sin mun.

Maten smakade gott men den skulle ha smakat ännu bättre om Johanna inte skulle ha ordnat sparken. Vilken soppa, tänkte hon fast det fanns inga soppor i julbordet. Hon hade oro i mage att hon mamma och pappa skulle reagera. Igår kväll hon önskade att chefen skulle ändra sig.

Hemma, efter middag, Johanna erbjöd föräldrarna muntliga efterrätt med besk smak. Hon lade alla korten på bordet och berättade chocknyheten: "Öh, ungdomspraktiken upphör redan nu på årsskiftet eftersom jag hade skrivit barnsliga små lappar och har uppfört mig barnsligt..." och började snyfta. Pappa studsade upp från stolen och började svära: "Helvete, sannfinnars arsle, vad fan säger du för något?" Johanna började storgråta.

Även mamma började predika: "Vad fan har du skrivit i dessa lappar?" Johanna snyftade: "Nää, inget speciellt, helt barnsliga saker, helt strunt, skitsaker, snilleblixtar, streckgubbar och gummor." Johanna klarar inte berätta om verkliga innehållet eftersom Akka Kakkanen är en av hennes berättelser som hon skriver hemma som hon funderar publicera som läsplatta. Nu hon inte kan drömma om författarkarriär, inte i alla fall just nu när mamma och pappa har minst förståelse om dotterns skrönor. Johanna var bittert ångerfull att hon förstörde en bra arbetsplats där hon trivdes mycket bra, alldeles för bra. Hon kunde berätta bara att hon var rastlös och barnslig. Samma förklaring hon berättade i Kuopio då hon hade hamnat i straffskåpet efter att ha upprepat mammas porriga låtar i skolbiblioteket. Även då det var chockerande för henne att hamna i straffskåp men på denna gången det är ännu mer chockerande eftersom hela familjen har ofta klandrad på familjen Nukku och Palmuniemi som socialgroda. Nu Johanna själv har börjat likna på en socialgroda, socialgrodan som fick sparken från socialhälsocentralförvaltningen, precis som hon själv tänkte medan hon låg i sängen och grät. Denna tanke känns mycket tungt för Johanna. Hon borde ha tänkt efter innan hon började den där barnsliga företagarleken bland främmande människor. Då hon började ungdomspraktiken så hon skulle ha haft gyllene tillfälle börja från rent bord men icke. Det klarade inte Johanna Kivinen.

Anna och Antti nästan gissar vad dottern har skrivit i lapparna. De kommer ihåg lappen som hon skrev somras. De sa i kör att redan samma dag de hade råkat säga att nu har Johanna blivit vuxen kvinna och har arbetat flitigt hela hösten som vuxna kvinnor, skit också, sa Antti och Anna.

Detta kändes extra tungt för Johanna. Hon tyckte synd om mamma och pappa att åter igen de fick höra en sådan bombnyhet. Hon grät på sängen i sitt rum och hela tiden i huvudet snurrade det som mamma och pappa nyss hade sagt. Hon funderade att hur i sjutton hon gick så långt och började skriva små lappar i matsalen och klistrade etiketter i dörrarna? Så gör man inte bland främmande folk. Ofta mamma och pappa har varnat henne om ihilister som inte vill förstå barnsligheter från en vuxen kvinna eller från en man, tänkte hon. Hon borde bara ha koncentrerat sig skriva berättelsen men inte sprida händelser i verkligheten.

Lite senare på kvällen mamma kom in i rummet för att trösta henne att det är helt okej skriva hemma men inte ute bland folk, inte ens i skolan fast pedagoger brukar fjäska och skratta.

Mamma tröstade henne att hon är så fin och smart tjej och just därför hon inte bör göra sådana småflickors hyss. Även Johanna tycker det samma. Hon som har varit så stolt att hon fick arbete från socialhälsoförvaltningen.

Just nu det är lågkonjunktur och många människor mister sina arbeten men det är helt annan sak om man själv vållar sparken. Johanna tänkte för sig själv om hon har blivit tokig? Så verkar det, tänkte hon. Mamma fortsatte: "Försök imorgon utreda röran så du skulle få en chans till." Såklart hon ska försöka få en chans till men är rädd att det inte går.

Hela natten Johanna hade svårt sova. Även mamma var vaken. Hon fick röka otaliga e-cigarett i förrådet och funderade dotterns barnsligheter att hur hon skulle klara sig i framtiden.

Samtidigt i sängen Johanna själv funderade febrilt att hur hon skulle förklara för Esteri Hannula? Skulle hon förstå? Knappast, tänkte Johanna.

Plötsligt hon kände sig vara i handfängsel i garaget. Hon är fastbunden i bordsfoten. I det mörka garaget en man med svarta mustascher kastar nyckel till handbojor i golvbrunn och spolar den ner i avloppet medan skrattar elakt: "Haha, jag har köpt huset av dina föräldrar som har flyttat annanstans, långt borta!" Mansrösten skrattade att nu Johanna Kivinen får vara för alltid i handfängsel här i garaget och ingen skulle släppa henne. Hon kände sig bli upphetsad som mannen märkte och började jucka henne framifrån och bakifrån så att snippan och rumpen var helt ömma. Plötsligt från snippan det kom ut en liten flicka som presenterade sig till Elin och viftade framför henne ett papper: *Gumsepapper för Johanna och Elin!* Elin hänskrattade. Johanna började gråta då mannens mustascher och det svarta håret tappade och han blev hållt flintskallig kacklande ung man som smekte Johannas ansikten medan Elin växte upp medan viftade framför Johanna en måttats med olika färger.

Då började det falla ner kalendersidor. Johanna grät full av rädsla och plötsligt vaknade upp. Hon tände massiva vita nattlampan och tittade omkring. Hon var i sitt eget rum.

Hon hade sett bara en mardröm. Konstig mardröm. För säkerhets skull hon gläntade rumsdörren och såg mörkt i hallen. Föräldrar och lillasyster sover i sina rum. Johanna utan nattlinne smög i garaget. Hon ville inte klä upp sig eftersom familjemedlemmar sover. Hon bara ville kontrollera att garaget var som den skulle.

Det fanns varken mannen eller tjejen. Sedan hon gick tillbaka i sitt rum och stängde dörren. Hon skulle vara upphetsande att låta dörren vara glänt så familjen skulle se henne sova topless.

Nu det inte skulle vara så lämpligt att agera annorlunda på grund av denna sparkskandal. Hon önskade om sparken skulle ha varit mardröm men den känns så verkligt men ändå överklig. Tidigare hon har skrattat för spark i animationer men nu det är blodigt allvar men sådan tur inte bokstavligen blodigt.

I sängen Johanna funderade om hon är ensam ungkvinna i hela världen som har förorsakat sparken från drömarbete? Knappast men det kan finns fler att någon funktionshindrat har gjort så, tänkte Johanna. Hon tänkte också att hon inte är funkis men sådana barnsligheter ger av henne funkisbild. Hon blev orolig om nu skulle hamna i en skyddad arbetsplats där man viftar slappa armen ovanför bröstet så att det blir blåmärke på bröstkorgen.

Johanna börjar så småningom bli vana att sova utan nattlinne men problemet är att vara topless bland familjemedlemmarna. Lillasyster och mamma är vana att vara barbröstad men inte Johanna. Ofta på morgnarna mamma brukar göra frukost barbröstad samt hämta lokala nyhetstidningsläsplatta från postlådan. Då alla har läst läsplattan så den läggs tillbaka i postlådan så att tidigt på morgonen morgonläsplattbäraren tar den och byter till en uppdaterat version.

Samtliga prenumeranter har två läsplattor som cirkulerar mellan prenumeranten och redaktionen. Dessvärre den kajanaländska kvällstidningsläsplattan inte går prenumerera eller ladda på nätet. I Forssa det finns två kiosker som säljer två kajanaländska tidningsläsplattor.

Varje söndagsförmiddag Johanna brukar ta sparkbrädan till centrum och ladda den kajanaländska tidningsläsplattans helgnummeret.

Torsdagsmorgon Anna körde dottern till gymnasiet, utanför yrkes- och verksamhetsträning. Till Johannas lycka yrkesvalspedagogen har kontor i yrkesträningens lokaler så hon slipper gå till konsumtionslinjes lokaler för då hon skulle få ge en bra förklaring till sina gamla klasskompisar att varför hon är i skolbyggnaden och vad har hänt. Egen vållade sparken skulle vara alldeles för känsligt. Hon inte vill bli stämplat som konstig typ framför skolkompisar men själv kallar dem för konstiga typer. Det verkar att hon själv är en riktig konstig typ eftersom förorsakade sparken, tänkte hon själv medan hon lämnade bilen. Mamma ropade efter: "Försök övertala chefen!" Hon lovade göra det men var rädd att det inte går.

Hon gick in i yrkesträning. Insidan i foajén det är jämt himla tjo och tjim när grovt funktionshindrade härjar och brummar samt viftar slappa armen ovanför bröstkorgen. Johanna tyckte detta såg extra tungt att titta på, såsom detta skulle vara ett slags straff. Det är ett slags straff. Om hon skulle ha uppfört sig fint utan små lappar och fisar så hon inte skulle vara här utan hon skulle jobba i Jockis.

Esteri var mycket chockat då hon hörde vad fröken Kivinen hade gjort. Det har inte hänt sådant i tidigare pryon och praon. Då Johanna kom på att kopieringstekniker på stadshuset hade lurat henne och hade imiterat Esteri. Det var inte alls Esteri som hade ringt till sommarjobbet, tänkte Johanna. Johanna vet inte hundra procent säkert om det var Leena som imiterade Esteri men så verkar det eftersom Raija var inom synhåll. Såklart hon inte vågar fråga Esteri om påstådda telefonsamtalet under sommarjobbet eftersom nu på bordet det står fallet sparken.

Johanna försökte övertyga Anu att få en chans till men förgäves. Anu Jussila satt mittemot Esteri och Johanna satt höger om yrkesvalspedagogen, vid dörren. Mittemot Johanna det var fönsterrad. Bakom fönstren hon såg riksväg 2:an.

Johanna har lyckats få himla röra. Enligt Anu matsalspersonal var nära polisanmäla. Detta chockade Johanna och tyckte att hon hörde polisbilssirener. Hon försökte garantera att detta inte skulle upprepa sig mer men Anu hade redan fattat beslut; Man kan inte mer lita på Johanna Kivinen. Hon önskade lycka till nästa arbetsplats. Till slut Anu frågade om barnsligheter och rastlösheten berodde på underkända uppkörningar. Johanna nekade sådana påståenden. Det inte finns någonting att göra mellan uppkörningar och små lappar. Sedan Anu slog blick mot Johannas mage och frågade om hon har magproblem eftersom hon hade släppt ut tarmgaser. Johanna rodnade: "Inga magproblem!" Esteri avbröt med darrande röst: "Yhyy, fisen också, har du gjort sådant med?" Johanna såg att yrkesvalspedagog var nära börja gråta. Även hon själv var nära gråta men lyckades svälja tårar. Vad skulle lipande hjälpa för något, tänkte Johanna. Sedan Anu sa att imorgon Johanna ska hämta sina eventuella tillhörigheter och lämna passagekortet till socialhälsocentralförvaltningen.

På passagekortet det står till Johannas stora bekymmer S-L Safety logga. Otaliga gånger hon har haft lust att skrapa bort loggan men det har hon inte gjort för då det skulle vara risk att kortet skulle skadas och inte fungera i kortläsarna.

Efter förhöret Johanna fick gå hem. Fortfarande mamma och pappa var arga och besvikna till dotterns barnsligheter. Dagen innan arbetskompis lino hade lagt arbete för henne eftersom han trodde att hon skulle jobba efter förhöret men så blev det inte.

Johanna var besviken mot sig själva att hon gjorde det värsta misstaget. Mardrömslikt misstag som hon inte skulle ha gjort helt idiotiskt, tänkte hon. Värsta av allt, det klarar hon inte ens förklara för mamma och pappa eftersom innehållet i lapparna ingår i berättelsen. Hon inte vill sluta skriva. Kanske som författare hon skulle tjäna en nått summa euron, tänkte Johanna. Hon blev ingen stelnackade byråkrat.

Som tröst Johanna spelade in från radionyheter nyhetsinslag som handlade om landshövding för Österbotten som hade nyligen fått sparken på grund av klippande av representationskvitton. Även landshövdingen hade sysslat med små lappar men det är allvarligare men inte direkt lika barnsligt som ungdomspraktikant Johannas lappskrivande.

Landshövding för Österbotten hette Sigge Bärs. Detta inspirerade humorister eftersom Sigge Bärs hade sagt i radiointervjun att han bara tänkte klippa och klistra. Komiker började skoja att man ska klippa och klistra precis som Bärs.

Johanna spelade in inslaget där Sigge säger; *-Jag som har varit chef, jag har gjort enligt egna värderingar och insett att det var rätt...* Johanna känner samhörighet med Österbottens landshövding eftersom de båda har gjort barnsliga misstag och fått sparken. Landshövding har mycket stort fallskärmsavtal medan Johanna har inget alls förutom en liten sjukpension som kallar även för ersättning för oförmåga att ha arbete. Detta känns tungt för henne men verkligen oförmåga till vuxenvärld, precis som hon själv brukar tänka. Hon funderade om nu hon hamnar dit, nämligen i skyddad arbetsplats? Hon håller tummarna att Work Office skulle ge en chans till.

Hon hörde från lokala nyheter på Radio Three Town att kommunikationsapparattfabrik i Jockis är nära konkurs eftersom det finns alldeles för många kommunikationsapparat tillverkare i världen som pressar priser. Hon spelade in nyhetsuppläsaren:

-Vad är det som händer på kommunikationsapparattfabriken i Jockis för något? Detta hon mixade med Sigge Bärs kommentar; *-Vad är det som händer på kommunikationsapparat fabriken i Jockis... Jag som har varit chef, jag har gjort enligt egna värderingar och insett att det var rätt...* Mixen hon sparade i ljudmappen på sina hemsidor. Detta ger henne extra kraft att orka över sparkrumban.

Fredag Johanna besökte för sista gången på socialhälsocentralförvaltningen för att lämna tillbaka passagekortet och hämta egna tillhörigheter. Hon hade inga egna saker eftersom hon inte har vana att sprida runt egna varor på arbetsplatsen förutom små lappar och fisar.

Passagekortet hon lämnade tillsammans med Anu till digimaster-avdelningen. Där inne hon skämdes att där hon hade fisit och skrattat samt lekt med hisstelefon.

Dataarkivtekniker tröstade henne att klagomålen inte kom från dem. Detta delvis gav liten tröst men det har ingen betydelse; spark som spark.

Vid fasaden av den rödbrun tegelhuset Anu gav henne en stor chokladask och önskade god jul.

Johanna tackade för chokladen och frågade om hon ska gå till matsalen och be förlåt. Anu svarade att såklart man ska be förlåt. Johanna lovade omgående gå dit för att be förlåt för att de inte skulle polisanmäla.

Hon traskade längs den bekanta gatan mellan ämbetsbyggnad och matsalen. Bakom matsalen det är ett gammalt vattentorn, nästan likadan den som finns i Vattula där mormor bor.

Medan hon gick mot matsalen så hon funderade om hon skulle lyckas komma tillbaka till socialhälsoförvaltningen med falskt namn men dessvärre man skulle känna igen henne på utseendet. Kanske om några år hon kunde komma tillbaka, tänkte hon.

Framme vid matsalen hon kollade noggrant att det inte fanns kvar hennes Kakkanen & Co etiketter i dörrar. Det fanns inte. Bara de officiella S-L Safety dekaler som hon tycker är lika barnsliga som sina egna etiketter eftersom detta multinationella bevakningsföretag gör smygreklam; om man fotar utanför någon byggnad så på bakgrunden syns företagets dekaler som kanske fastnar i folks minne.

Johanna suckade för lättnad att etiketterna var borta så saken glöms bort nu när hon inte längre äter i detta matställe. Hon öppnade dörren till restaurangköket där kocktekniker höll på och programmerade en stor mikrovågsugn och däremellan rörde om en stor kastrull. Johanna bad förlåt om lappar och etiketter. Då kocken slog blicken mot henne och ställde en motfråga: "Jaha, alltså du hade skrivit dessa lappar och etiketter?"

Johanna nickade erkännande: "Åh, jag menade bara skoja, det kommer inte mer upprepa sig, förlåt ännu en gång!" till slut hon önskade god jul och gott nytt år och lämnade matsalen och traskade mot Jockis salutorget chokladasken i armhålan.

På torget hon fick vänta femton minuter den orangea bussen med vita och röda ränder. Bussbolaget ägs av socialhälsoförvaltningen i Tavastland. Det tog inte speciellt lång tid när bussen kom.

Hemma pappa julstädade för fullt. Mamma var på jobbet. Flera gånger Johanna fick höra sur kritik att hon hade förorsakat sparken från en bra arbetsplats. Kanske pappa skulle förstå bättre om hon skulle ha fått sparken på grund av supande för detta är mer vuxen misstag. Små lappar är alldeles för mycket.

Ju mer Antti tänkte saken desto mer irriterat han blev, irriterad som en liten ekorre. Även Johanna själv var irriterad på sig själv, hon inte kan skylla någon annan än sig själva. Hon känner bitterhet mot pedagoger som hade bara skrattat till hennes skröner. Hon skyllde också Raija Lillukka som hade lockat henne att rita och skriva. Om flera månader hon försiktigt sade till mamma och pappa att även dessa stor *snoppiga* och djup *snippiga* byråkrater på socialhälsoförvaltningen inte har humor och borde ha tålt hennes barnsligheter. Då pappa fnös: "Det var bara ditt fel, skyll dig själv fast där på byråkrativerket finns massor av ihilister så du inte borde ha skrivit lappar!"

Igen om flera månader Antti och Anna medgav att egentligen orsaken till dotterns misstag finns hos pedagoger som hade fjäskat och garvat till hennes skröner så inte alls konstigt att flickan inte klarade sig vara saklig. Detta lugnade Johannas oroliga hjärta.

Lördag Jaana-Mari fick förhandsjulklapp, en toppmodern MBD-dator. Den har färdig installerat operativsystem Door 3.1 med fina applikationer som till exempel dikteringsprogram, en sådan Johanna drömmer. Såklart hon fick låna lillasysters dator för att diktera berättelser men på grund av sparken det är känsligt att skapa berättelser eftersom familjemedlemmar hela tiden påminner om sparken. Nu Johanna inte kan hjälpa och tipsa lillasyster att hur gör man på jobbet så systemen direkt skrattar att man inte ska förorsaka spark.

Några sidor Johanna kunde diktera med lillasysters dator som stavar rätt innan utskrift.

Dikteringsprogram klarar även dialekter, även kajanaländska.

Johanna försöker hålla låg profil att diktera berättelser på grund av familjens associationer till sparken. Då hon höll på att skriva ut berättelser på papper så lillasyster skrattade att systemen har skrivit lång skröna. Johanna blev förgäves orolig om mamma och pappa skulle förbjuda henne från att skriva.

Johanna bestämde sig att någon gång i framtiden skicka berättelser till ett förlag och det ska inte vara med namn Akka Kakkanen utan med hennes riktiga namn för att få intäkter. Hon bestämde sig spara samtliga berättelser i en dold mapp på hemsidan så att familjemedlemmar, morbröder, farbröder och Kakadu inte skulle se dessa. Hon skriver med initialer *JK* och *The JK*. Den sistnämnda hon har fått inspiration från humorläsplattan Hullu där chefredaktören brukar använda pseudonym *The Korpelainen* så Johanna själv kommer använda pseudonym *The JK*. Tidigare hon använde vara *JK* men det var inte så bra eftersom även lillasyster och kusin Janette brukar ibland använda samma initialer. Hon är alldeles för blyg att uttala sitt eget namn. Ibland hon blir upphetsad av sitt namn.

I januari 1993 Janette Kivinen flyttade hemifrån. Höstas hon tog en kärlekskryssning mellan Helsingfors och Stockholm. Då träffade hon drömkille, mycket tjocka Olli-Kari Jussila, före detta väktartekniker på S-L Safety. Nyligen han slutade på företaget på grund av riskfyllt arbete samt han blev trött på företagets konstiga ritualer och påhitt. Även han misstänker att företaget ligger bakom pengakupp några år sedan. Ibland Olli-Kari har funderat börja som privatspanare men inte vet om han skulle orka det. Han har bra språkhuvud. Han kan flytande skandinaviska, engelska, esperanto, ryska, arabiska och kinesiska så privatspanararbete skulle passa perfekt för honom samt han är mycket smart, smartare än S-L Safety bolagsledning. Kanske han kunde arbeta som assistent till andra privatsnutar, ett slags *Deep Throat* det vill sägas hemlig informationskälla.

På Olli-Karis vänlistan på Facebook finns en västskandinavisk privatspanare Magnum Johansson som bor i Tvåstad. Ofta Magnum försöker locka Olli-Kari att bli privatspanare.

Nu herr Jussila har träffat snygga Janette så det är svårt att utforska brottsfall. Han skulle vilja reda ut sin gamla arbetsgivares delaktighet till pengakuppen. Det skulle vara ett stort och svårt jobb.

Han har bad Magnum börja utforska fallet eftersom det försvann pengar även från skandinaviska bankautomater och även där har S-L Safety dominerande ställning.

Olli-Kari slutade som väktartekniker i januari 1993. Sista droppen var en fredagskväll då han fick larm från stadsdelen Lexus där någon galning hade härjat i en privatlägenhet med laseruppskärare.

I trapphuset Olli-Kari och hans kollegor mötte en man och en kvinna som var nakna och blodiga. Olli-Kari blev illamående och var tvungen spy. Nästa dag han lämnade avskedsansökan eftersom yrket inte var något från honom. Såklart han inte sade ett ljud om sina misstankar att arbetsgivaren är delaktig i pengakuppen.

Han kommer tipsa Magnum och själv hålla alla sinnen vakna och håller företagets värdetransportörer på sikt. Om han skulle bli intresserad av branschen så han börjar som privatspanare, kanske kunde börja som butikdetektiv samt ta uppdrag från svartsjuka äktamakar.

Han läser forna kriminalförfattare Reijo Mäkis läsplattor och gillar den fiktive Jussi Vares. Såklart han har otaliga gånger besökt i nöjesparken Jussi Vares Park i Åbo fast den har ingenting med säkerhetsbranschen att göra men nöjesparken är en hyllning till Reijo Mäkis långa framgångsrik författarkarriär. Det ryktas att den anonyme nätförfattaren The JT var avundsjuk till Reijo Mäki samt på ett finskt diskussionsforum några konstiga typer skällde ut The JT:s verk. Detta var länge sedan.

Tjänstepersoner på Work Office inte gillade att Olli-Kari sade sig upp på S-L Safety eftersom det råder lågkonjunktur med många arbetslösa samt nyligen en blondin hade förorsakat sparken från sin ungdomspraktik. Olli-Kari har bättre möjligheter att få ett nytt arbete än Johanna eftersom han själv sade sig upp och det inte var sparken.

Han jobbade kort tid på kommunens postningsavdelning men där trivdes han inte på grund av en rethostande kärring med en riktig häxnäsa. Kärringen jämt rev sin hals så att sådant orkar man inte lyssna, tänkte den ljushårige Olli-Kari. Sedan han började studera på Loimo-Forssa högskolan. Han studerar till socialtekniker. Kanske studier skulle vara till nytta om han skulle börja som privatsnut, tänkte han.

Loimo-Forssa högskolan ligger i Loimo men dit det inte är långt. Mindre högskoleenhet finns i Jockis, på före detta sjukhusområdet.

Vid sidan av studier Olli-Kari arbetar korta intervaller på Loimo stadshuset som kommunsvärd som har uppgiften att gå runt på stadshuset och serva vaktrobotar samt kasta ut våldsamma alkisar.

Efter studier han ska försöka söka sig till Forssa stads robotcentralen som delar ut assistansrobotar till funktionshindrade och åldringar. Han kommer också fråga utbildningsbolag Suner om de skulle ha arbete efter omsorgsreformen.

Veneri gav till dottern föräldrars villa på Estbackavägen 10. Huset har varit obebott ett helt år sedan Hissus bortgång. Först han renoverade huset, bland annat höjde taket så att det blev två normala rum på vinden. I väggen i vardagsrummet man monterade ett stor teve-skärm som är modernt.

Pengar till renovering kommer från åldringarnas arv. Resten av arvpengarna han gav ut till dottern för att hon och hans sambo skulle ha råd att bo i en villa. Detta är förhandsarv så dottern skulle slippa betala arvskatt.

Veneri och Asta märkte att Olli-Kari är mycket bra kandidat som äkta make för dottern. Nu är bara yngsta Misha fortfarande singel. Han har svårt hitta kärleken på grund av blyghet. Övrigt han är mycket social men inte inom kärleksfronten. Det verkar att han är asexuell.

Ibland Asta har funderat om fadderbarnet Johanna skulle passa bra för Misha. Kusiner får gifta sig enligt lagen men problemet skulle vara eventuella ärftliga sjukdomar. I släkten det finns cancer och hjärtsjukdomar. Kanske Misha och Johanna kunde bara gifta sig och sedan adoptera barnet, precis som Asta brukar fundera. Hon också har märkt att även Johanna är blyg. Något sätt man kunde försöka para ihop de två kusiner, brukar Asta tänka.

Johanna har otaliga gånger funderat att flytta hemifrån eftersom hon redan är tjugotre år gammal men just nu problemet är dessa färska själv vållade sparken. Hon inte har råd att betala hyra. Knappast mamma och pappa skulle än släppa ut äldsta dotter eftersom hon visade sig otroligt barnslig.

En dag i februari Johanna sa till sina föräldrar att hon skulle vilja bo ensam för att bli vuxen. Hon motiverade att så sätt hon skulle lära sig uppföra sig bland andra människor och lämna barnsligheter. Mamma frågade förvånad: "Åh helvete, vad säger du, vart hade du tänkt flytta?" då dottern: "I början jag kunde bo i ett hotell." då mamma skattade: "I Hotell? Det skulle bli för dyrt!" Johanna föreslog att mamma och pappa skulle betala hotellnotan. Då föräldrarna skrattade och rev sina arslen: "Du är inte klok, vi har ju villalånet kvar!" pappa sa: "Det skulle vara bäst att du skulle bo kvar hemma och lite senare vi kan se om du skulle vara färdig till självständigt liv!" Johanna nästan gissade svaret och bestämde sig känna isen och väcka föräldrarnas tillit att hon på vuxen riktig vill bli vuxen.

Början av februari Johanna besökte Work Office för att diskutera med arbetsterapeuten angående det inträffade och kommande. Arbetsterapeuten undrade på att varför hon hade skrivit små lappar i ungdomspraktik. Johanna svarade att det bara var impulshandling, ett slags humor men det kommer inte upprepa sig mer.

Johanna fick en månads provpraktik från Forssa Plastic Factory AB. Hon får fortfarande sjukpension eftersom hon har gått specialskolan det vill sägas på databaser hon är lindrigt funktionshindrad. Pengar går direkt i bankkontot så lilla Johanna inte behöver göra någonting, bara rulla tummarna.

Plastfabrik ligger på småindustri- och handelsområde Zumila, på längst bak på Montörsvägen. Hon har inte långt till arbete. Nu hon bestämde sig visa att hon klarar sköta arbete utan barnsligheter. Till jobbet hon åkte med sparkbrädan och senare med biogasdrivna mopedskoter som pappa rekommenderade för dottern eftersom hon har så svårt klara uppkörning. Hon har pumpat massor av euron i bilskolans konto.

Johanna blev intresserad av skotern och köpte en sådan från Bike i Lexus, stadens bästa motorcykel, moped, sparkbräde och svävarbräde butik. Butiken ligger i korsningen av Jordmannavägen och Lexusvägen, bredvid Shell automatstation. Mittemot butiken, andra sidan av vägen, det är riksväg 2:an.

På plastfabriken hon fick håla kommunikationsradiofodraler så att man kunde sätta bärsnöre samt packa USB-klossar. Arbete var mycket enformigt och därför hon ångrade att hon att förorsakat sparken från en bra arbetsplats. Tyst inom sig hon svor att varför hon blev så tokig. Hon bestämde sig här och med att vara saklig på jobbet och inte klaga om arbetsuppgifter, även om arbete är enformigt så hon ska kämpa hårdt att inte börja göra småflickors hyss, tänkte hon medan hon hålade fodralen. Nu hon har lärt sig att vad blir händer av egenmäktigt farande.

På plastfabrik det var en praktikant till, ungefär jämgamla Kristian som rökte tjocka e-cigariller medan han packade registerblad i kartonger. Hans e-cigariller luktade sött. Johanna tyckte detta var otäckt eftersom hon själv inte röker. Hon bestämde sig ignorera rökridån. Hennes gamla arbetskompisar i Jockis fick lida i fisridån och nu hon själv får samma behandling, ett bra straff, tänkte hon. Hon vet att hur känns om någon klagar. Hon är vana att sitta i rökridån eftersom ofta på semesterresor i bilen hon och lillasyster får sitta i rökfyllda baksätet medan mamma och pappa röker som skorsten. Visst de har sidofönstren öppna men luftströmmen blåser istället röken bakåt.

Kristian ser snygg ut, precis som Johanna tänker. Han har ljust igelkottsfrisyr som är kammats uppåt så att håret ser ut som borste.

Johanna bestämde sig inte börja flörta eftersom detta är provpraktik som slutade början av mars. Denna gången det var ingen spark.

Arbetsterapeuten sa att i april hon ska gå några veckor på Work Market Institute för att göra kontorsorientering. Så sätt arbetsterapeuter kan lotsa henne till rätt sorts arbetsplats. För Johanna det är superviktigt att arbetsuppgifter är intressanta för annars hon blir uttråkat och förmodligen får konstiga impulsiva ryck.

Institutet ingår i federala Work Office och är försett för folk som har arbetshinder och invandrare som har svårt att komma in i arbetslivet.

Johanna fick göra intelligenstester samt öva kontorsuppgifter med toppmoderna dator, Banana Classic. Hon märkte att i datorn det finns mycket bra och enkla dikteringsapplikationer och började fundera köpa likadan. Dessvärre Banana datorer är dyrare än MBD-datorer.

På institutet togs av henne hjärnfilmen för att psykologer kunde analysera denna unga kvinnas tankar att varför hon gjorde så som hon gjorde. I hjärnfilmen syns fortfarande samma bokstavs- och nummerkombinationer samt parallell kurva och sedan det kommer mitti skärmen samma gamla felmeddelande; No Access. Psykologer fattar Nada att vad i sjutton detta betyder för något. De såg i hennes patientjournal att exakt samma hjärninformation hon hade i tidiga barndom samt hjärnfilmen har analyserats på Calle institutet och i Harvard men utan resultat.

Hemma Johanna frågade lillasyster vilken dator hon skulle rekommendera. Jaana-Mari rekommenderade MBD dator eftersom hon kunde gratis kopiera program som till exempel den där dikteringsapplikationen. Johanna kollade i datorläsplattor som hon ofta brukar köpa som lösennummer.

Hon prenumererar en kajanaländsk dataläsplatta.

En vårdag hon köpte tillsammans med pappa en MBD/PS1 dator.

Där finns begagnade och nya datorer. Begagnade datorer ombyggs så att dessa blir nästan som nya. Johannas dator är splitterny computer som har två enkla dikteringsprogram; Work Talk samt Write and Talk. Lillasyster försökte installera Word Talk men gick inte eftersom minnet inte räckte till.

Johannas dator visade sig vara så kallat *hårmössa*-modell. Såklart systrarna blev ledsna som om små ekorrar. Johanna tyckte att dikteringsprogrammen som var på köpet, är bättre än hundra harar och började diktera berättelser som passerar i hennes liv. Den senaste tiden det har hänt en hel del. Om sparken hon dikterar med dämpat röst så att familjen inte skulle höra och bli oroliga. Såklart de skulle tro att hon inte har lärt sig någonting. Johanna ska använda sin fantasi bara hemma, inte på jobbet. Färdiga berättelsen hon lade på hemsidan i krypterad mapp. Bara folk utanför släkten samt kusiner kan komma in i hennes mapp. Samma sak även på Facebook. Bara vädersnack kan samtliga Facebook vänner läsa.

På den krypterade mappen på hemsidan hon har lösenordet; *käre-Joonaskarjalainen*. Detta familjemedlemmar har omöjligt gissa eftersom de inte ens vet att hon är kär i Joonas.

Sommar Kivinens semestrade i Vattula precis som vanligt men en sak var annorlunda nämligen Jaana-Mari vilel stanna hemma eftersom i våras hon hade fått körkort. Hon klarade båda prov på första försök. Storasyter var avundsjuk att lillasyster hann få körkortet före henne. Nu Johannas sisu började växa och bestämde sig visa att det inte är något att leka med den Savolax-kajanaländska Girl Power. Lillasyster är född i Tavastland och det ser ut att hon är smartare än sin Kajanaländska födda syster, inte ens trög fast hon är född i den tröga Tavastland.

Här och med på semesterresor bara är Antti, Anna och Johanna. Jaana-Mari vill hellre vara som hemflicka.

Precis som vanligt, Kivinens använde Eekas garageuppfarten som bas eftersom Eeka och Martina kräver det för att grannar skulle se att de får tavastländska gäster.

I våras Eeka byggde garaget. Mellan garaget och boningshuset det är utekorridor till trädgården. Nu villan ser lite större ut och inte längre är så barackliknande som tidigare.

På vinterkylan Eeka ska förvara bilen i garaget.

I centrala Vattula Johanna tittade bostäder i smyg. Det skulle vara upphetsande att flytta ihop med Joonas och sedan utöva mycket sex, drömde Johanna medan hon tittade fastighetsförmedlingens skyltfönster. Dessvärre bostadspriser har fyrsiffriga belopp och vissa till och med femsiffriga. Så mycket stolar inte har Johanna i sin pung. Kanske hon skulle ha fått arbete med bra lön om hon inte skulle ha varit barnslig och inte ha börjat den löjliga företagarleken, tänkte hon medan hon gick runt i centrala Vattula. Sedan hon tittade runt i affärshuset Calevala som är stadens äldsta affärshus, många hundra år gammal. Butik antalet minskar år efter år eftersom handelsområde Ylikylä i norr växer och lockar butiker och kunder. Om detta brukar centrumhandlarnas City-förening gnälla till stadsledningen men förgäves, man inte kan avbryta utvecklingen.

Johanna titta i de kvarvarande butikerna i Calevala huset. Den största är varuhuset Ollikainen, ungefär lika stor som Ollikainen i Forssa. Det är svindyrt i Ollikainen. Priserna slutar med nio och därför sådana priser kallas för Ollikainens priser.

Från Ollikainen Johanna köpte samlingsmusik USB-kloss med kajanaländsk schlager. Hon köpte också nyaste numret av humörslatta Kainuun Hullu samt likadana dataläsplattor.

Sedan hon skyndade till torget vid fontänen där mamma och pappa väntade. I fontänen det finns en vattensprutande discokula och en kaklade tornliknande klump därifrån vattnet rinner ner i bassängen nedanför. Den silverfärgade discokula står på en stolpe som jämna mellanrum släpper vattendusch ner i bassängen så att vattnet stänker utanför bassängen. Det vore skönt att plaska i bassängen men det ska man inte göra eftersom raggarna och andra galningar brukar pissa i fontänen.

Anna tog av tröjan eftersom den blev pissbröt av fontänen men sådan tur det var varm sommardag.

De senaste somrar det har varit soliga då Kivinens har varit i Vattula.

Även Johanna var sugen att ta av tröjan men det går inte på grund av fläskrumba.

Sedan Kivinens åkte hos Volmar som bor nuförtiden i en splitterny villa i den södra stadsdel *Mustamaa*. Hans villa ligger lite grann mot sydväst bakom villaområdet.

Många släktingar blev förvånade när den snåle Volmar började bygga villan av vita metallbrädor. Han skojade att först pissat tar slut hos hundar innan hans pengar tar slut.

Volmar bodde inte länge i radhus eftersom han är vana att bo i en villa.

Innan villan blev färdig så han bodde provisoriskt i en liten enrummare i stadsdel Kallela men där trivdes han ännu sämre fast lägenheten var mycket flott.

Då villan blev färdig så han blev ännu snålare eftersom det har gått mycket pengar i husbygget men han är mycket stolt över villan. Numera han inte en tugg saknar sin gamla kärring och villan. Från gäster brukar han fråga noga att hur många koppar kaffedryck var och en dricker för att inte laga för mycket och sedan slippa hälla i vasken.

Alli blev förvånad då hon hade hört att ex-make att byggt fin villa. Hon försökte komma tillbaka i hans liv men Volmar sade: "Du får vara nu med den där jäkla lösdrivare eftersom han har så fina snoppar!" Volmar inte vill mer gifta sig för att inte igen förlora huset. Då och då han brukar umgås med en gammal piga, blonda Olivia Rönning som bor i Kuhmo men ofta besöker hos honom för att trösta att stackars han har blivit utan kvinnlig värme.

Olivia har länge studerat till polisyrke men det går dåligt på grund av dåliga räknehuvudet men ändå hon är intresserat av säkerhetsbranschen. Så länge hon är som privatspanare och har korttidsjobb på olika sommarfestivaler i norra Finland.

Volmar har i sitt kök samma gamla morotsgardiner; orangea morötter på vitt grund. I sovrummet han har gardiner med blåa ugglor. I vardagsrummet han inte har några gardiner alls. Där han har persienner.

Från Volmar Kivinens åkte tillbaka hos Eeka och Martina för att grilla och äta grillkorv. Eekas garage ger bra insynsskydd från gatan. Uppifrån sett huset ser ut som en L-bokstav. Innan garaget det såg ut som L med kort streck.

Varje gång när Johanna är hos morbror Eeka så hon är spänd i fall Joonas skulle vara där eller komma på besök. Delvis hon önskar att han skulle komma och delvis inte. Hon är orolig om han skulle komma och sedan armar skulle ryckas till kram samt äggcellen skulle förgäves aktivera sig.

Efter kvällsmaten Johanna tog en sväng med sparkbrädan. Hon hade sparkbrädan med sig för att hon skulle ha något att göra på kvällar medan gamlingar snackar med varandra. Längst bak i husbilen det finns plats för cyklar, även plats för sparkbrädan. Dessvärre skotern inte fick plats eftersom den är för stor och klumpig.

Johanna sparkade ner från den branta backen mot centrum. Bredvid det är vädertåliga rulltrappor. Sedan hon sparkade genom centrum norrut. Under tågakvedukten det går norra förlängning av Kauppakatu. Norr om tåg bron det är korsning; rakt fram man kommer till industriområde medan den högra grenen går till Lintulantie. Hon sparkade nästan andra ändan av vägen. Där finns den norra yttersta villaområde Halvari, där Joonas bor hos sin mamma och syskonen. Huset som Eeka hann bygga innan skilsmässan.

Johanna stannade vid villan och gick med darrande knäna till ytterdörren och tryckte på gyllene dörrklocka som sa *Boing, Boing*. Johannas samtliga hår reste sig upp. Knäna darrade och hon var orolig att vem som öppnar dörren. Hon önskade att det inte skulle vara Anne eller Liebling. Hennes farhågor sannades och det var faktiskt Anne som öppnade dörren och tittade frågvist när blonda långhåriga tjejen står utanför dörren och kacklar någonting. Anne kände inte igen Johanna eftersom det har gått flera år sedan de såg senast. Visst hon skulle ha känt igen om hon skulle ha presenterat sig. Johanna frågade med blygsam röst om Joonas är hemma. Anne ropade efter honom och gick för att hämta sonen. Johanna överraskades av fega haren och tog några steg bakåt för att kusin inte skulle se direkt och då han säkert skulle tilltala henne med namn och sedan Anne skulle höra och känna igen henne. Sedan det skulle komma i föräldrarnas kännedom att hon hade besökt hos kusin. I för sig det inte skulle vara något fel men eftersom Johanna är så förbaskade blyg. Johanna såg en röd hink stå bredvid dörren och drog den i huvudet och sprang till porten och tog fram sparkbrädan och sparkade i himla fart österut hinken i huvudet. Sådan tur att det inte kom några bilar. Hon svängde sedan norrut. Bakom hörnet hon tog bort hinken och kastade till närmaste villaträdgård och tittade över axeln om Joonas gick efter. Sådan tur han inte hann ta fram sin sparkbräda. Sedan hon sparkade till andra ändan av sidogatan och såg samlingslokaler för laestadianer. Sedan hon svängde vänster och snart kom tillbaka till Lintulantie.

Hon kollade i mobilens navigator sin position fast hon visste ungefär var hon befann sig i.

Lintulantie i högern sida leder till herrgård Vivin hovi så hon svängde vänster det vill sägas mot centrum.

Snart i högersida det är Pizzeria Fontana. Andra sidan av vägen det är en kiosk. Hon fortsatte sparka fram mot centrum. Strax innan korsningen till kusin hon svängde till en sidogata i högersida för att ingen skulle se från kusins hus om någon skulle råka titta ut från fönstret.

Huset ligger i korsning. Hon sparkade längs sidogator och sedan svängde söderut.

Hon fortsatte sparka sig fram på cykelvägen som går parallellt med Lintulantie. Höger sida det är en busshållplats. Bakom busshållplatsen det är en avlång park. Bakom parken det är äldre villor som liknar på Johannas hem. Tänk om jag skulle bo här, nära läckra kusinpojken, tänkte hon.

Sedan hon sparkade vidare och passerade stadsdelsskolan och därefter avlång flerbostadshus med gavlarna mot vägen. Sedan hon passerade idrottsplatsen. Här ordnas den årliga stadskampen mellan Forssa och Vattula. Sedan hon sparkade under genomfartsleden och åkte mot centrum.

Söder om genomfartsled det saknar cykelväg så hon fick ta sig till trottoaren eftersom det är livlig trafik på Lintulantie. Snart hon kom till tågbron. Hon åkte under tåg bron och sedan längs allén mitti Kauppakatu till den inglasade gågatan börjar. Hon svängde höger till en sidogata och sedan passerade Vivi Branders parken. I parkens nordvästra hörn det är en gul kafébyggnad.

Sedan hon svängde vägen på vänster som går i nord-sydlig riktning precis som Kauppakatu.

Lite senare hon passerade ett gult trähus. På väggen i det gula huset det står med stora neonbokstäver; *Vera & John Casino*. Johanna stannade för kort stund och funderade om hon skulle gå dit för att bli rik och sedan kunna köpa en bostad i Vattula men sådan tur hon kom på tanke att man också kan förlora alla sina pengar så det inte är någon bra idé spela i spelhåla, tänkte hon.

Hon sparkade vidare mot klaffbron och sedan till den branta backen. Hon var tvungen leda sparkbrädan i rulltrappor eftersom det är omöjligt att orka sparka sig fram i den branta backen. Nedåt det är ju lättare men inte upp. Uppe på backen hon sparkade raka vägen till Waretajankatu 8.

Hon sade till föräldrar att hon hade tagit sparkbrädetur ända till Lintula. Såklart hon inte sade ett ljud om att hon hade ringt kusins dörrklocka och sedan ballat av.

Om en vecka Kivinsens började hemresa. De åkte via Laihela eftersom Anna vill snacka med sin enda syster. Familjen kallar Siiri för syster fast hon inte är syster till hela familjen.

I Laihela de var bara två nätter och sedan åkte hem.

Den sista augusti det hände det omöjliga nämligen Johanna Hissu Kivinen klarade sig uppkörning.

Hon blev jätteglad att äntligen hon kan låta sparkbrädan rosta. Nu hon får köra bil alldeles ensam utan svärande mamma bredvid. Oftast hon har övningskörnt med mamma men några enstaka gånger med pappa. Antti orkar inte vara som övningskörningslärare så Anna har fått lära döttrar att köra bil. Yngsta dotter lärde fortare att köra bil medan den äldsta hade svårt att använda gasen rätt.

Nu Johanna kan köra säkert. Nästa dag hon tillsammans med pappa besökte i bilhandel. Det blev såklart bilhandel Brandia-OJA eftersom där Brandcar anställda får arbetarrabatt. Bilhandeln ligger på Kardanvägen infarten från riksväg 2:an.

Antti köpte till sin dotter en eldriven Brandia900i personbil. Hon valde en mörkblå för att smuts inte skulle synas. Senare man upptäckte att beck ändå syns i den mörkblåa färgen så att ofta mamma började tjata att hon bör tvätta bilen oftare för annars den blir fort ful.

Jaana-Mari har några år äldre röd Brandia 900X som har lite bättre automatstyrning än i storasystems bil. Hennes bil är en hybrid det vill sägas drivs av biogas och el. Hon brukar ofta skoja att riktiga brudar luktar biogas.

Nu äntligen Johanna kan åka bil alldeles själv. Bara synd att elpriset blir dyrare och dyrare. Inte heller biogasen är billigare. Johanna har råd att ladda bilen eftersom hon bor hemma och slipper betala hyra eller maten. Pappa betalar elen.

Varje vinter Johanna brukar skotta snön. Hon älskar snöskottning eftersom då ser man resultatet samt få nyttomotion.

Vintras, efter snöstormen hon var tvungen göra snöhög vid tomtgränsen som gränsar till familjen Kotkala. Lite grann snö hamnade i grannens sida. Snart grannfrun Klaara började gnälla att det kan hända att grus kommer med snön i deras gräsmatta fast det rörde sig bara om tomt hörnet närmast hem gata. Det inte fanns ett enda grus men ändå Klaara gnällde till sin make som på sin tur berättade till Antti att kärringen gnäller om snöhögen på gränsen. Klaara är en riktig tant med blomsterhatt, precis som Anna och Antti kallar för ihilist.

Grannen Lauri tillade att snöhögen inte stör honom men dessvärre kärringen gnäller hela tiden om snöhögen att det kan finnas grus i snön. Antti lovade prata med dottern och så gjorde han.

Antti sade till Johanna att hon kunde samla snön istället framför husbilen eftersom den används inte på vintern och bilen är avregistrerat under vinterhalvåret. Här och med hon knuffade överskottsön till gatan för att sedan plogbilen skulle ploga bort. Så fort hon ser Klaara så hon diskret tittar henne med mördande blickar samt överdrivet böjer sig så att diskret hon visar rumpan åt henne men låtsas på att lyfta upp tappade snöskyffel. Detta är typisk Johanna, alltid hon måste demonstrera mot de som har klagat. Hon har flera gånger funderat tyst inom sig om hon skulle åka till Jockis och bränna upp Anu Jussilas villa. Hon har hittat sin före detta chefs hemadress på Eniro. Anu bor i stadsdel Mariadalen, nära skolan med samma namn. Sådan tur att Johanna har så pass mycket vett i skallen att inte verkställer sådana idéer. Det skulle vara den yttersta misstagen och hon skulle hamna i fängelse och efter fängelsedom hamna i Daily Activity, har hon funderat otaliga gånger nu när hon är öppet arbetslös och väntar besked från Work Market Institute. Ibland då hon har ilsknat sig till någon person, så hon brukar gnälla till föräldrar att dennes hus borde brännas upp eller skjutas. Direkt mamma och pappa brukar hejda henne att ens prata om sådant eftersom via olika smarta apparater kan federala underrättelsetjänsten höra och sedan reagera.

Snöskottning är enda nyttiga saker som Johanna gör av egen vilja. Jaana-Mari brukar ibland laga mat. Hon är intresserad av matlagning. Hon kunde bli bra kock men råkade välja helt annan gymnasielinje eftersom de flesta kompisar gjorde så.

Hon studerar just nu på robottekniska i Niina Luotola gymnasiet. Skolan ligger bredvid ishallen. Då hon var liten så av någon anledning hon kallade Forssa ishallen för *Sätkäshalli* det vill sägas cigghallen. Det kan bero på att utanför ishallen det står massor av reklamskyltar för e-cigarett. Bakom Niina Luotola gymnasiet och ishallen det är naturliga Älgmosseparken. Tvärs genom parken det går Älgmossegatan. Söder om parken det är Vetehinen skolan.

Under hösten Johanna har sett konstig dröm på natten där hon flyttar till Vattula och där konstiga typer börjar utnyttja henne. I drömmen det faller från hennes snippa små flickor som presenterar sig till Elin. Småflickorna kallar henne för Jossu och Jessi. Då hon vaknar upp så hon är blöt av svett. Hon försöker komma ihåg drömmen och anteckna så att få mer material i berättelsen. Hon fattar ingenting att varför hon har börjat se sådana konstiga drömmar där samtliga flickor heter Elin som babblar ett språk som liknar på svenska, ja Finlandssvenska, inte skandinaviska, så hon förstod språket i drömmen. Dessvärre hon inte vågar visa sina berättelser för familjen eftersom de skulle direkt börja påminna om sparken i Jockis.

Eeka Karjalainen och Martina Romppula försöker och försöker göra ett gemensamt barn men det går dåligt. Det blir inget barn. Otaliga gånger Eeka har svurit på sängkanten att denna penis är lika besvärlig som snopp. Då Martina skrattar med hoppande bröst: "Så är det, den är som en snopp men problemet finns i min lilla skrynkliga fitta!" Sedan, en höstdag, de kom på att Vattula-Sukeva sjukhuset ger hormonbehandling. En annan alternativ skulle vara att kontakta högskolan i Vattula eftersom där finns unika kloningsapparat men dessvärre vem som helst inte får använda maskinen, inte i alla fall tillverka människokopior. Så Eeka och Martina besökte i sjukhuset. Där finns fortplantningskliniken med stora spermabankar. De inte nöjer sig till spermadonatorer utan försöker själv ge ut sperma och äggceller så att dessa skulle befruktas inne i laboratoriet och sedan planteras i Martinas livmoder. Detta visade sig frukt och snart Martina blev gravid. Innan de berättade till Elisabeth att hon är gravid så den snabbgifte sig utan ceremonier. Inne i Vattula domkyrka, som är byggt av röda tegelsten, pastorn vigde dem framför multimediekameran med direktsändning i Karjalainens videosajt. Det blev äkta nätbröllop eftersom de inte orkade börja ordna festligheter. Bara Elisabeth satt i kyrkan för att bevittna vigseln. Då gamla Elisabeth såg Martinas bebismage och frågade om det är ett barn där inne. Martina skrattade att det är förtidigt att säga något säkert men säkert efter bröllop storben kommer och stoppar bebisen i magen. Elisabeth skrattade ljuvligt eftersom son och hans nyaste fru rodnade och stressade sig så där viset.

Jaana-Mari har börjat planera att flytta från föräldrahemmet men dessvärre hon inte har inkomster. Hon har ännu mindre inkomster än storasyster. Hon söker sig till Loimo-Forssa högskolans elektrolinje. Hon har bra räknehuvud. Även pappa är bra i matematik men däremot mamma och storasyster är mycket dåliga i matte.

Under hösten Johanna fick besöka på Work Market Institute för att diskutera med arbetsterapeut, Ragnar Virta angående om intresseområdet. En höstdag Ragnar berättade att han hade hittat en bra arbetsplats för henne. Arbetsplatsen är kommunens postningsavdelning.

Det inte är ungdomspraktik eftersom hon inte klassas som ungdom längre utan en ung vuxen. Åldersmässigt hon är vuxen men hoppas hon skulle börja uppföra sig som vuxen. Så sa arbetsterapeuten och påminde att postningsavdelningen är en bra arbetsplats. Denna arbetsplats passar perfekt för Johanna. Bakom väggen finns bekanta sommarjobbstället. Där folk känner henne positivt bra, kanske alldeles för positivt så att hon fick felaktig bild hur man uppför sig på arbetsplatsen. Nu Johanna bestämde sig att ens försöka ta lugnt trots den tjocka typografi-kopieringstekniker skulle fjäska och försöka att hon skulle tappa kontrollen. Så tänkte Johanna medan Ragnar berättade om den nya praktikplatsen. Det är meningen att på sikt hon skulle få statligt lönebidrag.

I november hon och arbetsterapeuten gjorde studiebesök till den blivande arbetsplatsen och tog reda på arbetstider och arbetsuppgifter. För Johanna det är viktigt att hon vet exakt vad hon skulle göra. Som kontaktperson blir postningstekniker Oili Lehmusvuori med röda kinder och krokig häxig näsa. Oili kommer ihåg henne från sommarjobbstider så hon fick plötsligt intensiv rethosta. Oili kom på att det är ju samma pajastös men kunde inte packa eftersom då hon skulle ha fått rykte som velaren. Oili förmodade att det skulle vara en manlig praktikant, kanske hon hade läst namnet fel, att det skulle vara Johan Kivinen. Oili har dyslexi som förorsakade felläsning. Nu hon blev arg mot sig själva. Även Johanna kommer ihåg Oili som ofta brukade äta stinkande makrill inne i kopieringscentralens fikarummet.

Den andre posttekniker är en gråhårig Roope Kippo med hes whiskyröst, riktig porrig röst, tänkte Johanna. Roope gillar Johanna och hennes roliga historier bättre än kollegan Oili.

Då Oili hade kommit över från rethostan så hon började berätta överdriven noggrant om avdelningens arbetsuppgifter att där man sorterar och delar ut kommunens pappers post och paket som kommer till löpande bandet på lastbryggan. Man också underhåller e-postservern. Hon visade hur servern fungerar. Sedan hon berättade att de flesta av pappersbrev skannas till intranätet samt ibland tvärtom. Johanna tycker att arbetsuppgifter låter intressanta. Det är ungefär likadana som på Europower samt på socialhälsocentralförvaltningen.

Roope berättade att de har också en korttidspraktikant, Julius Gunu som just nu är kombiledig. Han tillade att han är säker på att Johanna och Julius kommer bra överens. Så fort när kollegan hade nämnt praktikantens namn så Oili fick igen rethosta.

Till slut Oili bad Johanna och Ragnar kika in i kopieringscentralen. Johanna gick efter arbetsterapeuten med häftigt bultande hjärta som om hon skulle gå rakt i lejongapet. Sommarjobbstället var sig lik. Raija är fortfarande lika tjock som tidigare. Hon såg inte Leena. Enligt Raija hon hade tagit kombiledigt. Kirsti har slutat eftersom hon ville starta en privat kopieringsfirma. Hon var tvungen sluta eftersom kommunallagen förbjuder det om man tänker bli företagare inom samma bransch. Johanna komihåg att förra höst Kirsti hade besökt på socialhälsocentralens kopieringscentral för att låna maskiner. Då Kirsti hade frågat Johanna om hon också ritat här då hon hade svarat blygsamt att det gör hon inte. Senast då hon borde ha vaknat och insett hur hon hade uppfört sig, kanske då hon skulle ha sluppit sparken men det är lätt att vara efterklok, tänkte hon medan Raija berättade för Ragnar om kopieringscentralens arbetsuppgifter.

Johanna var spänd i fall Raija skulle ta fram teckningar från sommarjobbet. Så skedde också, Raija tog fram teckningar som hon bläddrade framför Johanna och arbetsterapeuten och skrattade: "Haha, Johanna har på någon anledning blivit rädd för dessa verk." Ragnar ruskade huvudet och tänkte i för sig själv att hoppas tjejen skulle låta bli att bete sig barnsligt och ta detta arbete på högsta allvar. Johanna sade till Raija att teckningar bör kastas. Då Raija började gapskratta.

Senare i stadshusfoajén Ragnar frågade Johanna om hon blev ledsen av dessa teckningar. Johanna svarade att hon bryr sig inte om dessa och det var barnsligt av henne att rita i sommarjobbet.

I januari 1994 började Johannas praktik, vuxenpraktik, på postningsavdelningen på Forssa stadshuset. Hon bestämde sig satsa i karriär och aldrig mer börja leka på arbetsplatsen, Nu sparken får vara färdigt sparkade, tänkte Johanna.

Fortfarande den andra praktikant, polacken Julius Gunu, är kvar på postningsavdelningen. Han kan bra finska och nyligen han har gjort en arabiska på smällen. De är inte längre ihop. Samlaget skedde i entrékaféet på Furubäckens demenscentret. Det var impulshandling; Julius och arabiskan, Evin, blev så kåta att de tog av byxorna och började jucka ovanpå kafébordet. Det fanns mycket folk i kaféet, arbetstagare från Daily Activity gruppen Café Kuukukka som driver entrékaféet.

Arbetstagare började gapskratta eftersom det blev rena rama porrföreställning till den nitiske handledare kom och avbröt samlaget. Evin hann bli gravid. Såå fort när Julius fick veta att Evin är på smällen så han slutade på Daily Activity och fick praktikplats från kommunens postningsavdelning. Evins släktingar inte blev så glada att en okänd polacken hade gjord henne gravid och sedan han flydde ansvar. Knappast ens hans katolska föräldrar skulle ha blivit glada att sonen syndade så där viset. Nyligen har Julius och Leena Lehto haft snabbförhållande som tog slut då Leena hade hört om killes konstiga och fula ryck.

Johanna tycker att Julius förnamn låter söt eftersom den börjar med samma bokstav som hennes. Hon har J-fetisch; blir lätt kär i alla killar som har ett namn som börjar med denna bokstav. Därför hon är så kåt till kusin Joonas. Även bokstaven N gör Johanna upphetsat.

Nu hon inte kan tänka sig bli kär i Julius trots förnamnet eftersom killen har hemskt ansikte, riktig häxig näsa, mer krokigare än Oilis luktorgan.

övrigt Johanna och Julius kom bra överens på jobbet och snackade allt från himmel och jord. All sannerligen Julius skulle ha velat jucka med den vackra Johanna men dessvärre hon inte tänder i honom. En vinterdag Julius frågade henne att vad heter hennes pappa. Hon svarade blygsamt, fort och på kajanaländsk brytning att det är Antti. Polacken hörde fel: "Vad du säga, Anti?" Johanna upprepade och då han hörde rätt. Hon blev sur att för somliga man ska alltid vrida en mall av järntråd så de förstår.

På postningsavdelningen man göra varje dag två routerservicerundor och samtidigt man samlar pappers posten på olika förvaltningar. Det finns mycket lite pappers post men det finns eftersom allt inte går skicka elektroniskt. Efter rundan det är fikarast då man samlar sig i kopieringscentralens fikarummet, rum som är alldeles för bekant för Johanna. I sommarjobbet hon brukade sitta och rita och skriva barnliga skrönor som arbetskompisar hyllar till skyarna. Detta var delfaktor till det som hände i Jockis.

Inne i fikarummet det finns espressoautomat med mycket god kaffedryck.

Efter fikat man serverar de stora avlånga e-postserverar inne i postningsavdelningen. Skräppost man sätter i svarta listan så det är enkelt manuellt att kontrollera innan man tömmer svarta listan. Om man är osäker så man skickar det misstänkta spammet till diariet inne i kansliet. Där jobbar spam-experten.

Hela förmiddag man är förberedd att ta emot paketen från bilspeditionsformor som lämnar paket på löpande bandet vid lastbryggan. Löpande bandet kör paketen in, bredvid e-postservern. Sedan man kontrollerar mottagarna från följesedeln och lämnar paketen till mottagarna i huset. Johanna lärde sig fort arbetsuppgifter. Hon är snabbare och flitigare än Oili, Roope och Julius. Därför Oili blev svartsjuk att denna lustiga kajanaländska blondinen är duktigare och stresståligare än hon. Tidigare fru Lehmusvuori har på låtsas varit som en riktig postningsmästare fast samtliga är jämlika utan titlar. Ett tag sedan Oili var som avdelningschef men miste sin chefstitel eftersom hon hade konstiga idéer som till exempel ankdamm mitti avdelningen samt marmorgolv. Fortfarande Oili låter samtliga besökare tro att fortfarande hon skulle vara chef, postningsmästarinna. Allting ska vara så märkvärdigt. Oili och Julius har meningsskiljaktigheter och därför i marsmånad han slutade. Han blev också trött på att höra det vardagliga rethostande samt Oilis elaka blickar.

I april det började en ny praktikant, chilensare Augusto Figueroa. Nästa månad det började ytterligare en praktikant, afrikanen Ramallah Mohammed från Eritrea som är nuförtiden en del av afrikanska federationen.

Nu på postningsavdelningen det finns alldeles för många praktikanter så att arbetsuppgifter inte räcker till alla. Bakom detta är Oili Lehmusvuori som brukar tjata till chefer på personalkontoret att ordna praktikanter, helst manliga. Oili är en riktig rövslickare. Kopieringstekniker och Roope är irriterade på kärringens stil. Fru Lehmusvuori är gift med svartkorthåriga Posse som har irriterande karelsk brytning. Oilis gubbe och söner brukar ofta besöka på Oilis arbetsplats för att hämta fickpengar.

Roope Kippo har några år sedan skild och han har fullvuxna barn. En av dem är taxichaufför Minea Kippo som är delägare i det lokala taxibolaget *Forssa Taxi*. Ofta Minea kör beställningskörningar samt kör enorma limousintaxi. I den stora limousintaxibilen har coola karaokeapparater.

Några gånger i månaden brukar arbetsterapeut Ragnar komma och titta hur går det med Johanna. Då Oili brukar av artighets skull berömma henne eftersom hon är rövslickare.

Bakom Johannas rygg Oili brukar viska med Ragnar om han kunde ordna kurser och andra praktikplatser för henne. Ragnar inte kan veta att Johannas kontaktperson är en falsk bakom ryggen pratare. Oili borde få sparken precis som Roope och kopieringsteknikerna brukar prata då Oili inte är med. Dessvärre de är så pass konflikträdna och översnälla att inte vill och orkar klaga om fru Lehmusuori.

Johannas semester började i juli eftersom då Work Market Institute är semesterstängt och enligt lagen då får inga klienter vara ute på arbetsplatserna.

I sommar det var Jaana-Maris examensfest. I höst hon börjar på elektrolinjen i Loimo-Forssa högskolan. Hon hade tur att linjen finns i Forssa.

Storasyster videofilmade med multimediekameran medan lillasyster skålade med sina kompisar på traktorsläpet. Såklart det var direktsändning på Kivinen Arenan för att mormor kunde delta på distans. Anna försökte locka sin gamla mamma till Forssa men precis som vanligt Elisabeth svarade: "Men tänk om jag skulle dö på vägen och sedan kroppen skulle försvinna!", då Anna svarade: "Men lilla mamma, då behöver du ju inte kroppen mer...". Elisabeth bara fnös pustande: "Höh!"

Till festen bjöds samtliga släktingar och bekanta som bor i Forssa. Det var också familjen Nukku eftersom man inte kunde ignorera dem eftersom de bor i granne, andra sidan av gatan. Verner och Asta med familjen var inbjudna så säkert familjen Nukku skulle ha blivit ledsna. Nukkus inta var speciellt länge eftersom de åkte till Vattula för att hälsa deras släktingar och bekanta.

Janette och Olli-Kari gav till Jaana-Mari en stor flaska Tequila. Anna ruskade huvudet då hon såg den stora spritflaskan med starksprit. Sådan tur ruskande kom med på nätet så att Elisabeth såg sin dotters motreaktion till spriten.

Jaana-Mari är en riktig Party Animal och ofta brukar festa med sina kompisar. På sommartid hon och kompisar festar i otaliga parker i Forssa. På vintertid de festar i partyrestaurang Kuusisto, väster om ån Loimijoki. Därifrån Jaana-Mari har snott drinkglas. Hon har massor av stulna drinkglas i sin glasvitrin i sitt rum. Såklart mamma ruskar huvudet att yngsta dotter har blivit en riktig tjuv. Lustigast av allt, då Jaana-Mari var liten så hon hade skojat att då hon är stor så hon ska bli bandit. Så verkar det. Såklart hon försöker vara så hederlig men det är ju små sak att ta hem drinkglas från restaurangen.

Även Johanna skulle vilja festa men dessvärre hon inte har partykompis. Kanske Janette kunde tänka sig ta henne med sig till partys då hon och Olli-Kari skulle till festen men dessvärre Johanna saknar erfarenhet av kompisar. Man kan kalla Johanna för eremit och blir mer och mer känselhandikappat. Hon har svårt krama och visa naturligt sina känslor. Samtliga kramar betyder för henne som flört inför samlag.

Början av augusti månad arbeten började och då Raija var nyfiken och frågade Johanna om hon har en fästman så hon skulle få snopp. Johanna svarade: "Vet inte, Coming Soon, det vete katten!" Raija skrattade så att hennes fläskiga bröst hoppade.

En dag Oili gav till Johanna idolbilden av skådespelare Mikko Perspirantti. Kanske Oili önskade att blondinen skulle börja busa med bilden och sedan hon skulle få bra skäl att sparka ut henne. Johanna visade upp bilden till Raija och påstod att detta är hennes pojkvän. Raija tittade bilden och sade: "I så fall min gubbe är James Bond!" och skrattade snorigt skratt så att bröstet fick åter igen hoppa.

Mikko Perspirantti är dagens hetaste finländsk skådespelare. Han har blivit känd i den fiktiva polisserie Puro som handlar om den flintskallige kriminalinspektör Jan-Olof Puro som löser mordfall tillsammans med den hetlevrade polisen Kullervo Laitinen. Mikko är i Kullervos rollen. Några tittare avskyr denne länge skådespelare som skriker som el hyvel. En av de som hatar honom är Antti Kivinen. Visst även Johanna känner irritation mot den gapande tjommen men ändå tittar varenda Puro-filmen som ofta visas på den nationella TV4, alldeles för ofta det visas som repris. Den senaste tiden skvallertidningsläsplatta Näe & Kuule har avslöjat att Mikko Perspirantti har knarkat. Det görs fortfarande James Bond-filmer. Genom åren det har varit otaliga skådespelare som har fått äran att vara den hemliga 007 agent.

Johannas favoritskådespelerska är Jonna Vyyhtinen som har blivit känd från komedifilmen Stora europeiska sällskapsresor där hennes rollfigur är lustiga Signe-Ester som busar med karelska Ulla. Kvinnorna flyger till Kanarieöarna och Ulla har med sig häftiga stereoapparater. I flygplan Signe-Ester frågar Ulla att hur får man dricka. Då Ulla visar knappen i taket och säger att man ska trycka så får man dryck. Då Signe-Ester höjer upp muggen mot knappen och trycker med ena handen. Hon förmodar att dricka kommer från taket. Denna resekomedi är en av Europas roligaste komedier som ofta visas på den paneuropeiska ATV3.

Johanna börjar så småningom bli trött på Raijas hån men inte vågar säga till denna tjocka kvinnan som har fräck natur och vill visa sig vara tuffing fast mage är mjuk. Om det inte går som Raija hade tänkt så det är risk för pressning, speciellt om det gäller den översnälla mesiga Johanna. Egentligen Raija bara skojar och inte pressar på riktigt men det förstår inte Johanna. Hon är alldeles för allvar och inbillar sig att Raija på riktigt hotar att ringa eller komma till Siivekkäantie 6 klockan halv sju på kvällen. Så är det inte. Raija har viktigare saker att göra än springa hos lustiga blondiner. Visst även Johanna vet att arbetskompis är humorist men tål inte tuff häst lek. Hon är en riktig kverulant som blir mycket lätt ledsen men själv gärna busar och utövar likadant häst lek. Hon inte ens kan ana att detta är bara förspel och i framtiden hon kommer träffa ännu galnare och konstigare typer som utnyttjar hennes översnällhet.

Johanna går in i postningsavdelningen eftersom detta är hennes egentliga arbetsplats. På någon anledning fötterna dras ofta till kopieringscentralen bakom väggen. Detta är samma fenomen som familjevåld då misshandlade fruar alltid kommer tillbaka hos sina våldsamma maken.

Johanna öppnar den blåa dörren av plastyta till lastbryggan och kollar om det har kommit paket på löpande bandet. Det står några medelstora paket. Oili finns någonstans i huset och hjälper manliga tjänstepersoner och Roope spelar patients tillsammans med kontorsroboten och praktikanter inne i kontoret. Han kommer bäst överens med Augusto. Ramallah ofta brukar berätta fakta om muslimer och detta förstärker postningsteknikernas och kopieringsteknikernas fördomar om muslimer så att främlingsfientligheter ökar. Roope tycker att dessa två immigranter är enda hederliga invandrare eftersom de är duktiga på att arbeta samt kritiserar araber och islam. Om Roope, Oili och kopieringsteknikerna skulle göra det samma så de skulle vara hemska rasister.

Ute på lastbryggan Johanna märker att paketen är adresserade till valnämnden och innehåller folkomröstningssedlar nämligen nästa månad det är folkomröstning om den europeiska federationen ska bilda Global Union med den afrikanska federationen. Afrikanska federation är före detta afrikanska unionen som har blivit mycket utvecklat och mer stabil än före unionstiden. Afrika är nuförtiden välfärdsstat precis som den europeiska federationen. Vissa afrikanska delstater har svag ekonomi som beror på korruptionstradition. Ghana har usel statsekonomi, inte ens afrikanska federationen vet om detta eftersom Ghana har skönmålad sin statistik. Så länge detta inte har avslöjats. Sahara öken har utlysts som demilitariserad zon där vem som helst får helt fritt befinna sig om man tål hettan. Sahara har blivit väldiga sandlåda för lekfulla människor. Där det är lätt att göra filminspelningar eftersom man slipper ha pass och visum. Flera ställen det har slätats ut landningsplatser för helikoptrar och flygplan. Om säkerheten i Sahara ansvaras av den afrikanska federationens polisstyrka, Afropol. Libyen har blivit Afrikas ekonomilok. Där finns Afrikas centralbanken som ansvarar för den gemensamma valutan afro.

Johanna är starkt för Global Union. Hon har hört av föräldrar att det är en bra grej. Ingen kan i detta skede veta hur Afrikas och Europas gemensamma väg kommer att utveckla sig, inte ens politiker fast de tror sig veta allt.

Johanna är politiskt liberal men privat hon är mycket konservativ och därför hon har svårt flytta hemifrån. Hon är rädd för mammas eventuella vemodiga gråt att nu fågelungen lämnar boet. Hon tycker synd om mamman. Tidigare på stugan i Pargas då man spelade bollspel Bränn graven där finns en brännare som försöker ockupera spelarnas gravbaser eller kastar bollen mot någon av spelarna för att få gravbasen. Då den brända spelaren blir en ny brännare. Då Johanna var som brännare och var närmast mamma så hon inte hade något hjärta att bränna mamman så hon kastade bollen mot gulfader Vernereri som stod längre borta.

Ofta Vernereri skrattade att vad är det för ilska mot honom att hon alltid måste bränna honom. Varje gång gudfadern slog bollen med sin breda klubba långt borta och bad kasta bollen därifrån för annars det blir becktrådar om man går närmare bollen i handen. Detta spel är mycket rolig, speciellt om man har druckit alkoholhaltiga drycker så man är skojfriska.

Då Johanna tittar tv-nyheter och det intervjuas Global Unions motståndare så hennes långfingret går upp och börjar gnälla och hota att den där jäveln borde skjutas. Mamma och pappa brukar hejda henne att man ska tänka efter vad man säger för att man inte kan veta om underrättelsetjänsten tjuvlyssnar via smarta apparater.

Nu på lastbryggan Johanna såg från paketetiketter att några paketen innehåller nej-sedlar. Hon blev sur och orolig om folket skulle säga nej till Global Union. Hon funderade en stund och sedan i all tysthet avlägsnade nej-sedlarnas prover som satt i etiketter. Nu man inte ser direkt att vilka paket innehåller nej och ja-sedlar. Hon lät ja-sedlarnas etiketter sitta kvar. Ingen såg detta. Om Oili skulle ha sett så all sannerligen hon skulle ha sprungit hos chefen och skvallrat. Johanna torkade rumpan med nej-provsedlar.

Senare Oili och Roope undrade på att det kom bara ja-sedlar och några saknas prov-etiketter. De blev oroliga om ja-sidan skulle vinna. De är mot Global Union. Detta vet inte Johanna, inte än. Häromdagen Oili höll en småskalig opinionsundersökning till praktikanter att vad tycker de om Global Union och visade ja- och nej-sedel framför var och en. Hon började från Johanna och hon valde ja-sedeln i tron att alla andra skulle också göra det samma. Hon hade fel, alla valde nej-sedel och då fru Lehmusvuori tittade Johanna hånfullt som om hon skulle vara elak människa.

Början av hösten på postningsavdelningen började fjärde praktikant, Suffeli Laitinen, som blev Oilis favorit så att de gick mitti arbetsuppgifter till fikarummet för att prata om hans privatsaker som till exempel om hans eksem i händerna. Oili tycker synd om honom och föreslog olika sorts krämer. Johanna tycker inte om Suffelis utseende och hans otäcka svampaktigt eksem men det sa hon inte högt. Hon han uppföra sig fint, bara om hon vill och klarar.

Slutet av september började femte praktikant, Nino Arola hette han. Han är långväxt spinkige ljushårig kille. Precis som man kan gissa, Johanna blev förtjust i honom bara för att han heter Nino. Visst han är snygg, alla tjejers drömkille nummer ett. Johanna är helt besatt av killar som heter Nino. Den enda rätta Nino är såklart gotter Backman i Villmanstrand men kan tänka sig bli ihop med samtliga Ninos i världen. Hon har konstig Nino fetisch. Till Johannas stora besvikelse Nino Arola slutade om en månad eftersom han fick fastanställning från Vilobergs sjukhuslaboratoriet i Helsingfors. Sjukhuset är stadens största och nyaste storsjukhus.

Sedan det blev folkomröstningsdagen. Det var samtidigt i hela europeiska federationen och även i hela Afrika. I norra Europa det var flest motstånd och därför Johanna och andra förespråkarna var oroliga. Johanna bär oro om politiken men bryr sig inte om egna personliga välstånd. Hon bryr sig inte om klädsel samt inte duschar varje dag så svetten lätt luktar. Annars hon är så snygg tjej så att säkert många killar skulle köa och be att vara hennes pojkvän. Det inte är lätt att vara Johanna Kivinen, har hon själv tänkt otaliga gånger. Fast hon själv vet sina brister så ändå hon bryr sig inte om men hon blir stressat av samhället i fall det blir nej-seger.

Populister vädjade osäkra väljare rösta mot och körde med skrämstaktik att annars afrikanerna kommer och tar strandtomter i Europa. I Afrika det var mest motstånd i södra delen av kontinenten och där nej-sidan påminde om kolonialismens tider, att det inte går lita på européer.

Före folkomröstning Raija sade till Johanna och viftade fingret framför henne att hon bör rösta nej till Global Union eftersom det hela är helt undermålig. Johanna på sin tur envist försvarade GU att då får vi billigare bananer samt det är lättare åka till Afrikas värme. Då gamla tjocka Raija fnös:

"Höh, det finns en jävla banan i dina byxor och det blir helvetisk värme om du skulle rösta ja till denna jävla fittas svinhalva!"

Det går inte hjärntvätta Johanna men lätt dansar enligt andra personers pipor men i politiken hon gör inte så. Politiskt hon vänder inte kappan åt vinden så hon skulle bli en bra politiker men bara om hon skulle bli mer vuxen och lära sig behärska sina känslor så fort hon träffar politiska motståndare.

Nu på arbetsplatsen hon klarar bra att behärska sina känslor eftersom hon har sparken i Jockis i färskt minne att nu sparken ska vara färdig sparkat.

Hela familjen röstade ja till Global Union. Ett tag Anna funderade rösta nej efter att ha hört på jobbet skräckhistorier om eventuella GU medlemskapet. Det hör även Johanna men hon ignorerar dessa. Anna är en aning lättare offer för hjärntvätt. Det går massor av rykten om Global Unions tjänstepersoner som gör helgalna anvisningar till vardagliga saker samt använder svårlästa byråkratspråk i sina webb blanketter som lantbrukare måste fylla i för att få jordbruksstöd. Antti lyckade övertyga frun att rösta ja till GU eftersom då man får goda afrikanska viner och öl i Europa samt frukterna skulle bli billigare. Många åldringar röstade ja för att göra bättre värld för ungdomar, lättare att resa mellan de två kontinenter. Ja-sidan vann klart i Europa. Johanna och förespråkarna kunde sucka för lättnad men motståndarna började kräva en ny folkomröstning.

Nästa dag på jobbet Raija ruskade huvudet då Johanna kom till jobbet: ”Jaha, där kommer ju bedragaren själv och nu är den vackra Europa förstörd, du var en riktig fitta för att vara en kvinna när du röstade ja till svinhalvan och nu det skulle vara högtid för jävligt mycket press!”

Johanna påstod att hon hade röstat nej men det trodde inte Raija eftersom före folkomröstning hon hade hållit riktiga brandtal för GU. Detta trots mamma och pappa hade vädjat henne att inte politisera på jobbet för att inte hoppet om lönebidrag inte skulle ryka. Hon avslöjade sig inte direkt att hon skulle rösta ja men det var ju lätt att förstå fröken Kivinens ställning. Även Raija politiserade på jobbet och försökte få blondinen rösta nej men utan resultat.

Roope hittade från den lokala tidningsläsplattan Forssa Aviisi läsarinsändare; *Nu är Europa såld och det finns bara en sak som man kan säga till ja-sägarna; nötter!*

Han skrev ut insändaren och bad Raija förstora och laminera. Såklart fru Lillukka gjorde det. Sedan Roope tejpade insändaren på sidan av e-postservern. Oili hånade till Johanna att de kommer att grunda stadsunion och dit släpps inga ja-sägare. Johanna tyckte inte alls detta var roligt eftersom EF är demokratiskt land och alla har rätt till sina åsikter. Johanna lyckades dölja sina svällande känslor för att slippa få sparken. Hon har fått sparkskräck.

Om några månader då arbetskompisar hade kommit över ja-säger och inte mer babblade om insändaren i sidan av servern så Johanna tejpade ovanför en evenemangskalender för att den negativa insändaren inte skulle vara synlig för besökare.

Om en månad i diskret hon avlägsnade insändaren som satt under evenemangskalendern och torkade rumpen med den men det var ingen Serla mjukhet i den plastiga insändaren. Sedan hon lade insändaren i plastförstöraren som finns inne i återvinningsrummet. Hon inte kan ens ana att hur mycket hon kommer att använda denna fina plastförstöraren och vad hon kommer förstöra med apparaten.

Karelska republiken röstade mot GU. Karelen är den enda europeisk delstat som röstade mot och detta förorsakar problem till den fria rörligheten mellan de två kontinenter men sådan tur att Karelen ligger långt borta från Afrika. Just därför det blev rungande nej. Knappast afrikaner skulle ha åkt till Karelen eftersom där är svindyrt, dyrare än i Finland och nordvästra Skandinavien.

Kanske rika afrikaner skulle tänka sig åka till Karelen för att titta stora urskogar och skåda den stora och häftiga Ladoga. Karelen är en av europeiska federationens rikaste delstater. Nu afrikaner har svårare festa med karelarnas pengar.

I Karelen det bildades en speciell tullunion med specialavtal med Global Union utan vetorätt.

Karelarna kan få billiga frukter men inte påverka i beslut. Då det är omröstning i GU parlamentet så karelska politiker ska ut. Detta är pinsamt för karelska politiker men det inte finns annan alternativ.

Kanske man kunde avvakta tills folkopinion har vänd sig till positiv för GU medlemskap så man kunde ordna en ny folkomröstning i Karelen. Man är illa tvungen lyssna på folket för annars populisterna börjar fjanta sig.

Global Unions pampiga huvudkontor ligger i Marbella eftersom den är närmast Afrika. GU:s övriga kontor ligger på Gibraltar som numera tillhör Spanien.

Under hösten Johannas konstiga nattdrömmar har fortsatt. Hon har drömt att hon skulle bo i Vattula och börja dejta med stadens rikaste man tills hon hittar ett lårben bakom tegelväggen. Sedan hon vaknar och är dyblöt av svett. Kanske dröm är en reflex från hennes funderingar att flytta hemifrån samt hur hon skulle klara sig ensam. Hon är mycket osäker om hon skulle klara sig att bo ensam i egen lägenhet. Vem skulle tvätta tvätten och vem skulle laga maten?

Hon är mycket lat på att laga mat. All sannerligen hon skulle äta snabbmat varje dag så att hon skulle bli tjock, tjockare än Raija och sedan skulle börja den verkliga fläskrumban.